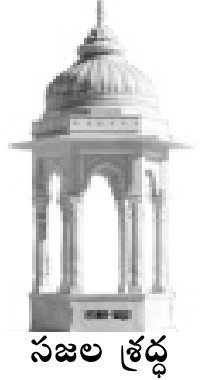

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యుగేశ్వరీ గాయత్రి

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

సజల శ్రద్ధ

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

గృహస్థ సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక మండలి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సంపుటి 19 - సంచిక 06
నవంబర్ 2014

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

సాధన

సాధకుడు తన మనస్సు పరిధిని దాటగలగటాన్ని సాధన అంటారు. కానీ ఈ సరళమైన, సుగమమైన సత్యం అందరికీ అర్థం కాదు. మనస్సులోని గందరగోళాల్లో ఇరుక్కుని ధ్యాస పోగొట్టుకుంటుంటారు. మనస్సు అనే చిక్కుముడి విప్పుతూ విప్పుతూ వారే అందులో ఇరుక్కుని తమ అస్తిత్వాన్నే కోల్పోతుంటారు. మనస్సే అసలైన అవరోధం, అడ్డంకి అని అనుభవజ్ఞులు చెప్తుంటారు. అది తొలగిపోయాక, చెరిగిపోయాక సత్యం అనుభవంలోకి వస్తుంది.

గృత్యమదుడు సాధనలో లీనమై ఉన్నాడు. తన గురువుగారి ఆశ్రమంలో ఎప్పుడు ఏకాంతంగా ఉంటూ రాత్రింబవళ్ళు మనస్సును సాధించే అభ్యాసం చేస్తున్నాడు. ఎందుకంటే మనస్సును సాధించడమే అసలైన సాధన అని ఎవరో చెప్పగా విన్నాడు. ఒక రోజు అతని గురువు ఆ కుటీరంలోకి వచ్చారు. గృత్యమదుడు వారిని ధ్యాసపెట్టలేదు. తన మనస్సులోని చిక్కుముళ్ళు విప్పుకునే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉన్నాడు.

కృపాసాగరుడైన ఆ గురువు అక్కడే కూర్చుని ఒక ఇటుకను రాయితో రుద్దడం పెట్టడం మొదలుపెట్టారు. అలా చాలాసేపు చేస్తూనే ఉన్నారు. ఇక గృత్యమదుడు ఉండబట్ట లేకపోయాడు. “మీరేం చేస్తున్నారు?” అని గురువుగారిని అడగనే అడిగాడు. “నాయనా! ఈ ఇటుకను అద్దంగా మార్చాలి” అన్నారట ఆయన. ఆశ్చర్యపోయిన గృత్యమదుడు, “ఏమిటి మీరు చేసేది? జీవితాంతం రుద్దినా ఇటుక అద్దంగా మారదు” అన్నాడు.

“నాయనా! ఇటుక అద్దంగా మారలేకపోతే, మనస్సు కూడా అద్దంగా మారదు. మనస్సే అడ్డాన్ని కప్పేసిన ఆ ధూళి. మనస్సంటే ఆలోచనల సంగ్రహం! అది తొలగిపోతే మిగిలిపోయే పరిశుద్ధ చైతన్యం ఎప్పటికీ పరిశుద్ధంగానే ఉంటుంది. నిర్విచారంగా ఉన్నప్పుడు, ‘ఆ మనస్సు’ అనే స్థితిలోనే సనాతనమైన సత్యం దర్శనమిస్తుంది. ఆలోచనల సెగ లేకపోతే చైతన్య శిఖరం మాత్రమే మిగిలి ఉంటుంది.” అని గురువుగారు ఉపదేశించిన మాటలతో తనను తాను ఆత్మలో విలీనం చేసుకుని ఋషిత్వాన్ని పొందాడు. ఆయనే గృత్యమద ఋషి అని పిలవబడ్డాడు.

- అఖండజ్యోతి, నవంబరు 2011
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

మనిషిగా పుట్టడం ఒక ఎత్తు - మనిషిగా జీవించడం మరో ఎత్తు

వేద మంత్రం పవిత్రత

పవమానః పునాతు మాక్రిత్యే దక్షాయ జీవసే ।
అథో అరిష్ఠ తాతయే ॥

భావార్థం: ఓ పరమాత్మా! నా హృదయంలో భక్తి భావన, కర్మ భావనలను వికసించవేయుము. నాకు ఆరోగ్యం, జీవనం ప్రాప్తించునట్లు చేయుము. నన్ను అన్ని వైపుల నుండి పవిత్రునిగా చేయుము.

సందేశం: మానవుడు బయట, లోపల పవిత్రుడుగా ఉండాలి. ఎందుకంటే పవిత్రతలోనే ప్రసన్నత ఇమిడి ఉంటుంది. శీతలత, శాంతి, నిశ్చింత, ప్రతిష్ఠ, నిజాయితీ మొదలైనవన్నీ పవిత్రతలోనే దాగి ఉంటాయి. చైతన్యము, జాగరూకత, సాత్వికత, స్వచ్ఛత, నిరాడంబరత, సువ్యవస్థలలోనే సౌందర్యం ఒదిగి ఉంటుంది.

పవిత్రత ఒక ఆధ్యాత్మిక గుణం. ఆత్మ సహజంగానే పవిత్రమైనది, సుందరమైనది. అందువల్లనే ఆత్మ పరారుణుడైన వ్యక్తి ఆలోచనలు, వ్యవహారం, వస్తువులు అన్నీ స్వచ్ఛంగాను, సుందరంగాను ఉంటాయి.

మానవుడు ఎల్లప్పుడు బయట, లోపల స్వచ్ఛంగా ఉండే ప్రయత్నం చేయాలి. లోపలి పవిత్రత వలన మానవుడు శ్రేష్ఠుడు, గౌరవనీయుడు, సజ్జనుడు, సంస్కారవంతుడు అవుతాడు. మానసిక పవిత్రత మానవుని తపస్విగాను, సంయమి గాను, ఆరోగ్యవంతునిగాను తయారుచేస్తుంది. వీటివలన దీర్ఘాయువు కలుగుతుంది. ఇంద్రియపుష్టితో బలవంతుడు అవుతాడు. మనస్సు ద్వారానే ఇంద్రియనిగ్రహం లభిస్తుంది. మనస్సులోనే మంచి చెడు కోరికలు ఉత్పన్నం అవుతాయి.

శారీరిక, మానసిక పవిత్రతోపాటు ఆధ్యాత్మిక పవిత్రత కూడా అవసరం. ఇది లేకుండా మానవుడు ఆత్మోన్నతిని పొందలేడు. ఆధ్యాత్మిక పవిత్రతవల్లనే నిజమైన ప్రేమ, దయ, భక్తి, ఉదారత, పరోపకార బుద్ధి జాగృతం అవుతాయి. దైవత్వం వికసిస్తుంది. వ్యక్తులలో సహజంగా తమోగుణం, రజోగుణం ఎక్కువగా ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మిక సాధన వల్ల సాత్విక గుణం వికసిస్తుంది. సాత్వికగుణమే మానవుని సాహసిగాను,

ప్రాణవంతునిగాను చేస్తుంది. ఓజస్సును, తేజస్సును, వర్చస్సును కలిగిస్తుంది. సత్సంగం, స్వాధ్యాయం, సేవ, సంయమం, సాధనలతో ప్రేరణనిచ్చి యశస్విగా తయారుచేస్తుంది.

“జన్మతః మనమందరం శూద్రులమే. ఎవ్వరు పుట్టుకతో బ్రాహ్మణులు కారు. బ్రాహ్మణులు కావాలంటే ఆత్మబలం, తపోబలం, నైతిక బలం, ధర్మాచరణ కావాలి. ఈ గుణాలు లేని వ్యక్తి బ్రాహ్మణ కులంలో పుట్టినా శూద్రుడే. ఆతని మనస్సు, గుణాలు మారిన నాడు అతను బ్రాహ్మణుడు అవుతాడు” అని శాస్త్రాలు స్పష్టం చేశాయి. కపటం, నటన మనకు అన్ని విధాల శత్రువులు. మాటలలో, చేతలలో తేడా లేని వాని హృదయంలో భక్తి, కర్మణ్యతా భావాలు జాగృతం అవుతాయి. అలాంటి వ్యక్తులే జీవితంలో విజయాలను సాధించగలుగుతారు. వారి సంపర్కంలోనికి వచ్చినవారిని కూడా సన్మార్గంలో నడిపించ గలుగుతారు. వారు తమ శక్తి యుక్తులతో సమాజంలోని తామసిక, రాజసిక స్వభావాలను దూరం చేసి, సాత్విక భావాలను మేల్కొలుపుతారు. వారి జీవితాలను కూడా పవిత్రం చేస్తారు.

శారీరిక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక పవిత్రతనే జీవనోద్దేశ్య ప్రాప్తి సంభవం అవుతుంది.

★★★

పండుగలు

నవంబర్ 2014

06-11-2014 కార్తీక పౌర్ణమి
గురునానక్ జయంతి

డిసెంబర్ 2014

02-11-2014 గీతా జయంతి

06-12-2014 దత్తాత్రేయ జయంతి

25-12-2014 క్రీస్మస్

నేను ఉన్నాను' అనే భరోసా జీవితం మీద ఆశను చిగురింపచేస్తుంది

చేస్తుంది. సైనికులు కలసి అడుగులు వేస్తే ఆ శబ్దం వలన ఇనుముతో చేసిన వంతెనలు కూడా కూలిపోతాయి. అందువలన వంతెనలను దాటేటప్పుడు కలసి అడుగులు వేయొద్దనే ఆజ్ఞ ఇవ్వబడుతుంది. అమెరికాలో డాక్టరు హచిన్సన్ వివిధ సంగీత ధ్వనులతో అనేక కష్టమైన, అసాధ్యమైన రోగాల నుండి రోగులను కాపాడారు. భారతదేశపు, తాంత్రికులు కుండలపై పశ్చిములు ఉంచి ఒక విశేషమైన వేగంతో, పద్ధతిలో వాయిస్తారు, అలా చేయడం వలన తేలు కుట్టినవారు, పాము కాటు వేసినవారు రక్షించబడతారు. శబ్దముల కంపనములు సూక్ష్మప్రకృతిలో తమ జాతి అన్య పరమాణువులను తీసుకుని ఈధర్మలో పరిభ్రమించి తమ ఉద్గమ కేంద్రమునకు కొద్ది క్షణములలోనే తిరిగి వస్తాయి, అప్పుడు వాటిలో ఒక రకమైన విద్యుత్ శక్తి నిండుతుంది. పరిస్థితుల అనుసారం ఉపయుక్త క్షేత్రములో ఆ విశిష్టమైన శక్తి యొక్క ప్రభావం పడుతుంది. మంత్రముల ద్వారా విలక్షణ కార్యములు జరుగుటకు కారణం ఇదే. గాయత్రీ మంత్రం ద్వారా కూడా ఇటువంటి శక్తి ఆవిర్భావం జరుగుతుంది. మంత్రోచ్ఛారణ వలన నోటిలోని ఏ అంగములు క్రియాశీలమవుతాయో, ఆ భాగములలోని నాడీతంతువులు కొన్ని విశేష గ్రంథులను ప్రభావితం చేస్తాయి. వాటిలో స్ఫురణ కలగటం వలన ఒక వైదిక ఛందస్సు యొక్క క్రమబద్ధ యోగిక సంగీత ప్రవాహం ఈధర్మ తత్వములతో కలసి, కొన్ని క్షణములలో జరిగే విశ్వపరిక్రమతో తిరిగి వస్తూ వస్తూ ఒక సజాతీయ తత్వసేనను తీసుకువస్తుంది. ఇది అభీష్ట ఉద్దేశ్యంను పూర్తి చేయుటలో చాలా సహాయం చేస్తుంది. శబ్ద సంగీతం యొక్క శక్తివంతమైన కంపనలు పాంచభౌతిక ప్రవాహము, ఆత్మశక్తి సూక్ష్మ ప్రకృతి భావన, సాధన, ఆరాధనల ఆధారంపై ఉత్పన్నమయ్యే శక్తి-ఈ రెండు కారణములు గాయత్రీ శక్తికి ఎంత బలం చేకూర్చుతుందంటే అది సాధకులకు దైవీవరదానంగా సిద్ధింపచేస్తుంది.

గాయత్రీ మంత్రం ఇంకా అధికంగా సూక్ష్మం అవటానికి కారణం శ్రద్ధామయ విశ్వాసం. మనోవిజ్ఞానవేత్తలందరికి విశ్వాసం యొక్క మహిమ తెలుసు. మేము మా పుస్తకాలలో, వ్యాసములలో అనేక ఉదాహరణలు ఇచ్చాము. కేవలం విశ్వాసంతో భయాల నుండి దూరం కావచ్చు. మృతప్రాయులైన మనుష్యులకు నవజీవనం ప్రాప్తించుకోవచ్చు. రామాయణంలో

తులసీదాసు “భవానీ శంకరే వందే విశ్వాస రూపిణి” అని గానం చేస్తూ శ్రద్ధ విశ్వాసాలను భవానీ శంకరుల ఉపమానాన్ని ఇచ్చారు. పొదను భూతంగా, తాడును పాముగా, మూర్తిని దేవతగా చేసే శక్తి విశ్వాసానికి ఉన్నది. మనుష్యులు తమ విశ్వాసాల కొరకు ధనాన్ని, ప్రాణములను నవ్వుతూ నవ్వుతూ వదులుకుంటారు. ఏకలవ్యుడు, కబీరు మొదలైన అనేక ఉదాహరణలు గురువు ద్వారా కాక తమ శ్రద్ధ ద్వారా గురువు ఇచ్చిన శిక్షణ కంటే ఎక్కువ జ్ఞానం పొందవచ్చని చెప్తున్నాయి. హిపోక్రీటిజంలో మనుష్యులకు తమ మాటలను విశ్వసించేసి తమ ఇష్టం వచ్చిన పనులు చేయించవచ్చు. తాంత్రికులు మంత్రసిద్ధి కొరకు కఠోర సాధనల ద్వారా మనస్సులో అగాధమైన శ్రద్ధను జమ చేసుకుంటారు. సాధారణంగా తాము జపించే మంత్రంపై ఎంత ప్రగాఢ విశ్వాసం ఉంటుందో, ఆ తాంత్రికునికి అంత శక్తివంతంగా ఆ మంత్రం పనిచేస్తుంది. శ్రద్ధ కలిగిన తాంత్రికుడు ఏ మంత్రంతో చమత్కార కార్యాన్ని చేసి చూపిస్తాడో, శ్రద్ధలేని వాడు ఆ మంత్రాన్ని వందసార్లు ఉచ్చరించినా ప్రయోజనం ఉండదు. గాయత్రీ మంత్రం విషయంలో కూడా ఈ తథ్యం చాలా వరకు పని చేస్తుంది. సాధకుడు శ్రద్ధ, విశ్వాసపూర్వకంగా ఆరాధించినప్పుడు శబ్ద విజ్ఞానం ఆత్మసంబంధం రెండింటి మహిమ వలన గాయత్రీ యొక్క ప్రభావం ఇంకా అధికమవుతుంది, ఒక అద్వితీయ శక్తి సిద్ధిస్తుంది.

పైన ఇచ్చిన చిత్రంలో చూపించిన ప్రతి అక్షరమునకు ఏ ఏ స్థానముతో సంబంధమున్నది? ఆ స్థానములో ఏ యోగిక చక్రమున్నదనే వర్ణన క్రింద ఇవ్వబడింది.

అక్షరం	గ్రంథి పేరు	గ్రంథిలో ఉన్న శక్తి
1. తత్	తాపిని	పరాక్రమం
2. స	సఫల	సఫలత
3. వి	విశ్వ	పాలన
4. తుర్	తుష్టి	కళ్యాణం
5. వ	వరదా	యోగం
6. రే	రేవతి	ప్రేమ
7. ణి	సూక్ష్మ	ధనం

ఒక చిన్న కష్టం ఎదురవగానే కుంగిపోతే ఇక సాధించేదేమిటి?

8.	యం	జ్ఞాన	తేజస్సు	18.	యో	యోగమాయ	జాగృతి
9.	భర్	భర్గ	రక్ష	19.	యో	యోగిని	ఉత్పాదన
10.	గో	గోమతి	బుద్ధి	20.	నః	ధారిణి	సరసత
11.	దే	దేవిక	ఇంద్రియ నిగ్రహం	21.	ప్ర	ప్రభవ	ఆదర్శం
12.	వ	వారాహి	నిష్ఠ	22.	చో	ఊష్య	సాహసం
13.	స్య	సింహని	ధారణ	23.	ద	దృశ్య	వివేకం
14.	ధీ	ధ్యాన	ప్రాణం	24.	యాత్	నిరంజన	సేవ
15.	మ	మర్యాద	సంయమం	పైన చెప్పబడిన 24 శక్తులను గాయత్రీ జాగృతం చేస్తుంది. ఈ గుణములు ఎంత మహత్వపూర్ణమైనవంటే వీటి జాగరణతో పాటు అనేక రకములు సఫలతలు, సిద్ధులు, సంపన్నతలు ప్రాప్తించడం మొదలవుతుంది.			
16.	హి	స్ఫుట	తపస్సు				
17.	ధి	మేధ	దూరదర్శనం				

స్వావలంబనగా పిల్లలు ఎదగాలి - అదేవారికి మేలు

ఒక గరుడ పక్షి తన పిల్లలను తన వీపుపై ఎక్కించుకొని తనతోపాటు మరో సురక్షిత ప్రదేశానికి చేర్చుతూ ఉండేది. అవి రోజంతా ఆహారాన్ని తిని సాయంత్రానికి తిరిగి గూటికి చేరేవి. ఈ విధంగా అనేక రోజులు గడిచాయి. కొన్ని రోజుల తరువాత పిల్లలు ఎదిగాక, వారితో గరుడపక్షి అన్నది. “మీరు ఎదిగారు, మీ రెక్కలు ఆడిస్తూ స్వయంగా మీ అంతట మీరు ఎగరటానికి ప్రయత్నించండి.”

కానీ పిల్లలు, పెద్ద పక్షిమాటపై మనస్సు పెట్టలేదు. పిల్లలు వానిలో అవి ఇట్లా అనుకున్నాయి - “నాన్నగారు మనలను తన వీపుపై ఎక్కించుకొని క్షేమంగా తీసుకెళ్తున్నారు. మనమెందుకు అనవసరంగా శ్రమించాలి.”

తన పిల్లల ఆలోచనను, దుర్బలతను గురించి గరుడపక్షి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగింది. ఒకరోజు ఆకాశంలో పిల్లలతో సహా ఎగురుతూ, నెమ్మదిగా గరుడ పక్షి తన రెక్కల ఆడించుట నిలిపివేసింది. దీనితో వీపుపైనున్న పక్షి పిల్లలు జారిపడిపోసాగాయి. దీనితో ఆ పిల్లలలో భయం కలుగగా, చలనం కలిగి ఒక్కసారిగా తమ రెక్కలు ఆడించుట ప్రారంభించాయి. దీనితో పడిపోయే పిల్లలు గాలిలో నిలద్రొక్కుకొని రక్షించబడ్డాయి. ఈవిధంగా పిల్లలు తమంతగా తాము ఎగురవలసిన అవసరాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొన్నాయి.

సాయంత్రం పక్షి పిల్లలు తమ తల్లితో ఇట్లన్నాయి. “అమ్మా! ఈరోజు మేము మా రెక్కలు ఆడించపోయి ఉంటే, దారిమధ్యలో మమ్మల్ని నాన్నగారు చంపేసి ఉండేవారు.”

అప్పుడు తల్లి పక్షి తన పిల్లలతో నవ్వుతూ ఇలా అన్నది. “పిల్లలూ! మీ అంతట నేర్చుకొననిచో మీరు స్వావలంబులుగా ఎదగరు. దేనినైనా నేర్చుకొనుటకు, అర్థం చేసుకొనటానికి ఇదే నియమం. ఈవిధంగా పిల్లలు తమ తల్లిదండ్రుల సహాయం లేకుండా నెమ్మది నెమ్మదిగా తమ పనులు తామే స్వయంగా చేసుకొనుట అలవాటు చేసుకోవాలి. దీనిలోనే వారికి మేలు జరుగుతుంది.

- హిందీమూలం: అఖండజ్యోతి
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

ఒక కష్టం వచ్చిందని జీవితాన్ని అంతం చేసుకోకూడదు

స్వాతంత్ర్య యజ్ఞంలో ఆహుతి - 2

త్రివర్ణ పతాకాన్ని క్రింద పడనివ్వలేదు

శ్రీరామ్ తన జెండా తీసుకుని అక్కడే నిలబడిపోయాడు. పోలీసుల దెబ్బలకు కూడా అతనే హెచ్చుగా గురి అయ్యాడు, దెబ్బలు తింటూ క్రింద పడిపోయాడు. కానీ, జెండా క్రిందపడకుండా జాగ్రత్తవహించాడు. జెండా పట్టుకున్న చేతిని పైకెత్తి ఉంచాడు. పోలీసులు దెబ్బలు కొడుతూ అతని చేతి నుండి జెండా లాక్కోవాలని ప్రయత్నించారు. శ్రీరామ్ జెండా కర్రను గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ఒక పోలీసు జెండా పట్టుకున్న చేతిమీద దెబ్బకొట్టాడు. శ్రీరామ్ ఆ కర్రను తన నోటిపళ్ళతో కరచి పట్టుకున్నాడు. పోలీసు నోటిమీద దెబ్బకొట్టాడు. ప్రయోజనం లేకపోయింది. దెబ్బలు తింటూ తింటూ శ్రీరామ్ స్పృహ కోల్పోయాడు. కానీ, జెండా నోటిలో ఇరుక్కుని ఉన్నది. ఒక పోలీసు బలవంతాన జెండాను నోటినుంచి లాగాడు. అది చిరిగి అతడి చేతిలోకి వచ్చింది. శ్రీరామ్ స్పృహ తప్పి పడిపోయిన స్థలంలో అంతకుముందు ఎవరో నీళ్ళు ఉంచారు. ప్రక్కనే గొయ్యి ఉంది. నీళ్ళు అక్కడకు పారాయి. బురద ఏర్పడింది. శ్రీరామ్ ఆ బురదలో పడిపోయాడు. జెండా ఊరేగింపును చెదరగొట్టి, పోలీసులు వెళ్ళిపోయారు.

ఆ తర్వాత స్వచ్ఛంద సేవకుల దళం యువకులు అక్కడికి వచ్చారు. వారు శ్రీరామ్ ను బురద నుండి బయటకు తీసి ఇంటికి తీసుకువెళ్ళారు. అతనికి స్పృహ తెప్పించడానికి డాక్టరు ఆయన నోటిలో మందు పోశాడు. శ్రీరామ్ పళ్ళ మధ్య జెండా ముక్క ఇరుక్కుపోయి ఉండడం చూసి, చుట్టూ ఉన్న వ్యక్తులు ఆశ్చర్యచకితులు అయ్యారు. పళ్ళు బిగించి పట్టుకోవడం వల్ల ఆ ముక్క అక్కడ మిగిలిపోయింది.

శ్రీరామ్ లోని నిష్ఠను, దృఢత్వాన్ని శక్తిని నిర్ఘోషంగా ఋజువు చేసింది ఈ సంఘటన. డాక్టర్ కూడా ఆయన స్వభావం గురించి వ్యాఖ్యానించాడు. ఈ యువకుడు దేశభక్తి

మత్తులో నిజంగా మత్తుడై (మత్త) పోయాడని ఆయన అన్నాడు. 'మత్త' అనే ఈ పేరు శ్రీరామ్ కు స్థిరపడిపోయింది. వైద్యుల ద్వారా కూడా ఈ పేరు ప్రచారంలోనికి వచ్చింది. ఆయన కోలుకోవడం చూసి జనం బయటికి వస్తూ, 'అద్భుతం చేశారు మత్తజీ' అన్నారు.

ఆ దెబ్బల నుండి కోలుకోవడానికి శ్రీరామ్ కు చాలా సమయం పట్టింది. కోలుకుంటున్నంత కాలం శ్రీరామ్ ను గుమ్మం దాటనివ్వలేదు ఇంటి పెద్దలు. శ్రీరామ్ తన గది దాటి బయటికి వెళ్ళే అవసరం రాకుండా తాళజీ శ్రద్ధ వహించారు. రోజంతా మంచంమీద పడుకుని ఉండడం

శ్రీరామ్ కు ఇబ్బందిగా ఉన్నది. అతను లేచి బయటికి వెళ్ళసాగాడు. భవంతి దాటికూడా బయటికి వెళ్ళసాగాడు. తలమీద ఎక్కువ దెబ్బలు తగిలాయి. రక్తం కారింది. తలమీద పట్టీలు అలాగే ఉన్నాయి. శరీరంలోని ఇతర స్థానాలలో మామూలు దెబ్బలు తగిలాయి. అక్కడ కట్టిన కట్టు విప్పారు. సహచరులను పిలిచి సంభాషణలు ప్రారంభించాడు. సాయంత్రం అయ్యేసరికి తాను కోలుకున్నట్లు అతనికి అనిపించేది. అయితే, సహచరులు, ఇంటిలోనివారు ఆయన పూర్తిగా కోలుకోలేదని భావించారు. సహచరులు వచ్చేవారు. కొద్దిసేపు మాట్లాడేవారు. కొద్దిసేపు ఉండేవారు. విశ్రాంతి తీసుకోవలసిందని సలహా ఇచ్చి తిరిగివెళ్ళేవారు.

జబ్బుపడిన మనిషిలా ఆయన మంచంమీద పడుకుని ఉండవలసి వచ్చేది. ఇలా ఒంటరిగా పడి ఉండడం శ్రీరామ్ కు విసుగు కలిగిస్తోంది. అతను చాలాసేపు ఆందోళనలో మునిగి పోయాడు. రేపు ఏమి చేయాలి? రేపు కూడా బయటికి వెళ్ళనివ్వకపోతే ఏమి చేయాలి? ఉద్యమం ఇకముందు ఏ విధంగా సాగాలి? ఇక్కడ, పరిసర గ్రామాలలో ఎలాంటి కార్యకలాపాలు నిర్వహించాలి? గత రెండు సంవత్సరాలుగా సాధన-అనుష్ఠాన క్రమం నియమబద్ధంగా జరగడం లేదు.

ప్రతి ఒక్కరిలోను ఏదో నైపుణ్యం ఉంటుంది

ఉద్యమంలో పాల్గొంటూనే దీనిని ఎలా క్రమబద్ధం, నియమ బద్ధం చేయాలి? ఇలాంటి ప్రశ్నలు మనస్సులో సుడులు తిరుగుతున్నాయి. ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు కూడా అతనికి తట్టేవి ఇకముందు మీదపడనున్న బాధ్యతలు కూడా ఈ ఆలోచనల వలన అవగాహన అయ్యేవి.

ఆత్మబింతన

కుటుంబంలోకి ఒక క్రొత్త సభ్యుడు వస్తున్నాడనే సంకేతం అందింది. శ్రీరామ్ తండ్రి కాబోతున్నారు. జమీందారీ మీద, పొలం వ్యవహారం మీద కూడా శ్రద్ధ ఉంచాలని తాళజీ ఆయనకు పదే పదే చెప్పసాగారు. కూలీలు, రైతులు పని చేస్తున్నారు, నిజమే. వ్యవస్థలు చూసేవాళ్ళు కూడా ఉన్నారు. వారిలో ఏ ఒక్కరు చెడ్డవాళ్ళు కాని మాట కూడా నిజమే. అయినా, కుటుంబంలోని ఒక వరిష్ట సభ్యుడు పర్యవేక్షణ చేయడం అవసరం. అప్పుడప్పుడు వెళ్ళి అక్కడ నిలబడవలసి ఉంటుంది. ఇది ఆమె చెప్పే మాటల సారాంశం.

తాళజీ చెప్పింది సరైనదేనని శ్రీరామ్ కు అనిపిస్తోంది. కానీ, మరుక్షణంలోనే వేరొక ప్రేరణ ఈ అనుభూతిని మనోభూమిలో ప్రవేశించకుండా అడ్డుకుంటోంది - దేశం మొదటిది; దేశంపట్ల కర్తవ్యం మొట్టమొదటిది. ఇంతలో మరో ఆలోచన వచ్చింది - అయిదు సంవత్సరాల క్రితం వసంత పంచమినాడు మార్గదర్శక సత్తా చూపిన మార్గంలో పయనించడం కూడా ఆవశ్యకమే. ఇంటి వ్యవహారాల కోసం, లౌకిక వ్యవహారాల కోసం ఆ మార్గానికి, ఆ లక్ష్యానికి నీళ్ళు వదలడం సముచితం అవుతుందా? ఆ పైన మరో ఆలోచన వచ్చింది - మరి ఈ సాధనాక్రమం కూడా సక్రమంగా ఎక్కడ నడుస్తున్నది! ఆలోచనల, భావాల తరంగాలు ఎగసిపడు తున్నాయి, క్రిందికి పడిపోతున్నాయి. మంచం మీద కూర్చుని ఉంటూనే ఆయన భావ జగత్తులో తనను తాను మరచి పోయాడు. తాళజీ ఎప్పుడు గదిలోనికి వచ్చిందో, ఎప్పుడు తన దగ్గర నిలబడిందో అతనికి తెలియనే లేదు.

జైషధం సేవించిన తర్వాత అతను పడుకున్నాడు. కొద్ది క్షణాలు పడుకున్న తర్వాత ఆ ఆలోచనా ప్రవాహం తిరిగి కొనసాగింది. ఉద్యేగం తీవ్రం అయింది. పడుకుని ఉండడం సాధ్యం కాలేదు. శ్రీరామ్ లేచి కూర్చున్నాడు. ఆ స్థితిలోనే

ఆయన లోపల నుండి ఎగసిపడుతున్న భావాల తరంగాలను చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అప్పుడు ఒక స్థితి వచ్చింది. ఆ స్థితిలో తరంగాలు అదృశ్యం అయిపోయాయి. ఆ తరంగాలలో మునిగి తేలుతున్న మనస్సు అదృశ్యం అయిపోయింది. అంతరిక స్థితి పూర్తిగా ప్రశాంతం అయింది, నీరవం అయింది. ఆ శూన్య వాతావరణంలో ఒక దివ్య సంగీతం వినిపించింది. పెక్కు కంఠాలు ఒకేసారి గురుమంత్రాన్ని గానం చేస్తున్నట్లు అనిపించింది. ఆ గానంలో శబ్దాలు లేవు. మౌనమే ధ్వనిస్తోంది. ఆ సంగీత స్వరలహరులతోపాటు ఇలా అనిపించింది. ప్రాతః కాలం సూర్యుడు ఉదయిస్తున్నాడు. ఆ అరుణ కాంతితో గది వెలిగిపోతోంది. మనస్సు, ప్రాణములు ఆ కాంతితో వెలిగిపోతున్నాయి. తాను ఆ వెలుగులో నిండిపోతున్నాడు. స్వంత అస్తిత్వమే ప్రకాశిస్తున్నట్లు అనిపించింది.

గురుసత్తా ద్వారా మార్గదర్శనం

ఆ తన్మయ స్థితిలోనే అనుభూతి కలిగింది - ఎదురుగా స్వయంగా మార్గదర్శక సత్తాయే అభయముద్రలో చేయి ఎత్తి నిలబడి ఉన్నారు. గురుదేవులు నోటితో ఏమీ చెప్పడం లేదు. ఆయన ఉపస్థితిలోనుండే సందేశం ధ్వనిస్తోంది. ఆ సందేశంలో వాగ్దానం ఉన్నది. వాగ్దానంతోపాటు ఇకముందు జరగవలసిన దానికి మార్గదర్శనము ఉన్నది. ఆ సమయంలో గదిలో మరొకరు ఎవరు లేరు. గురుదేవులు ఇలా అన్నారు.

“సాధనాక్రమం సక్రమంగా జరగడం లేదని నీవు వ్యధ చెందుతున్నావు కదా. చింతించవద్దు. ఏ భూమికి సాధన యొక్క సంస్కారం ఇవ్వవలసి ఉన్నదో ఆ భూమిని స్వతంత్రం చేయడం కూడా సాధనలో అంతర్భాగమే. కలిగిన అంతరాయానికి వ్యధ చెందకు. ఇక ముందు కూడా కొంత అస్తవ్యస్త పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చు. జపధ్యానాలలో ఏర్పడిన లోటును ముందు వెనుకగా పూర్తి చేయవచ్చు. కానీ, ఈ ఋషుల భూమి తన తన మనుగడను ఆర్జించనివ్వు. ఆ ఆర్జించడంలో నీవు స్వయంగా భాగస్వామి కావాలి, నిమిత్తుడవు కావాలి. కొద్ది సంవత్సరాల పని మాత్రమే ఇది.”

మార్గదర్శకులు ఇచ్చిన ఈ సందేశం, ఈ వాగ్దానం చిత్తంలో మ్రోగుతోంది. దీని ప్రతిధ్వని కణకణాన్ని భరోసాతో నింపుతోంది.

ఎలాంటి బాధలోనైనా జీవించడానికి ఏదో ఒక దారి తప్పనిసరిగా ఉంటుంది

ఆ తర్వాత అంతా శాంతించింది. మనస్సులో భావ తరంగాలు లేవు, సంకల్ప వికల్పాలు ఎగసిపడడం లేదు. మార్గదర్శక సత్తా అప్పగించిన బాధ్యత సక్రమంగా కావడం లేదని, తపశ్చర్యలో ఆటంకం వస్తోందని, జాతీయ ఉద్యమంలో పాల్గొనడం ఆ తపశ్చర్యకు సమ్మోహనకరమైన విఘ్నంగా తయారవుతోందని ఆయన మనస్సులో ఏర్పడిన అపరాధ భావన అంతమయిందేమో.

ఆ వాగ్దానం పొంది, శ్రీరామ్ పడుకున్నాడు. నిద్ర పట్టింది.

ఆ రోజున ఉదయం మూడు గంటలకే మెలకువ వచ్చింది. ప్రతిరోజు చేసేవిధంగా స్నాన ధ్యానాలకు శ్రీరామ్ తయారవు తున్నాడు. తన కుమారుడు జబ్బు మనిషిలా, క్షతగాత్రునిలా విశ్రాంతి తీసుకోవడం తాళజేసి మొదటి నుంచి తెలుసు. శ్రీరామ్ నిద్రలేవగానే, ఆమె కూడా బయటకు వచ్చింది. వాత్సల్యంతో మందలిస్తూ, ఆమె శ్రీరామ్ స్నానానికి ఏర్పాటు చూడసాగింది. గాయంమీద నీళ్ళు పడతాయని ఆమె భయం. శ్రీరామ్ స్నానం చేసి తయారయేటంతవరకు ఆమె బయటనే నిలబడి ఉన్నది. శ్రీరామ్ పూజ గదిలోకి వెళ్ళిన తర్వాతనే ఆమె అక్కడ నుంచి కదిలింది.

జెండా ఊరేగింపుపై లారీఛార్జి జరిగిన వార్త విని, సైనిక్ పత్రిక సంస్థాపక సంపాదకులు శ్రీకృష్ణదత్ పాలీవాల్ మరునాడు ఆవల్ ఫేడా వచ్చారు. శ్రీరామ్ పక్కమీద పడుకుని ఉంటాడని అనుకున్నారు. భవంతి చేరి, శ్రీరామ్ హాయిగా పనిచేస్తూ ఉండడం ఆయన చూసారు. స్వచ్ఛంద సేవకుల దళం సభ్యులతో సంభాషణ జరుగుతోంది. తాను వస్తున్నట్లు ఆయన కబురు పంపలేదు. ఆయన అకస్మాత్తుగా రావడం చూచి, శ్రీరామ్ కు, శ్రీరామ్ సహచరులకు ఆశ్చర్యం, ఉల్లాసం రెండూ ఒకేసారి కలిగాయి. కుశల ప్రశ్నల తర్వాత పాలీవాల్ జీ ఆ సంఘటన పూర్తి వివరాలు తెలుసుకున్నారు. శ్రీరామ్ వీరత్వాన్ని అభినందించారు.

జాగీర్దారుతో సంఘర్షణ

పాలీవాల్ జీ రావడంతో ఆయన ఆ గోష్టికి ముఖ్య అతిథి కూడా అయ్యారు. నగరంలోని జాగీర్దారు సూరజ్ పాల్ సింగ్ జరుపుతున్న దారుణాలను గురించి ఆయన ఆ యువకులకు వివరించారు. సూరజ్ పాల్ సింగ్ అంగ్లేయుల అడుగులకు

మడుగులు ఒత్తుతున్నాడు. ఆనాడు జాగీర్దారులందరూ అంగ్లేయులకు దాసులుగా పనిచేసేవారు. జరార్ గ్రామంలో సత్యాగ్రహాల అణచివేతకై సూరజ్ పాల్ క్రొత్త క్రొత్త పద్ధతులు కనుక్కుంటున్నాడు. తన గూండాలతో సత్యాగ్రహాలను చిత్క గొట్టించడం సూరజ్ పాల్ కు బాగా నచ్చిన పని. ఆ గ్రామంలోని ఒక సత్యాగ్రహి శ్రీచంద్ దోనోరియాను మూడునాలుగు రోజుల క్రితం సూరజ్ పాల్ మనుషులు గ్రామం నుండి బయటికి వెళ్ళగొట్టారు. అతడిని చావగొట్టారు. దెబ్బలు తింటూ దోనోరియా ఊపిరిఆడక క్రింద పడిపోయాడు. ఆయన ఇప్పుడు స్పృహ తప్పిన స్థితిలోనే ఉన్నాడు, ఆగ్రా ఆసుపత్రిలో ఆయనను చేర్చారు.

ఈ దారుణాల వర్ణన విన్న శ్రీరామ్ దళ సభ్యులు ఆ గోష్టిలోనే నిర్ణయించారు. దోనోరియా పరిస్థితిని స్వయంగా చూసి రావడానికై ఆగ్రా వెళ్ళాలని. శ్రీరామ్ ఆరోగ్య పరిస్థితి దృష్ట్యా అతను రాకూడదని అనుచరులు అన్నారు. శ్రీరామ్ అందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఈ విషయమై శ్రీరామ్ కు, వారికి మధ్య వాగ్వాదం లాంటిది జరిగింది. పాలీవాల్ జీ జోక్యం కలిగించుకున్నారు. శ్రీరామ్ తలకు కట్టిన కట్టు విప్పిన తర్వాత ఆయన దోనోరియా క్షేమ సమాచారం తెలుసుకోవచ్చునని పాలీవాల్ జీ నచ్చచెప్పారు. ఏమైనా ఆగ్రాలోని కార్యకర్తలు దోనోరియా ఆరోగ్యం గురించి శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నారని ఆయన తెలిపారు. దీనిని అందరూ ఆమోదించారు.

శ్రీరామ్ తలకు ఉన్న కట్టు తీయడం కోసం అంతా ఎదురు చూసారు. కొద్దిగా ఆరోగ్యం చిక్కగానే, శ్రీరామ్ ముగ్గురు స్వచ్ఛంద సేవకులను వెంటతీసుకుని దోనోరియాను చూడడానికి వెళ్ళాడు. దోనోరియా కుటుంబ సభ్యులు అతనిని జరార్ గ్రామానికి తిరిగి తీసుకువెళ్ళినట్లు ఆగ్రా చేరిన తర్వాత వారికి తెలిసింది. జరార్ లో ఆయనకు ఆయుర్వేద చికిత్స చేయిస్తారని తెలిసింది. జరార్ గ్రామం ఆగ్రాకు సుమారు 40 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్నది.

శ్రీరామ్ బృందం జరార్ గ్రామం చేరింది. దోనోరియాకు ఇంకా స్పృహ రాలేదు. ఆయన ఆరోగ్య పరిస్థితి తెలుసుకున్న తర్వాత, శ్రీరామ్ ఆయనకు ఏ మందులు వాడుతున్నారో వాకబు చేశాడు. ఒక ఆయుర్వేద వైద్యుడు ఆయనకు చికిత్స చేస్తున్నాడు. శ్రీరామ్ ఆయన వద్దకు వెళ్ళి ఇలా అడిగాడు “శరీర స్థితి

లక్ష్మం పెట్టుకోవాలి - సాధించాలి

ఎలా ఉందో స్పష్టంగా చెప్పండి. మేము ఆధ్యాత్మిక చికిత్స కూడా చేస్తాము.”

ఇంటిలోనివారికి చెప్పకుండా ఉండే షరతు మీద ఆ వివరాలను వైద్యుడు ఇలా పేర్కొన్నాడు “దొనోరియాజీ జీవితం ప్రమాదంలో ఉన్నది. ఆయన మెదడులోని మర్మస్థానాలపై దెబ్బలు తగిలాయి. ఆయన బ్రతికే అవకాశం లేదని ఆగ్రాలోని డాక్టర్లు కూడా భావించారు. వారు అర్థమనస్కంగా వైద్యం చేస్తున్నారు. కనుకనే ఆ కుటుంబం వాళ్ళు ఒకసారి అడగగానే వారు దొనోరియాను ఇంటికి తీసుకువెళ్ళడానికి అనుమతించారు.”

ఆధ్యాత్మిక చికిత్స

దొనోరియా ఆయన గోత్ర నామం. కనుక కుటుంబంలోని సభ్యులందరికీ ఈ నామం వర్తిస్తుంది. శ్రీచంద్ ను ఆయన సహచరులు గోత్ర నామంతోనే పిలుస్తారు.

వైద్యుడిని కలుసుకున్న తర్వాత శ్రీరామ్ దొనోరియా వద్దకు వెళ్ళాడు. కొద్దిసేపు ఆయన తల దగ్గర కూర్చున్నాడు. కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానం చేయసాగాడు. 10-15 నిమిషాల తర్వాత అక్కడ నుండి లేచి మోకాళ్ళ వద్దకు వెళ్ళాడు. ఆయన ముఖం దొనోరియా ముఖం వైపు ఉన్నది. ఆయన అలా దొనోరియాను చూస్తూ ఉండిపోయారు. 25-30 నిమిషాలు ఇలా కూర్చుని ఉన్నారు. సాయంత్రం అవుతోంది. శ్రీరామ్ అలా ధ్యానంలో కూర్చున్న తీరు చూస్తే అతని ధ్యానాన్ని భంగపరచడానికి ఎవరికీ సాహసం లేకపోయింది. గుర్తుచేయకపోతే చీకటి పడుతుందని, ఆవల్ఖేడాకు తిరిగి వెళ్ళడం ఇబ్బంది అవుతుందని గోపి భావించాడు. అతడు దగ్గరికి వెళ్ళాడు. శ్రీరామ్ చెవిలో ఏదో గుసగుసగా చెప్పాడు. శ్రీరామ్ లో ఎలాంటి చలనం లేదు. ఆయన అలాగే నిశ్చలంగా కూర్చుని ఉన్నాడు.

ఇలా గుర్తుచేసిన 15-20 నిమిషాల తర్వాత శ్రీరామ్ లేచాడు. దొనోరియా తల్లిదండ్రులకు ప్రణామం చేశారు. వచ్చేవారం మళ్ళీ వస్తామని చెప్పి వారి నుండి సెలవు తీసుకున్నాడు.

గ్రామం నుండి బయటికి వచ్చేటప్పటికి పొద్దుపోయింది. చీకటి పడుతోంది. వెన్నెల రాత్రిలో దేశభక్తి గీతాలు గానం చేస్తూ, చర్చించుకుంటూ అందరు తిరిగి వచ్చారు. జరార్ గ్రామంలో సూరజ్ పాల్ అత్యాచారాలు కూడా ఆ చర్చలలో

ప్రస్తావనకు వచ్చాయి. ఆ అత్యాచారాలను ఎదిరించడానికి కొన్ని పథకాలపై కూడా ఆలోచన జరిగింది. సేర్ చిర్డిచంద్ పొలం నుండి వెట్టిచాకిరీ పిల్లల విముక్తికి అమలుచేసిన పథకం కూడా చర్చకు వచ్చింది. ఆ సేర్ పొలంలో లారీలు ధరించిన మనుషులు లేరు. కనుక సులభంగా పని జరిగిపోయింది.

కానీ, సూరజ్ పాల్ వద్ద భారీ సంఖ్యలో గూండాలు ఉన్నారు. వారిని ఎదిరించడం స్వచ్ఛంద సేవకుల దళానికి కష్టం. రెండుమూడు రోజులలో ఈ విషయంపై తిరిగి చర్చించాలని వారు నిర్ణయించారు. తమ క్షేత్రంలో జాతీయ ఉద్యమాన్ని ఉధృతం చేయడానికి జరపవలసిన ఇతర కార్యక్రమాలపై కూడా చర్చ జరిగింది.

(సశేషం)

భగవంతుని అనుగ్రహం

వీరపూర్ లో జలారామ్ అనే రైతు ఉండేవాడు. వ్యవసాయం చేసి పండించిన పంటను మొత్తం మహాత్ములకు, దీన, దుఃఖితుల కొరకు ఉపయోగించేవాడు. పిల్లల బరువు బాధ్యత కూడా లేకపోవటం వల్ల భార్య వంటచేసి అందరికీ వడ్డించేది. వీరియొక్క శ్రద్ధ భక్తులను, దయను పరీక్షించ దలచి సాక్షాత్తు భగవంతుడే సన్యాసి వేషధారియై వచ్చి, తన బరువైన వస్తువును ప్రక్క ఊరికి చేర్చవలసి ఉన్నదని, ఎవరైనా మనిషిని ఏర్పాటు చేయమని కోరుతాడు. కూలీ ఇచ్చి మనిషిని పంపించే స్థితిలో లేక జలారామ్ నిస్సహాయంగా చూస్తాడు. అతని భార్య ఆ మూట నెత్తిన పెట్టుకొని బయలుదేరింది. సన్యాసి వేషధారియైన దైవం, ఈ దంపతుల భక్తి ప్రవృత్తులకు, లోకసేవకు ప్రసన్నుడై ఆమెకు అన్నపూర్ణ రెఖాలీని (సంచి) ప్రసాదించి అదృశ్యమవుతాడు. ఆ రెఖాలి (సంచి) సర్వకాల సర్వావస్థల యందు అన్నం అందిస్తూనే ఉన్నది. ఇప్పటికీ వేలకొలది ప్రజలు ఆ రెఖాలీలోని ప్రసాదం కోసం వస్తూ ఉండటం విశేషం.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

ప్రతి మనిషిలో ఒక విమర్శకుడు ఉంటాడు. అతనికి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వాలి

దివ్యశక్తుల కుండలినీ చక్ర పరివారం

జీవనం ఒక యజ్ఞము. దీనికి కూడా పురోహితుడు, దేవత, ఉపకరణములు ఉంటాయి. కుండలినీ యజ్ఞం యొక్క విశేషమైన వర్ణన ముండకోపనిషత్తు 2/1/8లో ఇవ్వబడింది. దీనిలో సప్తప్రాణులు యజ్ఞం నుండి ఉత్పన్నమయ్యాయని, అగ్ని యొక్క సప్త జ్వాలలు దీనిలో నుండి ప్రకటితమయ్యాయని చెప్పబడింది. ఇవే సప్త సమిధలు, ఇవే సప్త హవిస్సులు. వీటి ఊర్జ (శక్తి) సప్తలోకముల వరకు వెళ్తుంది. వీటిని పరమేశ్వరుడు ఉన్నత ప్రయోజనముల కొరకు సృజించాడు.

దేవి భాగవతంలో సప్త లోకాలను వేరేవిధంగా వర్ణించ బడ్డాయి. అందులో భూః కు ధరిత్రి అని, భువః కు వాయువు అని, స్వః కు తేజస్సు అని, మహాః కు మహానత అని, జనః కు జన సముదాయమని, తపః కు తపశ్చర్య అని, సత్యంకు సిద్ధవాణి (వాక్సిద్ధి) రూపంలో సప్తశక్తుల వర్ణన ఉన్నది. ఈ విధంగా కుండలినీ యోగం

అంతర్గతంగా చక్ర సముదాయంలో ఇవన్నీ వస్తాయి. ఈ శక్తులు భౌతిక, ఆత్మిక ప్రయోజనమునకు అవసరం అవుతాయి.

మానవ శరీరం ఒకరకంగా భూలోకానికి సమానంగా భావించబడింది. దీనిలో ఉన్న మూలాధార చక్రాన్ని పృథ్వి తోను, సహస్రారమును సూర్యునితో పోల్చబడ్డాయి. వీటి రెండింటి మధ్య ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు మేరుదండం ద్వారా జరుగుతాయి. సూర్యుని యొక్క వేడితో పృథ్వి మీద పనులన్నీ జరుగుతాయి. బ్రహ్మరంద్రం బ్రహ్మాండం యొక్క ప్రతీక. సూర్యుని తేజస్సు ధారణ చెయ్యడం వలననే పృథ్వికి

బహుమూల్య జడచేతన సంపద ప్రవాహం ఉత్పన్నం చేసి నిర్వహించే సామర్థ్యం లభిస్తుంది. ఇదే ప్రకారంగా సహస్రారం బ్రహ్మాండీయ చేతనత్వం యొక్క అవతరణ కేంద్రం. ఈ మహాభాండాగారం నుండి మూలాధారమునకు తగినంత సామర్థ్యం లభిస్తుంది.

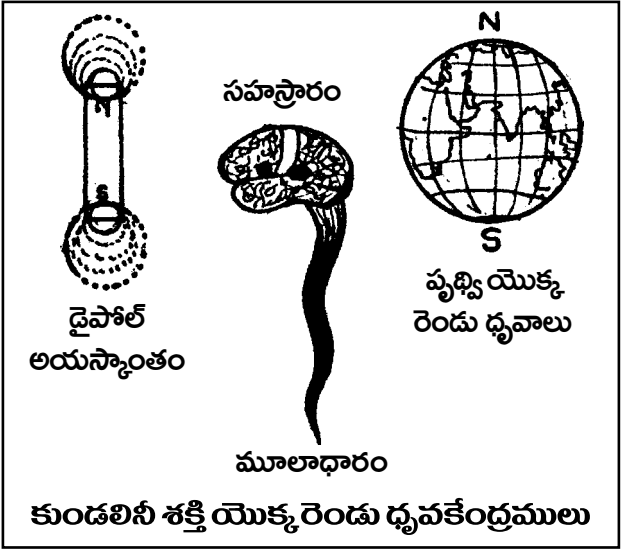
ఈ అనుదానం ఎలా వర్షిస్తుందో అనే దానిని చూసేందుకు ధృవప్రదేశములకు వెళ్ళి చూడవచ్చు. ఎందుకంటే బ్రహ్మ

రంద్రాన్ని మస్తిష్కమును ఉత్తర ధృవముగా కూడా భావిస్తారు. ఇక్కడ సూర్యుని, ఇతర గ్రహముల మహాత్వపూర్ణ శక్తులు నిరంతరం వర్షిస్తుంటాయి. ఇక్కడ ఎవరు ఎంతగా గ్రహించగలరో అది సాధకుని కౌశలంపై ఆధార పడి ఉంటుంది.

పృథ్వి యొక్క ఉత్తర ధృవక్షేత్రం (ఆర్కిటిక్) సుమారు 50000 చదరపు మైళ్ళు విశాలమైనది. దక్షిణధృవం (అంటార్కిటిక్) సుమారు 30000 చదరపు

మైళ్ళ క్షేత్రంలో విస్తరించి ఉన్నది. ఉత్తరధృవంపై ధృవ ప్రభ మేరుప్రకాశ రూపంలో వస్తుంది, చిత్రవిచిత్ర రూపంలో కనిపిస్తుంది. ఈ ప్రకాశం (అరోరా బోరియాలిస్) రెండు ధృవములపై ఎలా కనిపిస్తుందో చూసినప్పుడు ఆశ్చర్యపడవలసి వస్తుంది.

ధృవ ప్రకాశం సూర్య కిరణముల వక్రత వలన విచిత్ర రూపములో సెర్చ్ లైట్ (Search Light) వలె కనిపిస్తుంటుంది, మాయమవుతుంటుంది. ఉత్తర ధృవంపై ధగధగలు కొంచెం ఎక్కువగా ఉంటాయి. ఉత్తరధృవంపై ఎస్కీమో జాతి మనుష్యులు, ఎలుగుబంటులు, రెయిన్ డీర్, చేపలు మొదలైన

మీలోని విమర్శకుడు మీ శక్తి ఏమిటో, మీ లోపాలు ఏమిటో చెప్పగలడు

ప్రాణులు జీవిస్తాయి. దక్షిణధృవంపై పెంగ్విన్ పక్షులను చూడవచ్చు. వీటి ప్రకృతి అంతులేని ప్రేమతో నిండి ఉంటాయి. ఉత్తరధృవంలో ఉండే ఎస్కిమోలు సహజంగా అతి సాహస వంతులు.

ధృవక్షేత్రములలో సూర్య కిరణముల అనేక చిత్ర విచిత్రాలు దృష్టిగోచరమవుతాయి. ఉత్తరధృవ యాత్ర చేసిన జాన్ వాయర్డ్ అక్కడ ఒకసారి సూర్యుని పూర్తి ఆకుపచ్చ రంగులో దర్శించాడు. అక్కడ దూరంలో ఉన్న వస్తువులు గాలిలో తేలుతున్నట్లు కనిపిస్తాయి. అక్కడ ఉన్న దిబ్బలు అసలు కన్నా ఎక్కువ ఎత్తుగా కనిపిస్తాయి. అనేకసార్లు అనేక సూర్యులు ఒకేసారి ఉదయించడం కనిపిస్తుంది. ఇదే ప్రకారంగా చంద్రుడు కూడా మంచుపై, గాలిలో, ఆకాశంలో

వేరువేరుగా కనిపిస్తాడు. ఉత్తరధృవంలో రాత్రి ఆరుమాసములు ఉంటుంది. సూర్యుడు సంవత్సరంలో 16 రోజులు మాత్రం పూర్తి వెలుగుతో కనిపిస్తాడు. చంద్రుని వెన్నెల ఒక్కొక్కసారి ఎంతగా మెరుస్తుందంటే అది సూర్యునితో సమానంగా ఉంటుంది. సూర్యుని కిరణముల రంగులు మారుతుంటాయి, మిణుకు మిణుకుమంటుంటాయి. ఒక్కొక్కసారి అది టార్చిలైటు ప్రకాశంవలె పొడవుగా ఉండి

పరిగెత్తుతున్నట్లు ఉంటుంది. అయస్కాత తుఘనులు నిరంతరం వస్తూనే ఉంటాయి. ఈ శక్తిప్రవాహం దక్షిణధృవం వైపుకు ప్రవహిస్తుంది. ఉత్తరధృవంలోని మాలిన్యాలు, దక్షిణ ధృవంలో నుంచి బయటకు పోతాయి. శబ్దములు ఒక్కొక్కసారి చాలాదూరం వరకు వినిపిస్తాయి, ఒక్కొక్కసారి దగ్గరగా కూడా వినిపించవు. ఇదే వివరణ శరీరంలోని మూలాధారం, సహస్రారానికి వర్తిస్తుంది.

మస్తిష్కం ఉత్తరధృవం, జననేంద్రియం దక్షిణధృవం. ఈ

రెంటి పరిస్థితులను, విశేషతలను, ప్రభావముల చూసి జననేంద్రియములకు మస్తిష్కంలో కనిపించే విశేషతల సంబంధం తెలుసుకోవచ్చు. కామవాసనల ప్రవాహం కూడా మస్తిష్కం నుంచి వస్తాయి. జననేంద్రియములపై వాటి ఉత్తేజన పడుతుంది. ఈ ఇచ్చిపుచ్చుకోవడానికి నియంత్రణకు మేరుదండమనే పొడవాటి మార్గం ఉన్నది. దానిలో ఆరు చక్రములు ఉన్నాయి.

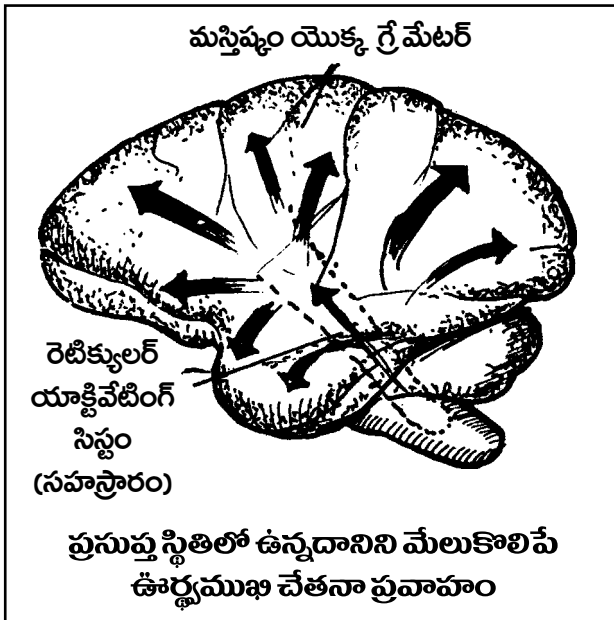
ఎన్నో పౌరాణిక వ్యాఖ్యానాలు కుండలినీ యోగాన్ని తెలియ చేస్తాయి. ఈ ప్రపంచం ఆదిశేషుని పడగపై ఉన్నది. శరీరం యొక్క మూలాధారంలో సర్పం ఉన్నది. ఈ క్షేత్రంలో గడబిడ జరిగితే మనిషి అశక్తుడుగా, వికలాంగుడుగా అవుతాడు;

నపుంసకుడుగా అవుతాడు. విష్ణు భగవానుడు ఆదిశేషునిపై నిద్రిస్తాడు. శంకరుని మెడలో పాములు ఉంటాయి. ఇది బ్రహ్మగ్రంథి యొక్క వర్ణన. ఈ సర్పములన్నీ ఒకదానికొకటి సహయోగాన్ని ఇస్తాయి, విష్ణువు లేక శివునితో జోడింపబడ్డ వానికి, ఆ ధారణకర్తకు ఆ శక్తితో లాభాన్ని తుని చేస్తాయి. మూలాధారంలో నిద్రిస్తున్న మహానర్పిణి నారీతత్వం ప్రకటిస్తే, సహస్రారంలో వెలుగొందే, మహాసర్పం నరుడు.

రెండింటికీ వాటి వాటి విశేషతలు ఉన్నాయి. ఈ రెండింటి కలయిక, అంతులేని ఉత్పంఠత మేరుదండం యొక్క కుండలినీ యోగం ద్వారా జరుగుతుంది.

మూలాధారంలో ఉన్న కుండలినీ వలన ప్రాణ ప్రవాహం, జీవనీశక్తి, సృజన ప్రేరణ, జీవించాలనే కోరిక, ఉత్సాహం, ఉల్లాసం, వినోదం మొదలైనవి ప్రకటితమవుతాయి. ఆ క్షేత్రం నిద్రాణమై ఉంటే మనిషిలో నిరాశ, శక్తిహీనత కనిపిస్తాయి.

కుండలినీ యొక్క ఊర్ధ్వలోక సహస్రార చక్రంలో బుద్ధి,

ఏ లక్ష్యం లేకుండా రోజులు గడవడం మనకు మనం హాని చేసుకోవడమే

వివేకశీలత, భక్తిభావన, ఆదర్శవాదం, సంయమశీలత, స్నేహం, శ్రద్ధ, సద్భావములు, కర్మనిష్ఠ మొదలైనవి కలుగుతాయి.

కామక్రీడలలో అతిగాపోతే పైన, క్రింద రెండు క్షేత్రాలు దెబ్బతింటాయి. శారీరకంగా, మానసికంగా నీరసించిపోతాయి. ఈ కేంద్రములను పరిమితముగాను, కొంచెం సత్రయోజనములను ఉపయోగించితే అసాధారణ ఫలితాలు లభిస్తాయి. కుండలినీ శక్తి సంతానోత్పత్తి, క్రీడా వినోదములకు పనిచేస్తుందని ఇంతకు ముందే చెప్పబడింది. దాని గంభీరమైన స్వరూపం సూక్ష్మ శరీరంలోనే చూడగలుగుతాము. శరీరానికి కోసి చూస్తే చక్రాలు కనిపించవు, వాటి నిర్ధారిత స్థానాలలో నాడి గుచ్చకములు (Nerve Plexus) కనిపిస్తాయి. వీటి వర్ణన గత సంచికలలో ఇవ్వబడింది. చక్రములు వస్తుతః విద్యుత్తు ప్రవాహాల ప్రతీక కేంద్రములు.

ఈ దివ్య ప్రవాహములను రక్త ప్రవాహాలు, నాడీ చక్రములు, జ్ఞానతంత్రులవలె భావించకూడదు. ఇవి చేతనాత్మక ప్రాణప్రవాహానికి సంబంధించినవి. భౌతిక విద్యుత్తు అని భావించకూడదు. విద్యుత్తు కొయ్యమీద, రబ్బరు మీద ప్రభావం చూపలేదు. కానీ ప్రాణం చేతనత్వం పైనే కాక జడపదార్థముల మీద కూడా ప్రభావం చూపగలదు.

కుండలినీ శక్తి గురించి యోగ వాశిష్ఠం, యోగచూడామణి, దేవి భాగవతం, శారదా తిలకం, శాండిల్యోపనిషత్తు, హరయోగ సంహిత, కుండలినీ తంత్రం, యోగినీ తంత్రం, బిందూపనిషత్తు, రుద్రయామల తంత్రం, సౌందర్యలహరి మొదలైన గ్రంథములలో విస్తారపూర్వకముగా వర్ణించబడింది. కానీ వాటి ఆధారంగా సాధనా విధి విధానాన్ని తెలుసుకోవడం, సాధన చెయ్యడం, లక్ష్యాన్ని నిర్ణయించుకుని ముందుకు సాగడం అంత తేలికైన విషయం కాదు.

ఋగ్వేదంలో ఋషులు ఇలా అంటారు. “ప్రాణాగ్ని! నా జీవితంలో ఉషోదయాన్ని కలిగించు, అజ్ఞానాంధకారాన్ని దూరం చెయ్యి, దేవశక్తులను లాక్కొనగలిగే బలాన్ని ఇవ్వ”.
 (త్రిశిఖి బ్రహ్మోపనిషత్తులో శాస్త్రకారుడు ఇలా అన్నాడు - “యోగసాధనతో జాగృతమైన కుండలినీ విద్యుత్తుతో సమానంగా మెరుస్తుంది. అది నిద్రపోయిన వానిని మేల్కొల్పుతుంది.

మేలుకున్నవాడు పరుగెత్తుతాడు”. అజిత్ ముఖర్జీ రచించిన “ది తాంత్రిక్ వే” లో స్వామి అగేహానంద్ రచన “తాంత్రిక పరంపర ఏవం యోన ఊర్ణా”, హేస్ జాక్సన్ రచించిన “పాశ్చాత్య మనోవిజ్ఞాన్ ఏవం భారతీయ సాధన”లో, ఒమర్ గారీసన్ రచించిన “తంత్ర-యోన యోగ”, అఖిల హాస్ రచించిన “కామెంట్రీ ఆన్ హరయోగ ప్రదీపిక”, ఫిలిప్ రాఫేన్ వ్రాసిన “తాంత్రిక్ కళ” జాన్ బ్రెయిట్ రచించిన “చేతనా కా సీమాంత” హేస్ రిగ్జీమర్ వ్రాసిన “భారతీయ ధర్మ కే ఉపాఖ్యాన్ ఔర్ ప్రతీక్”, సర్ జాన్ ఉడ్రాఫ్ రచించిన “సర్పెంటైన్ పవర్” లో కుండలినీ యోగం గురించిన ఆధునిక మనోవిజ్ఞానం, పరామనోవిజ్ఞానం మరియు సాధనా శాస్త్రములపై విస్తృతమైన ప్రకాశాన్ని అందించిన, సునిశ్చిత తథ్యముపై మీద ఆధారపడిన విషయములని, వాటి ప్రయోగముల వలన లాభాన్వితులు అవకుండా ఉండరని నొక్కివక్కాణించారు.

మహాతంత్రములో ఇలా వర్ణించారు. “జాగృతమైన కుండలినీ అంతులేని శక్తిని అందిస్తుంది. దీనిలో నాద, బిందు, కళల అభ్యాసములు వాటంతటవే జరుగుతాయి. పరా, పశ్యంతి, మధ్యమ, వైఖరి నాలుగువాణులు బిగ్గరగా వినిపిస్తాయి. ఇచ్చాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి పెంపొందుతాయి. శరీరమనే వీణలో అన్ని తీగలు శృతి చేయబడి మధుర సంగీతంతో అంతరాళం నిండిపోతుంది. ఈ శబ్దబ్రహ్మ యొక్క ఈ సిద్ధి మనుష్యుని జీవనముక్తునిగా, దేవాత్మగా చేస్తుంది.

చక్రముల భావపక్షమును ఆధారంగా చేసుకునేవారు రకరకాల రంగులను, అనేక రకాల శబ్దములను, అనేక కోణములను, అనేక వాహనాలను ఆరోపిస్తారు. లోతైన ధ్యానస్థితిలో అటువంటి స్వరూపాలను కూడా చూడవచ్చు. అటువంటి విశేషతలు కూడా కనిపిస్తాయి. కానీ తథ్యములను ఆధారంగా ముందుకు వెళ్ళే అవి చక్రవాకములవలె, అగ్ని పర్వతముల నుండి వెలువడే లావావలె, నిప్పురవ్వలవలె, నదులలో ఉండే సుడిగుండాలవలె కనిపించవచ్చు. వీటిలో అసాధారణ సామర్థ్యం పనిచేస్తుంటుంది. ఈ సామర్థ్యంతో పరోక్ష జగత్తును ఉత్తేజపరచవచ్చు. ఆత్మిక ప్రగతి యొక్క సర్వోచ్చ సోపానం వరకు వెళ్ళవచ్చు.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1987

కలను నిజం చేసుకోవడమంత గొప్ప పని ఇంకొకటి లేదు

క్రూరత్వమును జయించిన సామ్రాట్టు అశోకుడు

తనలోపలి దివ్యసంపదను జీవితపు ఉపరితలముపై కుమ్మరించిన వారికే శ్రద్ధాంజలి అర్పించబడుతుంది. వారి జీవితాన్ని చూసి ఇతరుల మనస్సులలో కరుణా ప్రవాహము పొంగిపొరలుతుంది. ప్రతి ఒక్కరి జీవితంలోను రసహీనుడు, కరుణలేని నిర్ణయుడు అనిపించుకొనే పాపాణహృదయునికి సైతం అలాంటి అవకాశము వస్తుంది. ఆ క్షణంలో అతడు తన జీవనక్రమం మొత్తాన్ని తలక్రిందులు చేసుకుంటాడు.

అంతవరకు దెబ్బతీసేవాడు, తలలు పగలగొట్టేవాడు ఘనీభవించిన భావరాశిగా మారి, ఇతరుల దివ్యత్వమును వెలికితీయుటలో సహాయకుడుగా రూపొందాలని సంకల్పిస్తే ఆ క్షణము అద్భుతమైనది. ఆ సంకల్పం జరగగానే సమ్మెట పోటుతో పదునెక్కిన ఒక్కొక్క ఉలిదెబ్బతో తన క్రూరత్వాన్ని నిష్కరతను, పీడించే ప్రవృత్తిని అతడు కాలదన్నుతాడు. ఎడతెరిపి లేని, సాటిలేని ఈ తపశ్చర్య అతనిని భావాల ప్రతిమగా చేస్తుంది. ఈ విలక్షణ పరివర్తన ప్రతి ఒక్కరికీ కనిపిస్తుంది. ప్రతిఒక్కరు ఆశ్చర్య ఆనందములతో పరపశించి ఇలా అంటారు- “అరే! పరపీడన పరాయణుడు ఇప్పుడు గాయాలకు మలాంపట్టి వేసేవాడు అయినాడే! ఈ అద్భుత కళను మనం కూడా వెళ్ళి నేర్చుకుందాము.” వారు వచ్చి పువ్వులు సమర్పించి, శిరస్సు వంచి, ఆశీస్సులు అడుగుతారు. అందుకు బదులుగా అతడు ఒకటే మాట చెప్తాడు. - “నావైపు చూడు. ప్రతిక్షణము పరివర్తన పండుగ అవుతుంది. ఈ క్షణంలో నిన్ను నీవు మార్చుకో”.

అశోకుని జీవితంలో కూడా అలాంటి అద్భుతక్షణం వచ్చింది. ఆరోజులలో అతడు మహా అశోకుడు కాడు, చండ అశోకుడు. కళింగయుద్ధపు శిబిరములో ఆనాడు విజయోత్సవం జరుగుతున్నది. అహంకారము, పదవీ మదములో మునిగిన సైనిక అధికారులు అటుఇటు తిరుగుతున్నారు. అంతలో చక్రవర్తి శిబిరానికి చేరిన సేనాపతిని చూసి అశోకుడు “సేనాపతీ! యుద్ధబందీలు ఎందరు ఉన్నారు” అని అడిగాడు.

“కేవలము ఒక్కరు”.

“ఒక్కరా!” అశోకుని ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు.

“మిగలిన కళింగదేశపు యువకులు, వృద్ధులు కూడా కత్తి దూశారు ప్రభూ” - సేనాపతి సమాధానము.

“వారు కూడానా”

“అవును”

“అయితే ఇప్పుడు కళింగలో స్త్రీలు మాత్రం మిగిలి పోయారా?”

“వారు కూడా లేరు”

“ఎందుకని?”

“చివరి యుద్ధము మేము వాళ్ళతోనే చేయవలసి వచ్చింది.”

“ఓహో!” అని అశోకుడు ఏదో ఆలోచనలో మునిగి పోయాడు. తరువాత అన్నాడు - “సరే మంచిది. యుద్ధబందీని ప్రవేశపెట్టు.”

“అజ్ఞు.”

కొద్దిసేపటి తరువాత ముసలి కుంటివాడు ముడతల ముఖంతో ఎదురుగా ఉన్నాడు. “నీవేనా” అని చక్రవర్తి అడిగాడు.

“అవును నేనే. మీకు విజయము ఇచ్చిన బహుమతిని.” ముసలివాని గొంతులో రోషము ఉన్నది.

“విజయ బహుమతి నువ్వా”- అని చక్రవర్తి నవ్వాడు. “అయితే నా వీరత్వాన్ని కళింగవాసులు ఎదుర్కొనలేకపోయినారు అన్నమాట. అవునా సేనాపతీ!” అని ఆయన దగ్గర నిలబడి ఉన్న సేనాపతివైపు చూసాడు. అతడు మౌనముగా ఉండి పోయినాడు.

“వీరత్వం కాదు క్రూరత్వం అనండి” - అని ముదుసలి రెట్టించాడు.

“క్రూరత్వమా?”

జీవిత ప్రాథమిక సూత్రం “సంతోషం”

“అవును. శవాల లోభి ఎన్నడూ వీరుడు కాడు. శవాలను చూస్తే కుక్కల, రాబందుల, నక్కల ముఖాలపై సంతోషము నాట్యమాడుతుంది. కానీ వాటిని వీరులు అనలేము కదా.”

“నోరుముయ్యి” - చక్రవర్తి హుంకరించాడు.

ముసలివాడు ఒక నవ్వు నవ్వుతూ “ఎవరు నోరు మూసుకోవాలి? క్రూరుడా, లేక దారుణమైన బాధతో ఆర్తనాదాలు చేస్తున్నవారా? నీ క్రూరత్వాన్ని వెళ్ళి యుద్ధ భూమిలో చూడు. అక్కడ నాలంటి వాళ్ళు మరి కొంతమంది దొరుకుతారు.”

“ఈ ముసలివాణ్ణి ఇక్కడినుండి తీసికొని పోండి” - చక్రవర్తి కోపంతో అన్నాడు. చక్రవర్తి మాటల ప్రభావము ముసలివానిపై ఏమాత్రము పడలేదు. అతడు వెళుతూ వెళుతూ ఇలా అన్నాడు - “బాధింపబడినవారి కష్టాలను హరించి, పీడింపబడేవారి పీడను నిర్మూలించేది వీరత్వము. క్షత్రియాః త్యక్త జీవితాః. అనగా - ఎవరైతే ఇతరుల కోసం తన జీవిత వ్యామోహాన్ని త్యాగం చేస్తారో వారు వీరులు. నవ్వుతూ త్రుళ్ళుతూ ఉన్న జీవితాలను ఎవడు పాడుచేస్తాడో వాడు క్రూరుడు, ఉన్మాది.” శిబిరములో నుండి బయటకు వెళ్తున్న ఆ ముసలివాని మాట అశోకుని చెవులలో సుత్తి దెబ్బవలె మ్రోగింది.

అశోకునికి ఆ రాత్రి అశాంతిగా గడిచింది. వీరత్వము, క్రూరత్వముల చర్చ అతని అంతరంగాన్ని వేధించసాగింది. “అయితే తాను వీరుడు కాడా! మరి వీర ప్రదర్శన కోసం చేసిన ఇదంతా ఏమిటి?” ప్రశ్న శూన్యంలో కలసిపోయింది. జవాబు లేదు.

ఉదయం లేవగానే అశోకుడు ఇలా అన్నాడు - “ఆ ముసలివాడిని పిలవండి.” సైనికులు పరుగెత్తారు. కొంతసేపటి తరువాత వారు ఖాళీ చేతులతో తలవంచుకుని హాజరయ్యారు.

“ఏమైంది?”

“అతడు చనిపోయాడు ప్రభూ”

“అయ్యో!”

కొద్దిసేపటికి సేనాపతి వచ్చి, అతను సహింపరాని మానసిక వ్యధతో మరణించాడని చెప్పాడు.

అపరాహ్లావేశ చక్రవర్తి మంత్రులు, సైనికులు,

అధికారులతో సహా యుద్ధభూమికి వెళ్ళాడు. అక్కడ కేవలం శవాలు ఏనుగుల, గుర్రాల, పురుషుల, స్త్రీల తెగిన అవయవాలు ఉన్నాయి. వాటిని కుక్కలు, నక్కలు, గ్రద్దలు పీక్కుతింటూ ఆనందిస్తున్నాయి.

అశోకునికి ఉండి ఉండి ముసలివాని మాటలు గుర్తుకు రాసాగాయి. కోట లోపలకు వెళ్ళగా అక్కడ బూడిద కుప్ప కనిపించింది. అయితే తాను విజయం సాధించినది శృశానముపై. తాను ఇప్పుడు ఎవరిని పరిపాలిస్తాడు? శవాల కుప్పనా? అతనిలో అశాంతి పెరిగిపోసాగింది. చక్రవర్తి అంత రంగములో నిద్రించి ఉన్న ఆత్మ చేతన ఒళ్ళు విరుచుకోసాగింది.

అతడు శిబిరంలోకి తిరిగివచ్చాడు. ఇప్పుడు అతని మనస్సులో ఏడు సంవత్సరముల నాటి దృశ్యములు మెదలు తున్నాయి. సోదరులతో భీషణ పోరాటం - నరసంహారము, వినాశము, ధ్వంసము. నవ్వేవాడిని ఏడిపించటం, బ్రతికిఉన్న వాడిని చంపటము, చనిపోయినవాడిని త్రొక్కి వేయటం - ఇదే జరిగింది ఇప్పటివరకు. దాని ఆధారంగానే వీరుడుగా చెలామణి అవుతూ వచ్చాడు తాను. కానీ ఇప్పుడు?

శిబిరాలు పీకేస్తున్నారు. అతడు మగధ సామ్రాజ్యం వైపు వెళ్తున్నాడు. కానీ మనస్సులో పరివర్తన క్రూరత్వాన్ని వీరత్వంగా మార్చాలనే సంకల్పం. అతనికి ఆ ముసలివాడు మరుపు రావటం లేదు. లక్షలాది కలిగిన ప్రజల సర్వనాశనం, ఆ రక్తపుటేరులు, గాయపడిన వారి ఆర్తనాదాలు ఏవీ మరుపుకి రావటంలేదు. లోపల అశాంతి పెరిగిపోసాగింది.

మగధకు చేరి అతడు ఆచార్య ఉపగుప్తుడిని పిలిపించాడు. ఆచార్యులు రాగానే చక్రవర్తి మొదటి ప్రశ్న - “వీరత్వం ఏది? క్రూరత్వం ఏది?”

“భయంతో గజగజలాడుతున్న వారిని రక్షించడానికి, వారికి సుఖాన్ని ఇవ్వటానికి తన జీవితమునకు సైతము తిలోదకాలు ఇచ్చుటలో నిమగ్నమగుట వీరత్వము మరి క్రూరత్వం అంటే” అంటూ అతడు చక్రవర్తి ముఖం వైపు చూసాడు. కొంచము ఆగి చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు. “నిర్మించిన ఊళ్ళను నాశనము చేయుట, బాగా పండిన పంటకు నిప్పుపెట్టుట, దోపిడీ చేయుట, పీడించుట క్రూరత్వము”

ఆ ముసలివాని మాటలకు ఈ ఆచార్యుని మాటలకు

సంతోషంగా ఉండటం మానవుని అసలు స్వభావం

ఎంత పోలిక ఉన్నది! - అశోకుడు మనస్సులో అనుకున్నాడు. “ఆచార్య! నేను వీరుడను కాగలనా?” చక్రవర్తి గొంతులో పశ్చాత్తాప రేఖ.

“ఊ! ఎందుకు కాలేవు?” ఆచార్యుని వాక్కులో కోమలత్వము. “కానీ ఎలా?” ఇప్పుడు చక్రవర్తి గొంతులో ఉత్సాహము.

“లోపలి దివ్య భావములను మేల్కొల్పి, వాటిని ఆచరణ, వ్యవహారణలకు అన్వయించు.”

“ఆ భావాలు మేల్కొన్నాయి అనటానికి గుర్తు ఏమిటి?”

“ఉదారమైన ఆత్మీయత. అంతా నావాళ్ళు అనే విశాల భావన. అప్పుడు ఎవరు పరాయివాళ్ళుగా మిగలరు. ఇతరుల కష్టాలు మనలను నిస్మియులుగా, సోమరులుగా ఉండనివ్వవు. కాళ్ళు అటువైపు ముందుకు సాగుతాయి. చేతులు వారి సేవలో నిమగ్నమవకుండా ఉండవు మరొక గుర్తు ఉన్నది.”

“అదేమిటి?” ఇప్పుడు గొంతులో తహతహ.

“మన జీవనసరళి సమాజపు సామాన్య మానవుని స్థాయిలో ఉన్నదా లేదా? ఒకవేళ మనస్సులో ఏమూలనో ఇంకా వైభవం కావాలనే కోరిక, సౌకర్యములను పెంచు కోవాలనే ఆత్మత ఉంటే, పెత్తనము చేయించాలనే, గొప్పలకు పోవాలనే కోరిక ఉంటే భావధార ఇంకా ప్రారంభము కాలేదని అర్థము.

“భావధార అవిరళముగా ప్రవహించుటకు ఉపాయము లేదా?”

“ఉంది. ఎందుకు లేదు?”

“ఏమిటి?”

“స్వాధ్యాయము, సత్సంగము. యుగావతారుడైన బుద్ధ భగవానుని భావామృతాన్ని ఆస్వాదించు. ఆయన ఆలోచనలకు అనుగుణంగా జీవించడం మొదలుపెట్టినవారితో సత్సంగము చేయి, రోజు కాకపోతే వారమునకు ఒకసారి అయినా. అటువంటి పరివ్రాజకులు ఈనాడు చాలా పెద్దసంఖ్యలో తయారవుతున్నారు. వారు ఊరూరా తిరిగి జన మనస్సును యుగపు భావధారతో పునీతము చేయుచున్నారు. వారి అంత రంగాన్ని స్పృశించి వారిలో సంవేదనలను మేలుకొల్పుతున్నారు.”

అశోకునికి విషయం పూర్తిగా అర్థమైంది. అతని ఉత్సాహానికి హద్దు లేదు. చండ అశోకుడు ఇప్పుడు మహా అశోకుడుగా మారుతున్నాడు. కరుణలోని దివ్యత్వం, కీర్తి కాంక్షలోని మాలిన్యం రెండూ పరస్పర విరుద్ధములు అని అతడు స్పష్టముగా గుర్తించాడు. ఒకటి ఉన్నచోట రెండవది నిలబడగలగటం అసంభవము. ఒకటి తన సామర్థ్యములోని అణువణువును ప్రజా శ్రేయస్సుకు అంకితం చేయి అని ప్రేరణ ఇస్తుంది. మరొకటి ఇతరుల అవసరాలను హరించి, తనకొరకు, తన పిల్లలకొరకు, తనవారికొరకు ప్రోగుచేసి ఉంచటం నేర్పుతుంది.

అశోకునిలో మేలుకొన్న ఆత్మ చేతన కీర్తికాంక్షను అతడి వ్యక్తిత్వం నుండి పారద్రోలింది. క్రూరత్వాన్ని తునాతునకలు చేసి చెత్తకుప్పలో పడవేసింది. శాంతి, సద్భావనల భావధారను ప్రవహింపజేసింది. అతడు సమస్త సామ్రాజ్యమును ప్రేమ అనే శీతల జలముతో తడవటం ప్రారంభించాడు. సామ్రాజ్య పాలనలోనే గాక అతడి వ్యక్తిగత జీవితములో కూడా మార్పు గోచరమయ్యింది.

సమాజములో అందరికంటే పేదవాడు తన జీవితాన్ని ఎలా గడుపుతాడో అదేవిధముగా చక్రవర్తి జీవించసాగాడు. చారిత్రాత్మక వివరణ అనుసరించి అతని మొత్తము సంపద సన్యాసులు ధరించే వస్త్రాలు, ఒక సూది, తల వెంట్రుకలకు ఒక కత్తి, నీరు వడకట్టడానికి ఒక జల్లెడ, ఒక డేరా మాత్రమే. అతడు ఒక శిలాశాసనములో ఇలా చెప్పాడు - “నేను ప్రజలందరి శుభము కొరకు పనిచేస్తాను. అందరి మేలులో నా మేలు ఉన్నది అని నేను ఎన్నడూ మరవను. జీవన సాఫల్యమునకు ఇదే మూలసూత్రము.”

ఇదంతా చేసిన తరువాత కూడా అతనికి ఒకే బాధ ఉండిపోయింది - సత్రువుత్తుల వృద్ధి కొరకు నేనింకా ఏమి చేయగలను, అన్నది. ఒకనాడు ఆయన స్వయముగా ఆచార్య ఉపగుప్తుని దగ్గరకు వెళ్ళి “నేను ఇంకా ఏమి చేయాలి?” అని అడిగాడు.

బౌద్ధ సంఘ నిర్వహణ కొరకు మీ సంపదలో ఒక భాగము, సమాజపు ప్రతి వ్యక్తికి మంచి ఆలోచనలను అందించుటకు సమయము కేటాయించు. సదాలోచనల ఈ ప్రవాహం

మన జీవన ప్రాథమిక మూలం సంతోషమే

అంతరంగాలలోని కాలుష్యాలను, కల్మషాలను క్షాళన చేసి, ఆత్మశక్తిని తట్టి మేల్కొల్పుతుంది.”

“సంపద మాట సరే కానీ, నేను ముసలివాడిని అయిపోతున్నాను. నా కుమారుడిని జనచేతనను మేల్కొల్పటానికి సమర్పిస్తేనో?”

“చాలా ఉత్తమమైన ఆలోచన.”

కుమారుడు మహేంద్రుడు, కుమార్తె సంఘమిత్ర తమ తండ్రిలోని మార్పును గుర్తించారు. అశోకుని సాత్వికతను, జనకశ్యామము కొరకు ఆయన తపనను అనుభూతి పొందారు. దాని శక్తి వారిని నిరంతర క్రియాశీలురుగా చేసింది.

తండ్రి ఆదర్శాల ప్రకారము నడిచే అవకాశము కుమారునికి లభించినది. అంతకంటే అదృష్టము ఏమున్నది? కుమారునికి, కుమార్తెకు తేడా ఏమిటి? సోదరుడు చేయగలిగిన పని సోదరి ఎందుకు చేయలేదు?

సోదర సోదరీమణులిద్దరు సిద్ధమయ్యారు. వారిని సమాజ దేవత అర్చనకోసం సమర్పిస్తున్నప్పుడు ఆయన కన్నులలో కన్నీరు. అవి ఆనంద భాష్యములు. చక్రవర్తి ఈ సందర్భముగా

హాజరైన జన సముదాయమును సంబోధిస్తూ ఇలా చెప్పాడు. -
“తండ్రి తన సంతానానికి వారసత్వముగా కొంత ఇస్తాడు. జీవితాంతము కూడబెట్టిన సంపాదన సంతానానికి అప్పగిస్తాడు. నేను కూడా నా కొడుకు, కూతుళ్ళకు నా జీవితపు సంపాదనగా నా గుండెలోని ఆవేదనను ఇస్తున్నాను. దేని ప్రచండశక్తి నన్ను అనవరతము సక్రియుడుగా ఉంచుతున్నదో ఆ అశాంతి, ఆవేదనను ఇస్తున్నాను.”

మహేంద్ర, సంఘమిత్రల నోటినుండి ఒకేసారి “ఇటువంటి వారసత్వము పొంది మేము ధన్యులమైనాము” అనే వాక్యము వెలువడింది.

సంతానము, తండ్రి భౌతికముగా వేరయ్యారు. కానీ భావముల అదృశ్య వారధి వారిని కలిపే ఉంచింది. అనంతర జీవితములో స్వయముగా సన్యసించాడు. క్రీ.పూ. 232 వరకు ఆయన జీవించి ఉన్నాడు. సంవేదనశీలమైన జీవితమే నిజమైన వీరత్వమని తన కార్యశూరతద్వారా అశోకచక్రవర్తి చాటి చెప్పారు.

- అనువాదం: డి.వి.ఆర్.మూర్తి

సుభాషితం

మనస్సులోని దుర్గుణాలు ఎంతటి గొప్పవారినైనా తలవంచుకొనేటట్లు చేయగలవు. ఎంత చిన్న రంధ్రం పడినా నావలోకి నీరు చేరి, నదిలో మునిగేటట్లు చేయగలదు. ఇంద్రునికి గృహస్థజీవనంలో ఏ లోటు లేదు. కానీ కాముకత కారణంగా అహల్యాదేవి శీలాన్ని దోచుకొనుటకు వెళ్ళి చరిత్రలో తీరని కళంకితునిగా మిగిలిపోయాడు.

నహుష చక్రవర్తి మదోన్మత్తుడై ఋషులచేత తన పల్లకిని మోయించినందున జీవితమంతా సంపాదించుకున్న పుణ్యాన్ని నష్టపోయాడు.

బేన్ మాతృర్యం అతడినే ముంచింది. ప్రజలను హింసించి తనను ఈశ్వరునిగా భావించి, ఆరాధించమని కోరినందున చెడిపోయాడు. లోభి అయిన ‘సహస్ర బాహువు’ జమదగ్ని ఋషి ఇంటిపై కాండ్రించి ఉమ్మివేసినందున అంతులేని సంపదలు పొందవలసినవాడు, పరశురాముని గొడ్డలి వేటుతో తన వెయ్యి బాహువులను నరికించుకున్నాడు.

ఇంద్రుడు తన పురోహితుడైన ‘త్వష్ట’ మీద క్రోధంతో తన ఇంద్ర పదవిని కోల్పోవలసి వచ్చింది.

వ్యామోహగ్రస్తుడైన త్రిశంకుడు ఆశల భ్రమలో మునిగి ఇటు భూమి మీద లేక అటు స్వర్గానికి చేరక మధ్యలో వ్రేలాడాడు. కామ, క్రోధ, మద, లోభ, మోహ, మాత్సర్యాల గుణాలలో ఏ ఒక్కటి మనస్సులో చేరినా పెద్ద ప్రతాపవంతుల మని విద్రవీగే వారందరు దుర్గతి పొందుటలో సందేహమేముంటుంది?

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1985

అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

సంతోషంగా ఉండటమే మానవుని అతిముఖ్యమైన బాధ్యత

భవ బంధనాల నుండి విముక్తి

సాధన అంటే సాధించడం. పశువులకు శిక్షణ ఇచ్చేవారు ఇదే చేస్తుంటారు. అదుపులేని, విశృంఖలమైన పశువులకు దానిని నేర్పుతారు. వాటిని తర్బీదు చేస్తారు. సంస్కారం లేని ఆ ప్రాణులను ఉపయోగకర స్థాయికి తీసుకొనివస్తారు. పెరిగిన వాటి స్థాయికి విలువకడతారు. పోషించేవారు వాటి నుంచి లాభం పొందుతారు. నేర్పేవారు తమ కృషికి సార్థకత లభించటం చూసి ప్రసన్నులౌతారు.

భక్తుడు భగవంతుడిని సాధించటం మనం చూస్తాము. అతడు ఆయనను మూర్ఖునిగా భావిస్తాడు. ఆయనలోని తప్పులను వెలికితీస్తుంటాడు. ఆయనను రకరకాలుగా నిందిస్తుంటాడు. ప్రాధేయపడుతు, అడ్డంకులు కల్పిస్తూ, తన అనుచిత ప్రయోజనాల కోసం వలలు పన్నుతూ ఉంటాడు. ప్రశంసల వంతెనలను కడుతూ ఉంటాడు. చిన్న చిన్న కాసుకలు సమర్పిస్తూ ఆయనను బుజ్జగించే ప్రయత్నం చేస్తాడు. సామాన్యుల వ్యవహార జగత్తులో ఇచ్చి పుచ్చుకునే పద్ధతిలో పరస్పరం వ్యవహారాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. కానీ భగవంతుడిని, దేవతలను మాటల ద్వారా, పొగడ్డల ద్వారా, ఒత్తిడుల ద్వారా వశం చేసుకోలేము. తత్వపరమైన ఈ పొరపాటు మనిషిని ప్రచ్ఛన్న నాస్తికుడుగా చేస్తుంది. భౌతిక వాదం ఆధారంగా భగవంతుని శక్తి నిరూపించబడనందువలన భగవంతుని ఉనికిని ఒప్పుకొననివారు ప్రత్యక్ష నాస్తికులు. భగవంతుని పక్షంచేరి ఉచితంగా తమ కోరికలు తీరాలని కోరుకుంటూ ఉండేవారు ప్రచ్ఛన్న నాస్తికులు. మానవుడు విధి వ్యవస్థలను వదిలివేస్తూ, అతిక్రమిస్తూ ఉంటాడు. కానీ భగవంతుడు తాను సృష్టించిన కర్మఫల వ్యవస్థను ఉల్లంఘించ లేడు, ఇతరులు అలా చేయడాన్ని ప్రోత్సహించలేడు. తరచుగా భక్తులు ఇలా ఆశిస్తూ ఉంటారు, చివరకు వారు నిరాశపడవలసి వస్తుంది. ఈ నిరాశ వల్ల జనించిన విసుగుదల, అలసటలవల్ల వారు సాధనా విధానాన్ని మిథ్య అని అంటారు. లేదా భగవంతుడు కఠినుడని చెప్తారు. చాలామంది మోసగాళ్ళు తమకు ప్రయోజనం కలగకపోయినా, తమ సిద్ధి సాఫల్యాలను

వర్ణిస్తూ మోసం చేస్తుంటారు. నేటి ఆస్తికవాదం ఇలా అపహాస్యం పాలవుతోంది. ఆస్తికవాదం దాదాపు నాస్తికవాద స్థాయికి చేరింది.

భ్రమల నుండి బయటపడి యథార్థాన్ని గుర్తించడమే నేటి అవశ్యకత. మనం శ్రద్ధకు అగ్రస్థానం ఇవ్వాలి. జీవన సాధనయే ఆధ్యాత్మిక ఆరోగ్యమని, ఆధ్యాత్మిక బలమని గుర్తించాలి. దీనికి ప్రతిఫలంగా స్వర్గం, ముక్తి సిద్ధుల రసాస్వాదన చేస్తూ ఉండవచ్చు. శాస్త్రకారులు వివరంగా చర్చించిన ఆధ్యాత్మిక విద్య ప్రయోజనాలను పొందవచ్చు. నిజమైన సంతోషం, భక్తుల చరిత్రలు వెతికి చూసినప్పుడు వారు చేసిన పూజాదికాలలో హెచ్చుతగ్గులున్నా వారు జీవన సాధనా క్షేత్రంలో పరిపూర్ణమైన జాగరూకతతో వ్యవహరించారని తెలుస్తుంది. ఇందులో ఏ లోపం జరుగనీయలేదు; ఆదర్శాలను తిరస్కరించను లేదు, ఉపేక్షించనులేదు. భావసంవేదనలలో శ్రద్ధ, ఆలోచనలో ప్రజ్ఞ కలిగి ఉంటూ, లోకవ్యవహారంలో శిష్టాచారాన్ని, సద్భావనలను, నిష్ఠలను పాటిస్తూ ఎవరైనా జీవనదేవతకు నిజమైన సాధకుడుగా తయారుకావచ్చు, ఫలితంగా వరాలు పొందవచ్చు.

ఋషుల, మనీషుల, సంతోల, సంస్కర్తల, వాతావరణంలో శక్తిని పెంచే మహామానవుల అనేక దృష్టాంతాలు ప్రపంచ చరిత్రలో నిండి ఉన్నాయి. వారందరు తమ వ్యక్తిత్వాలను ఉత్కృష్టత అనే గీటురాయిపై గీసి శ్రేష్టమైనవిగా సిద్ధింప చేసుకొనవలసి వచ్చింది. అలా చేయకుండా ఇహ పరలోకాలు వారికి ప్రాప్తించలేదు.

పూజ అలంకరణగా భావించబడుతున్నది. ఆరోగ్యం నిజమైన సౌందర్యం. ఆరోగ్యవంతుడైన వ్యక్తిని నగలతో, సౌందర్య సాధనాలతో అలంకరించవచ్చు. దీనివల్ల బంగారము నకు తావి అబ్బినట్లు అవుతుంది. ఆపైన పూజా పురస్కారాలతో అలంకరించినట్లైతే శోభ ఇంకా పెరుగుతుంది. ఇందులో మంచి అభిరుచి ఉంది. కానీ జీర్ణమై, వడలి, రోగగ్రస్తమైన శరీరాన్ని కాని, శవాన్ని కాని శృంగార సాధనాలతో సుందరంగా తయారు చేయగలమని భావించకూడదు. ఆ పని ఎగతాళి పాలు

సంతోషం సగం బలం

అవుతుంది. మరోప్రక్క బలవంతుడైన పహిల్వాను లంగోటీతో గోదాలోకి దిగినప్పటికీ, అతని కీర్తి పెరుగుతుంది. సరిగ్గా ఇదే విధంగా జీవితాన్ని బాగా సంస్కరించుకొన్న వ్యక్తి పూజ అర్చనలలో తక్కువ సమయాన్ని వినియోగించినప్పటికీ సరిపోతుంది.

అధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సాధకులు తమ దృష్టికోణాన్ని మౌలికంగా పరివర్తన చేసుకోవాలి. శరీర నిర్వహణ, లౌకిక వ్యవహారాలతో పాటు ఆత్మిక అసంపూర్ణత్వాన్ని సంపూర్ణం చేసికోవడం అనే చరమలక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి వారు మానవ జీవితమనే విలువైన సంపదను వినియోగించాలి. భగవంతుని దర్బారులో ఏ సంపద ఏ ప్రయోజనం కోసం అప్పగించబడిందో ఆ సంపదను దాని కోసమే సద్వినియోగపరచాలి.

ఈ మార్గంలో పెద్ద అవరోధాలు మూడు ఉన్నాయి. అవి రావణ, కుంభకర్ణ, మేఘనాథులు. వీరే దేవీ భాగవతంలోని మహిషాసుర, మధుకైటభ, రక్తబీజులు. వీరు ఎప్పుడు మనలను వదిలిపెట్టరు. వీరి కారణంగానే మానవుడు పతన, పరాభవాల లోయలో పడిపోతుంటాడు. పశువువలె, ప్రేతం వలె, పిశాచంవలె జీవిస్తాడు. వీరి పంజాలో చిక్కుకున్నవారు నరవానరులు, నరపామరులు. వీరు లోభం, మోహం, అహంకార రూపాలు దాలుస్తారు. వీటి కారణంగానే వాసన, తృప్తి, నింద ఉత్పన్నమౌతాయి.

లౌకిక విజయం కోసం, సాదా జీవితం ఉదాత్త ఆలోచన - అనే సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించాలి; సగటు షౌరుని జీవన స్థాయితో సంతృప్తి పడాలి. నిజాయితీతో, శ్రమతో సంపాదించిన దానిపై ఆధారపడాలి. పేరాశతో అవినీతిని అవలంబిస్తే తప్ప, తృప్తిను ఏ విధంగాను తృప్తి పరచలేము. విలాసాల కోసం దుబారా ఖర్చు చేసేవాడు పరోక్షంగా ఇతరులకు తప్పనిసరిగా లేమిలో ఉండే పరిస్థితిని కల్పిస్తాడు. అందువల్ల శాస్త్రకారులు పరిగ్రహాన్ని, ఇతరుల నుంచి తీసుకొనడాన్ని పాపమని చెప్పారు. విలాసపరుడు, దాచుకునేవాడు, అపవ్యయం చేసే వాడు కూడా ఈ విధంగానే దూషించబడ్డారు.

అధికంగా సంపాదించవచ్చు. కానీ అందులోనుంచి స్వంత జరుగుబాటు కోసం పరిమితంగా ఖర్చు పెట్టి, మిగిలిన దానిని పతనం చెందిన వారిని ఉద్ధరించడానికి, మిగిలినవారిని మెరుగు పరచడానికి, వారి సత్ప్రవృత్తుల అభివృద్ధికి ఉపయోగించాలి.

జనక మహారాజు వంటి ఉదాహరణలకు కొదువలేదు. మితంగా ఖర్చు చేసేవాడు అనేక దుర్వ్యసనాల నుండి, అనాచారాల నుండి రక్షింపబడతాడు. అనాచారాలకు అలవాటు పడినవాడి కోరికలు ఇతనిని వేధించవు. సాధు బ్రాహ్మణ పరంపర ఇదే. సజ్జనుల శిష్టాచారం కూడా దీని ఆధారంగానే ఫలించి వుప్పిస్తుంది. జీవన సాధనకు ప్రథమ అవరోధమైన లోభాన్ని నియంత్రించే దృష్టికోణాన్ని జీవన సాధన చేసే ప్రతి సాధకుడు అలవరచుకోవాలి.

మోహం వస్తువుల ఎడల, వ్యక్తుల ఎడల కూడా జనిస్తుంది. చిన్న పరిధిలో ఆత్మీయతను కుదించుకోవడమే మోహం. మోహం ఉన్నప్పుడు హృదయ వైశాల్యం కనిపించదు. తన శరీరం, కుటుంబం మాత్రమే అంతటా కనపడతాయి. వాటి కోసమే జీవితాన్ని ఖర్చు చేయడం అనే విషవలయంలో చిక్కుకొనవలసి వస్తుంది “ఆత్మవత్ సర్వ భూతేషు”, “వసుధైవ కుటుంబకం” అనే ఆత్మవాద సిద్ధాంతాలు ఉన్నాయి. మోహగ్రస్తుడు ఈ రెండింటిలో ఒకదానిని కూడా ఆచరించదు. కనుక తనలో అందరిని, అందరిలో తనను చూసే దృష్టికోణాన్ని వికసింపజేసికోవడం జీవన సాధనకు అవసరం.

కుటుంబాన్ని చిన్నదిగా ఉంచుకోవాలి. పూర్వీకుల, పెద్దల, ఆశ్రితుల ఋణాలనే తీర్చుకోలేనప్పుడు కొత్త అతిథులను ఎందుకు పిలవాలి? సమయం ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పుడు అనవసరంగా పిల్లలను కని కుటుంబ భారాన్ని పెంచుకోవడం పెద్ద తప్పు. ఒకే ఆలోచనలున్న తోడు దొరికినప్పుడు వివాహం చేసుకొనడంలో తప్పు లేదు. కానీ ఆ వివాహం ఒకరికొకరు సహకరించుకుంటూ ప్రగతిబాటలో ముందుకు వెళ్ళడం కోసం మాత్రమే చేసుకోవాలి. సంతానంపై మక్కువ ఉన్నవారు బీదవారి పిల్లలను పెంచుకోవచ్చు. కుటుంబాన్ని స్వయంపోషకంగా, సంస్కారవంతంగా తయారు చేస్తే చాలు. సంతానం కోసం విస్తారమైన సంపదను వారసత్వంగా వదిలి చనిపోవడం అనే తప్పును ఎవ్వరు చేయకూడదు. అది దుర్బుద్ధిని, దుర్గుణాలను ఉత్పన్నం చేస్తుంది. సంతానంపై ఈ భారం మోపటం వారికి అపకారం చేయటమే అవుతుంది.

కుటుంబ బాధ్యతలను నెరవేర్చవలసినదే. కానీ, బయట పడటానికి వీలులేనంతగా ఆ బురదలో మునిగిపోకూడదు. భవ బంధనాలలో మోహం ప్రముఖమైనది. ఆ సంకుచిత

సంతోషం కొరకు బాహ్య అంశాల మీద ఆధారపడకూడదు

పరిధిలో చిక్కుకున్నవారు లోకకళ్యాణం అనే కర్తవ్యపాలన చేయనేలేరు. అందరు నా కుటుంబీకులే అనే భావం కలిగే అవకాశం దొరికినవారికి ప్రతివారిని ఆత్మీయులుగా పరిగణించి అందరికీ సేవ, సహాయం చేసే ఆనందం లభిస్తుంది.

స్థూలంగా అహంకారం అంటే గర్వం. మిడిసిపడడం, దుడుకుగా, నిరంకుశంగా వ్యవహరించడం, ఎల్లప్పుడు కోపంగా ఉండడం అహంకారానికి గుర్తులు. నిజానికి అది ఇంకా సూక్ష్మమైనది, విశాలమైనది. ఫ్యాషన్, ఆడంబరం, అతి అలంకరణ, తకుకు బెకుకులు, అపవ్యయం, చౌకబారు పనులు, బడాయి మొదలైనవి అహంకార కుటుంబంలో సభ్యులే. బడాయి కోసం జనం ఎంతో సమయం, శ్రమ, డబ్బు ఖర్చు చేయడం చూస్తాము. ఇది ఒక రకమైన మత్తు. అతనికి ఇది ఆనందం కలిగించినా ప్రతి ఆలోచనాపరునికి ఇందులో క్షుద్రత, చిన్నతనం కనిపిస్తాయి. బడాయి కోసం చిత్రవిచిత్రమైన మోసాలు చేయవలసి వస్తుంది. ఈర్ష్య, ద్వేషాలను ఉత్పన్నం చేయడంలో కూడా అహంకారానికి ప్రముఖ భూమిక ఉన్నది. కలహం, యుద్ధం తరచు దీని కారణంగానే మొదలవుతాయి. మానవుని విశిష్టత అతని వినయశీలతలో, ఇతరులను గౌరవించే విధానంలో ఉంటుంది. సజ్జనత్వానికి గీటురాయి ఇదే. అహంకారులు ఈ సద్గుణాలలో దేనినీ అలవరచుకోలేరు. అహంభావం ఆత్మవిశాసకరమైన శత్రువు. ఇటువంటి వారు ఆత్మసాధన జరపలేదు. ఉద్ధండత, ఇతరులను కించపరచడం అనే భూతాలు వారిపై సవారి చేస్తూ ఉంటాయి. ఇటువంటివారు ఆత్మస్తుతిలో, పరనిందలో మునిగి తేలుతుంటారు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో ఆత్మోన్నతి, ఆత్మశోధన ఎలా వీలవుతుంది?

లోభం,మోహం,అహంకారం అనే మూడు బరువైన రాళ్ళను మోసేవాడు జీవనసాధన అనే బహుదూరమైన, ఎత్తైన అంతస్తుకు చేరడం అసంభవం. అతడు ఎన్ని పూజలు చేస్తున్నా సత్యాన్వేషి కాదలచుకున్నవాడు ఈ ముగ్గురు శత్రువులను జయించాలి.

తేలికైన వస్తువులు నీటిపైనే తేలుతాయి. బరువైనవి మునుగుతాయి. లోభం, మోహం,అహంకారం అనే బరువైన రాళ్ళను మోసేవాడు భవసాగరంలో మునగవలసిందే. భవసాగరాన్ని దాటి, తరించాలని అనుకునేవారు మూడు బరువులను దించుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి.

దోషాలను, దుర్గుణాలను, కష్టాలను కల్మషాలను వర్గీకరణ చేస్తే, విభజన చేస్తే అవి వేలసంఖ్యలో ఉంటాయి. కానీ వాటి జన్మస్థానాలు లోభం, మోహం, అహంకారం అనే ఈ మూడే. ఈ భవ బంధనాలతోనే మానవుని స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలు బంధించబడి ఉన్నాయి, వీటిని నాశనం చేయనిదే మానవుని ఆత్మకు మోక్షమనే స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించదు. ఈ మూడింటిపై గట్టి నిఘా ఉంచాలి. వీటిని మన సంయుక్త శత్రువుగా భావించాలి. వీటిని వదిలించుకోవడానికై ప్రతిదినం నియమిత రూపంలో ప్రయత్నం చేయాలి. ఒకేసారి అంతా సరికావటం కష్టం. కాని వాటిని ఎల్లప్పుడు వీలున్నంతవరకు తగ్గించుకుంటూ తొలగించుకునే ప్రక్రియ జరుపుతూ ఉంటే సంస్కరణ ప్రక్రియలో సాఫల్యం లభిస్తూ ఉంటుంది. బంధ విముక్తి జరిగే రోజు వస్తుంది.

- అనువాదం: ఊటుకూరి సత్యనారాయణ గుప్త

ఆత్మ సంతోషం

ఒక బండరాయి దారికి అడ్డుగా కూర్చొని నదీ ప్రవాహాన్ని ఆపుతూ, “సోదరీ! ఈ ప్రపంచం అంతా కృతఘ్నులతో నిండి ఉన్నది. నీ ఔదార్యాన్ని ఇక్కడ గుర్తించే వారు గానీ, గౌరవించేవారు గానీ ఎవ్వరూ లేరు. నా నీడలో కాస్త విశ్రాంతి తీసుకో” అని ఆదరంగా పలికింది. నది బండరాయి యొక్క సద్భావానికి సంతోషించిందే గాని, తన ప్రవాహాన్ని మాత్రం ఆగనీయ లేదు. నా పని ద్వారా నాకు లభిస్తూ ఉన్న ఆత్మసంతోషం తక్కువాయేమిటి? ప్రజల కృతజ్ఞత, కృతఘ్నులతో నాకు సంబంధమేమున్నది? అని అనుకొంటూ మరింత ఉత్సాహంగా ముందుకు సాగిపోయింది. సాధారణ ప్రజలు ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా చిన్నపని గాని, ఎలాంటి సహాయం గాని చేయరు. కానీ సత్పురుషులు మాత్రం ప్రజల అభిప్రాయాలకు విలువనీయక దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తూ కూడా ప్రతిఫలాపేక్ష కోరకుండా తమ లక్ష్యం వెంట శరవేగంగా ముందుకు సాగిపోతుంటారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

వాస్తవానికి సంతోషానికి మూలాలు మీలోనే ఉన్నాయి

శబ్దతత్త్వం యొక్క అద్భుతమైన శక్తి

(గత సంచిక తరువాయి...)

ప్రస్తుతం మందుగుండు ప్రేల్చడం ద్వారా చాలా లాభములను పొందుతున్నాడు మానవుడు. పర్వతములను కూలద్రోయటానికి లేదా రంధ్రములను వేయడానికి సాధారణముగా ఈ ప్రక్రియనే ఉపయోగిస్తారు. విస్ఫోటనం చెందినప్పుడు భయంకరమైన ధ్వనులు వెలువడతాయి. అయితే దానివలన సమీపప్రాంతములలో ఉన్న గృహములు నేల మట్టమయ్యే ఎటువంటి దుర్ఘటనలు జరుగవు. 50 టన్నుల మందుగుండు విస్ఫోటనం చెందినప్పుడు కేవలం 200 మీటర్ల దూరంలో నిర్మించబడిన ఇళ్ళకు ఎటువంటి హానీ కలుగదు అన్న విషయమును గమనించారు శాస్త్రవేత్తలు. 130 కిలోల మందు గుండుసామగ్రి ప్రేలినా 350 మీటర్ల దూరంలో ఉన్న నివాసగృహముల ద్వారములు కూడా పట్టుసడలకుండా దృఢం గానే నిలిచి ఉంటాయి. నిర్మాణసామగ్రిలో నాణ్యతా లోపం లేదా నిర్మాణపరమైన లోటుపాట్లు ఉన్నప్పుడు సాధారణమైన భూకంపముల వలన ఆ ఇళ్ళకు పెద్ద నష్టమే వాటిల్లుతుంది.

భూమి లోపల ఉద్భవించిన ధ్వనితరంగములే పైన చెప్పబడిన దుర్ఘటనలకు కారణము అని తేల్చిచెప్పారు నిపుణులు. భూమి లోపలి పొరలలో ఒక నిశ్చితమైన గతితో ఉద్భవించిన తరంగములు ఏకీకృతమై ఒకే దిశలో ప్రవహించినప్పుడు ఒక ప్రచండమైన శక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. గడియారంలోని పెండ్యులం టక్ టక్ మని శబ్దం చేస్తూ అటూ ఇటూ ఊగుతున్నప్పుడు కూడా ఇటువంటి శక్తిప్రవాహం పుడుతుంది. సామాన్యమైన సంఘటనలతో సైతం ఇట్టి శక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. అది కొన్నిసార్లు భయంకరమైన దుర్ఘటనకు దారితీస్తుంది.

న్యూయార్క్ లోని వెస్టింగ్ హౌస్ ప్రయోగశాలలో కొద్దికాలం క్రిందట ఇటువంటి పరీక్షే చేశారు. నిరంతరం క్రమబద్ధంగా చేయబడే పని యొక్క ప్రచండశక్తిని గురించి తెలిసేవిధంగా ఆ ప్రయోగమును చేపట్టారు. ప్రయోగశాలలో అరటన్ను బరువు, 8 అడుగుల పొడవుగల ఒక ఇనుపయంత్ర పరికరమును మధ్యమధ్యన కొన్ని ఇనుపగొలుసులతో కలిసేవిధంగా అమర్చి, దానిని పైకప్పుకు వ్రేలాడదీశారు. దాని దగ్గరే అర జెన్స్

బరువున్న గాజుసీసాను కంకరతో నింపి మూతపెట్టి, దానిని త్రాడు సాయంతో వ్రేలాడదీశారు. అయితే ఆ కంకర ఒక నియమితమైన క్రమంలో ఇనుపయంత్రపరికరమును తట్టే రీతిలో అమర్చారు. అంత పెద్ద వస్తువును, ఇంత అతి చిన్న తేలికైన వస్తువు తట్టినప్పుడు దాని ప్రభావం ఏమాత్రం ఉంటుందిలే అని మనం సర్వసామాన్యంగా అనుకుంటూ ఉంటాం. కానీ తత్పరిణామము భిన్నంగా గోచరించినది. 24 నిమిషముల తరువాత ఆ భారీ ఆకారం గల ఇనుప పరికరములో ప్రకంపనలు చెలరేగాయి. ఒక గంట తరువాత అది గడియారములోని పెండ్యులమ్ వలె తనకు తానే అటూ ఇటూ ఊగసాగినది. ఒకవేళ ఆ ప్రక్రియను కనుక అలాగే ఇంకొంత సమయంపాటు కొనసాగనిస్తే ఆ బలమైన ఇనుప యంత్రం నేలకూలటమే కాదు, పైకప్పుకూడా కూలిపోయేది.

శబ్దమనే మాధ్యమము ద్వారా కొన్ని విషయములను తెలుసుకోవటం, పంచుకోవటం మాత్రమే జరుగుతుందని పూర్వకాలంలో అనుకునేవారు. చెవులు శబ్దమును వింటాయి. దానిని మస్తిష్కమునకు చేరవేస్తాయి. ఇది ఏ సంఘటనా క్రమమునకు చెందినది లేదా ఏ ఆలోచనాప్రవాహమునకు సంకేతం అన్న విషయమును మస్తిష్కం బేరీజువేసుకుంటుంది. దీని ఆధారముగా విషయపరిజ్ఞానం పెరుగుతుంది. అభీష్ట ప్రయోజనములలో దానిని ఉపయోగించుకొంటుంది. మనము ఇంతవరకు శబ్దం యొక్క విస్తృతమైన వర్ణన గురించి చర్చించుకుంటున్నాము.

సూక్ష్మదృష్టితో పరిశీలించి చూసినప్పుడు 'శబ్దం' ఒక శక్తిరూపంలో గోచరిస్తుంది. విద్యుత్తు, వేడి, ప్రకాశంవలనే శబ్దమునకు కూడా అతి ప్రచండమైన తరంగములు ఉంటాయి. అవి తమ సంపర్కక్షేత్రమును అతి తీవ్రంగా ప్రభావితం చేస్తాయి.

ధ్వని యొక్క మూలరూపం 'కంపనం!' వస్తువుల మీద వివిధరకములైన దెబ్బలు తగిలినప్పుడు కంపనములు ఉత్పన్నమౌతాయి. గాలి అలలు వాటిని తమతోపాటు మోసుకు వెళ్తాయి. అవి మన చెవులను చేరుతాయి. చెవిలోని శ్రవణ

గతాన్ని తలచుకొని బాధపడవద్దు - జరుగబోయేదానిని గురించి ఆలోచించు

నాడులు వాటిని ఎలా అనుభూతి చెందుతాయో, ఆ సూచనలనే మన్నింపమనకు అందిస్తాయి. మనం ధ్వనిరూపంలో దీనిని అనుభూతి చెందుతాము.

గాలి లేకపోతే మనం ఏ శబ్దమును వినలేము. నీటిలో నివసించే జంతువులుకూడా నీటితోపాటు ప్రవహించే ధ్వనులను వినగలవు. మన చెవులు కొంత పరిమితిమేరకే శబ్దములను వినగలవు. ప్రతి సెకండుకు కనీసం 16, అధికాధికంగా 20,000 కంపనముల వేగముతో ధ్వనించేవాటినే మనం వినగలం. 16 కంటే తక్కువ, 20,000 కంటే ఎక్కువ వుండే ధ్వనులను మనం వినటము అసాధ్యం. 16 కంపనముల వేగంతో చలించే ధ్వని ప్రవాహమును వైజ్ఞానికభాషలో 'ఇన్ఫ్రాసోనిక్' అని, 20,000 మించినవాటిని 'అల్ట్రాసోనిక్' అని పిలుస్తారు. 16 కంటే తక్కువ కంపనములు అంత ప్రభావ వంతమైనవి కావు. కానీ వాటి ప్రయోజనములు వాటికి ఉన్నాయి. ఎక్కువ కంపనములు కలవి చాలా శక్తివంతమైనవి. ఈనాడు వాటిద్వారా ఎన్నెన్నో పనులు నెరవేరుతున్నాయి. వైద్యులు ఈ ఇన్ఫ్రాసోనిక్ ధ్వనులను ఒక పెద్ద శక్తిరూపంలో ప్రయోగిస్తున్నారు. ఈ ఇన్ఫ్రాసోనిక్ ధ్వనుల సహాయముతోనే వైద్యులు రక్తసంచారవేగమును పెంచడం, పాడైపోయిన గొంతు నాళములను కత్తిరించి తొలగించడం, కీటాణువులను నశింప జేయటం వంటి చికిత్సలను చేస్తున్నారు. ఆకాశములో వ్యాపించిన దుమ్ము, ధూళిని వాటిద్వారా తొలగించివేస్తున్నారు. కట్టలు, ధాతువులు బలంగా ఉన్నాయా లేదా అన్న విషయమును వీటిద్వారా నిర్ధారిస్తారు. ద్రవపదార్థములను గట్టిపరచుటలో కూడా ఇవి సహాయపడతాయి. వీటిద్వారా ఏయే లాభములను అందిస్తున్నాయో అన్న అంశం మీద నిరంతరం ప్రయోగాలు సాగుతున్నాయి.

ధ్వనిని మూడు భాగములుగా విభజించారు. 1. స్వరం 2. రణగొణధ్వనులు (గోల) 3. ప్రేలుడు వంటి శబ్దములు. క్రమబద్ధమైన ధ్వని ప్రవాహమును స్వరమని అంటారు. అవ్యవస్థితముగాను, కలగాపులగముగాను ఉన్న శబ్ద తరంగములను కోలాహలమని పిలిస్తే, టపాసులు ప్రేల్చినప్పుడు వచ్చే శబ్దములను ప్రేకుళ్ళని పిలుస్తారు. కాంతివేగంతో పోలిస్తే ధ్వనివేగం కాస్త తక్కువగా ఉంటుందనే విషయమును దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. సుదూరప్రాంతములో ఫిరంగిని ప్రేల్చినప్పుడు దానినుండి వెలువడిన పొగ

మున్నుండుగా కనిపిస్తుంది. శబ్దం తరువాత వినపడుతుంది. ఆకాశములో మొట్టమొదటగా మెరుపు (విద్యుత్తు) గోచరిస్తుంది. పిమ్మట ఉరిమిన ధ్వని చెవులను సోకుతుంది. ఐతే ఇవి రెండూ ఒకే ఉద్గమస్థానం నుండి, ఒకే సమయములో వెలువడినా మెరుపు ముందుగా కనిపిస్తుంది. ఉరుము తరువాత వినిపిస్తుంది. ధ్వనివేగం ప్రతి సెకండుకు 1088 అడుగులు. ధ్వని ఎంత దూరం వరకు వినిపిస్తుంది అన్నది దాని శక్తిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. 1883లో ఇండోనేషియాలో ఒక అగ్నిపర్వతం బ్రద్దలైనప్పుడు 5,000 మైళ్ళ దూరం వరకు ఆ శబ్దం వినిపించింది.

ధ్వని ఎదురుగా నిటారుగా ఉన్న ఒక గోడను ఢీకొని వెనుకకు మరలుతుంది. అలా వెనుకకు వచ్చినదానినే ప్రతిధ్వని అంటాము. ఆకాశములో మేఘములు ఒకదానితో ఒకటి ఒరుసుకున్నప్పుడు విద్యుత్తు ఉత్పన్నమౌతుంది. మణ్ణుల రాపిడి వలన ప్రతిధ్వని వుడుతుంది. అదే మనకు ఉరిమినట్లుగా వినిపిస్తుంది. దానిని మనం ఉరుము అంటాము. గాలి వేగంగా వీస్తున్నప్పుడు ధ్వనిప్రవాహం చెల్లాచెదరైపోతుంది. అంతేకాక గాలివాటమునకు కాక వ్యతిరేకదిశలో ప్రయాణించి నప్పుడు బలహీనపడిపోతుంది. పెద్దపెద్ద భవంతులు, విశాలమైనగదులు మరియు గుమ్మటములలో ప్రతిధ్వని వుడుతుంది. ధ్వని ప్రయాణించే మార్గములో ఏదైనా అడ్డంకిగా నిలిచినప్పుడు, దానిని ఢీకొని శబ్దము తిరిగి వెనక్కు వచ్చిన కారణముగానే ప్రతిధ్వని ఉత్పన్నమౌతుంది.

రేడియోతరంగములతోపాటు ధ్వనితరంగములను కలిపి నప్పుడు, ఆ శబ్దతరంగములు ప్రతి సెకెండ్కి 1,86,000 మైళ్ళ దూరం ప్రయాణిస్తాయి. ఈ కారణముగానే రేడియోస్టేషన్ నుండి వెలువడిన ధ్వని తరంగములు లిప్తకాలములో భూమి నంతా చుట్టబెడుతూ సందేశములను మోసుకొస్తూ ఉంటాయి. శబ్దం కొద్దిదూరం వరకు సుస్పష్టముగా వినిపిస్తుంది. ఆపైన మరి కొద్దిదూరం వరకు అది వినిపించదు. ఆ పిమ్మట మరల వినిపిస్తుంది. ఇది శబ్దమునకున్న ఒక విచిత్రం (శబ్దవైచిత్రీ). 1920లో మాస్కోలో ఒక అతి గొప్పప్రేలుడు సంభవించినప్పుడు అది 30 మైళ్ళ వరకు అందరికీ వినిపించింది. ఆ తరువాత 30 మైళ్ళ ప్రాంతంలో అనగా 60 మైళ్ళ పొడవునా ఏ ప్రేలుడు ధ్వని చెవిని పడలేదు. 60 మైళ్ళు దాటిన తదుపరి అనగా 90 మైళ్ళ తరువాత మరల ధ్వని వినిపించినది.

నిరాశావాది వచ్చిన అవకాశాలలో కష్టాన్ని మాత్రమే చూస్తాడు

ధ్వని యొక్క దిశాజ్ఞానం ఉండేందుకే మనిషికి రెండు చెవులున్నాయి. ఒక్క చెవియే ఉన్నచో అన్ని శబ్దములు ఒకే వైపునుండి వినిపిస్తున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. కొంతమంది మనుష్యుల చెవులు సరిగ్గానే పనిచేస్తుంటాయి. కానీ చెవి నాడులతో ముడిపడి ఉన్న మస్తిష్కప్రాంతములో గందరగోళం నెలకొని ఉంటుంది. అలాంటిస్థితిలో ఒక నిశ్చితమైన ప్రయోజనం కొరకు మాట్లాడిన మాటలే సరిగ్గా వినిపిస్తాయి, బాగా అర్థమవుతాయి. ఇతరములైన సంభాషణలు అర్థమవవు.

మన చెవులు ఒక మధ్యమస్థాయిలో ఉన్న ధ్వని ప్రవాహములనే ఆలకించగలదు (పట్టుకొనగలదు) వాటికన్నా బాగా తక్కువ ధ్వనులు, అలాగే వాటిని మించిన అనేకానేక ధ్వనులున్నాయి. వాటన్నింటినీ విని, అర్థము చేసుకొనుటలో మనం పూర్తిగా చెవిటివాళ్ళ వలెనే ఉంటాము. అయితేనే? ప్రపంచములో మనం వినగల మధ్యమస్థాయి ధ్వనుల కన్నా ఎక్కువ-తక్కువ తరంగములు కల ధ్వనిప్రవాహములు తమ తమ స్థాయిలలో పనిచేస్తూనే ఉంటాయి.

మన చెవి వినగల పరిమితిని మించి అత్యుత్తమస్థాయిలో ఉనికిని కలిగి ఉన్న ధ్వనితరంగములను 'అల్ట్రాసౌండ్స్' అని పిలుస్తారు. వీటిని యంత్రముల సహాయముతో పట్టుకొని ఆలకించగలము. శక్తివంతమైన ఊర్ధ్వ(శక్తి) వలె వాటిని అత్యంత ప్రభావవంతమైన రీతిలో ఉపయోగించుకొనగలము.

ఇప్పుడు ధ్వనుల సహాయముతో రోగనిర్ధారణ చేస్తున్నారు, వాటిని చికిత్సకు ఉపయోగించుకుంటున్నారు. ధ్వనుల సహాయముతో ఆర్థరైటిస్ (Arthritis) మరియు బర్సైటిస్ (Bursitis) వ్యాధులకు చికిత్స చేసినప్పుడు అద్భుతమైన రీతిలో నయమౌతున్నాయి. గడచిన కాలములో ఎక్స్రే-కిరణముల ద్వారా శరీరము లోపలి భాగాల పరిస్థితిని తెలుసుకునే పద్ధతి వాడుకలో ఉండేది. ప్రస్తుతము ఆ విధానము పాతబడి పోయింది. అదిప్పుడు ధ్వని ప్రవాహమును ఉపయోగించుకునే విధానము ముందు పనికొని పాత ప్రక్రియగా మిగిలి పోయింది. ఎక్స్రే, ఫోటోగ్రఫీలు శరీరములో ఏవైనా నరములు మెలితిరగటం, ఎముకలు విరగటం వంటి విషయములను గురించి సరైన సమాచారమునే అందిస్తాయి. కానీ సామాన్యమైన రోగ ప్రకోపాలకు సంబంధించి ఎక్స్రే వంటివి సూచించిన వివరాలను బట్టి వైద్యుడు రోగం యొక్క పరిస్థితిని ఊహించి

అంచనావెయ్యగలడు తప్ప వైద్యుడు తన ఊహ సరైనది అని గట్టిగా నిర్ధారించి చెప్పలేడు. అల్ట్రాసౌండ్ పద్ధతి దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైన ప్రక్రియ. అందులో రోగ నిర్ధారణ గురించి మల్లగుల్లాలు పడవలసిన అవసరం లేదు. పైపెచ్చు శరీరము లోపలి పరిస్థితి స్పష్టంగా తెలిసిపోతుంది.

డెన్వర్ ఆసుపత్రిలో ఒక రోగి దీర్ఘకాలంపాటు వెన్ను నొప్పితో బాధపడుతూ, నొప్పి తట్టుకోలేక అరుస్తూ ఉండేవాడు. రకరకాలైన రోగనిర్ధారణలు చేసి, వాటికి తగ్గ చికిత్సలు చేసినా ప్రయోజనం కనిపించలేదు. అల్ట్రాసౌండ్ పద్ధతిని ఉపయోగించి పరీక్షించి చూసినప్పుడు మూత్రాశయంలో రాళ్ళు ఉన్నట్లు వెల్లడైనది. శస్త్రచికిత్స చేసి రాళ్ళను తొలగించారు. అతని వ్యాధి నయమై, చివరికి చక్కని ఆరోగ్యమును పొంది ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

1950లో ప్రొ|| డసిక్ ఈ తరంగముల సహాయముతో ధాతువుల గుణదోషములు, వాటి మంచిచెడులను విశ్లేషించుటకు 'సల్స్ ఇకో' ప్రక్రియను ఆవిష్కరించినాడు. స్వీడన్, ఇంగ్లండ్, జపాన్ వంటి దేశములలో వైద్యులు అల్ట్రాసౌండ్ తరంగములను ఉపయోగించి మస్తిష్కములో పెచ్చరిల్లిన రోగములను గురించి ఎన్నో వివరములు తెలుసుకొని, వాటిని నిర్మూలించగలిగారు. శిరోవేదనతో తల్లడిల్లిపోయే రోగులకు ఈ పద్ధతి ద్వారా చికిత్స చేసి 80% మందిని ఆరోగ్య వంతులుగా చెయ్యగలిగారు. చికిత్స సమయములో వినియోగించే 'ఇకోఎన్నోఫేలోగ్రాఫ్' అను యంత్రం ఆ రోజుల లోనే రూపొందించబడినది. తరువాత 'ట్రాన్స్డ్యూసర్' వంటి ఎన్నో క్రొత్త యంత్రములు నిర్మించబడ్డాయి. ఈ కిరణములలో ఎక్స్రే వంటి ప్రమాదకరమైన వికిరణముల గొడవలేదు. అందుచేత వీటితో చాలా తేలికగా గర్భస్థశిశువు యొక్క స్థితిగతులను పరిశీలించి, వాస్తవమును అర్థం చేసుకొనవచ్చును.

పైన చెప్పబడిన తథ్యములను విశ్లేషించినప్పుడు 'శబ్దం' ఒక 'శక్తి' అని స్పష్టమౌతున్నది. పరస్పరము తమకు తెలిసిన విషయపరిజ్ఞానమును పంచుకోవడము వరకే దీని ఉపయోగము పరిమితము కాదు. అది వస్తువులను మరియు వ్యక్తులను సైతము సమర్థవంతంగా ప్రభావితము చెయ్యగలదు. కటువైన మాటలు, మధురమైన మాటలు ఇతరులను ప్రభావితము చేస్తాయి. ప్రజలు ఎదుటివారి సలహాలు విని తమ మనోస్థితిలో మార్పుచేర్పులు చేసుకుంటుంటారు. ఒకరి సంవేదనలు మరొకరిని ప్రభావితము కావిస్తాయి. ఇది శబ్దమునకు గల

ఆశావాది కష్టాలలోనైనా అవకాశాన్ని వెతుక్కుంటాడు

ప్రభావితము చేయగల శక్తి. ఆ ప్రాణులు తమలో తాము ఆలోచనలు ఇచ్చిపుచ్చుకునేందుకు శబ్దమనే మాధ్యమము గుండా ప్రయాణిస్తాయి. ఒకరు మరొకరితో మైత్రిని నెరవటానికి లేదా శత్రుత్వమును ప్రదర్శించటానికి అలాగే కలవటానికి లేదా విడిపోవటానికి కావలసిన బీజములను నాటుటలో మాటలే గొప్ప పాత్రను పోషిస్తాయి. లౌకిక జీవితములో మనము శబ్దశక్తి యొక్క చమత్కారమును ప్రత్యక్షముగా చూస్తుంటాము. మూగ, చెవిటి వ్యక్తులు శబ్దశక్తి ద్వారా లాభాన్వితులు కాలేరు. అందుచేతనే వారు శరీరములోని సమస్త అవయవములు అందంగా, ఎక్కడివి అక్కడ సరిగ్గా అమరిఉన్నా కూడా అవిటివానివలె జీవితమును సాగిస్తారు.

ఆధ్యాత్మికతలో శబ్దశక్తి యొక్క ప్రభావము మరింత గొప్పది. మంత్రవిద్యకు ఆధారము శబ్దశక్తి! శబ్దశక్తితోపాటు సాధకుని నడవడిక మరియు మనోబలముకూడా కలిసే పనిచేస్తు ఉన్నప్పటికీ శబ్దముతోనే మూలమైన ఆధారము నిర్మించ బడుతుంది. మంత్రములలో శబ్దముల కూర్పు ఎలా జరిగిన దంటే, తద్వారా జపకర్త శరీరములో విశిష్టమైన తరంగములు ఉత్పన్నమవుతుంటాయి. వాటి ప్రభావం చేత జపకర్త నిరంతరము ప్రభావితమగుతూ తన సూక్ష్మవ్యక్తిత్వమును అమిత శక్తివంతముగా మలచుకుంటాడు. దాని ఆధారముగా అతను తనకు ఇతరులకు కూడా మేలును చేయగలుగుతాడు.

అవాంఛనీయమైన శబ్దోచ్ఛారణ చేయటము, ప్రయోగించడమే 'కోలాహలము' అని చెప్పబడుతుంది. కోలాహలము అనేది ఆరోగ్యము మీద చెడు ప్రభావమును చూపిస్తుంది అన్న మాట సర్వవిదితమే! ఈ ప్రకారముగానే కటువైన మాటలు, దుర్భావనలతో నిండిన అభిప్రాయములను వెల్లడించడము కూడా ఇతరులకు హానినే కలిగిస్తుంది. తాంత్రిక ప్రయోగములలో పరులకు హానిని కలిగించే శక్తి ఉంటుంది. రణగొణధ్వనులు, గోల, కోలాహలము యొక్క దుష్ప్రభావము ఇతర హానికరమైన పరిస్థితులవలెనే కష్టమైనదిగా ఉంటుంది అని వైజ్ఞానికులు చెప్తున్నారు. తాంత్రికులు మంత్రప్రయోగము చేస్తూ 'మారణము, మోహనము, వశీకరణము, స్తంభనము, ఉచ్చాటనము' వంటి ప్రమాదకరమైన రీతులలో శత్రువులను దెబ్బతీస్తారు. మధురమైన సంగీతము లాభమును చేకూరుస్తుంది. భరించలేని కోలాహలము చెడును కలిగిస్తుంది. ఈవిధముగా చూసినప్పుడు శబ్దశక్తి 'మంచిచెడు' అనే రెండు ప్రయోజనము లను చేకూరుస్తూ ఉంటుంది.

'డెసిబల్' అనే పద్ధతి ద్వారా ధ్వని యొక్క స్థాయిని కొలుస్తారు. 140 డెసిబల్స్ శబ్దమును కనుక ఒకవేళ మనిషి సుదీర్ఘకాలం పాటు భరించవలసి వస్తే అతని మానసిక సంతులనము దెబ్బతింటుంది అని జాతీయమండలి ద్వారా స్టాక్ హోమ్ లో ఏర్పాటుచేయబడిన ఒక సమ్మేళనములో వెల్లడించారు. మస్తిష్కము యొక్క సహనశక్తి అధికాధికముగా 120 డెసిబల్స్!

అంతరిక్షములోకి రాకెట్ ని పంపుతున్న సమయములో 140 మైళ్ళ వరకు వినబడగలిగే చేసే ధ్వని 150 డెసిబల్స్; ఫట్ ఫట్ మని మోటార్ సైకిల్స్ చేసే ధ్వని 100 డెసిబల్స్, ఇళ్ళలో వాదవివాదములలో చెలరేగే శబ్దము మరియు గడియారము లోని అలారమ్ చేసే ధ్వని 80 డెసిబల్స్, టెలిఫోన్ చేసే ధ్వని, అలాగే సామాన్యముగా మాట్లాడుకునే మాటల వలన వెలువడే ధ్వని 60 డెసిబల్స్. 'జల వాయు కాలుష్యము వలన కలిగే అపాయమును అంచనా వేస్తున్నారు. వాటిని నివారించటానికి తగిన చర్యలు చేపట్టే దిశగా దృష్టిని సారీస్తున్నారు. కానీ కోలాహలమును ఎందుకు ఉపేక్షిస్తున్నామో తెలియటము లేదు' అని ఈ సమ్మేళనములో పాల్గొన్న వ్యక్తులు తమ నివేదికలలో దీనిపట్ల కనపరుస్తున్న నిర్లక్ష్యమును వేలెత్తి చూపించారు. ఈనాడు పెరుగుతున్న రణగొణధ్వనులు, గోల, కోలాహలము మానవ జీవితమునకు ఎంతో హానిని కలిగిస్తున్నాయి. అతనిని గొప్ప సంకటస్థితిలోకి నెట్టి వేస్తున్నాయి. పట్టణాలలో నిరంతరము సాగిపోతుండే మోటార్ సైకిల్స్, కర్మాగారములు, పరిశ్రమలు, లౌడస్పీకర్స్ వెలువరించే ధ్వనులే కాక మరెన్నో కోలాహల ధ్వనుల వలన ఆ ప్రాంతవాసుల ఆరోగ్యము సంతులనముగా ఉండుట అన్నది కష్టమై పోతున్నది. శబ్దతత్వము ఎన్నెన్నో అంతులేని అసాధారణమైన శక్తి సామర్థ్యములతో, అవకాశములతో నిండి ఉన్నది. మానవుడు ఆ రహస్యములను అర్థము చేసుకొని వాటిని సరైన రీతిలో ఉపయోగించటము నేర్చుకుంటే కనుక సామర్థ్యము యొక్క విశిష్టమైన మూలము(స్రోతము) అతని హస్తగతమౌతుంది. ప్రాచీనకాలములో వలెనే ఈ శబ్దశక్తి సామర్థ్యము మీద నిరంతరము పరిశోధనలు సాగిస్తూ ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు యొక్క ఒక నూతన అవకాశమును అందిపుచ్చుకొనవచ్చును.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 19 (1.3) నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

ముందు ఒక లక్ష్యం అంటూ ఏర్పరచుకోవడం అనేది చాలా ముఖ్యం

విశిష్ట మానవుల కన్నా జీవజంతువులు మిన్న

అసమర్థ, హేయమైన, నిమ్న జీవజంతువుల జీవన చర్యలను గమనించినప్పుడు, వాటి తెలివితేటలు, విశిష్టతలు చూసి ఆశ్చర్యచకితులవుతాం. మానవుల ఆలోచనాశక్తి, బుద్ధి కుశలతలలో మిగతా ప్రాణులకన్నా శ్రేష్టలనే భావన ఉన్నది. కొన్ని మానవేతర జీవ-జంతువులను నిశితంగా గమనించి నప్పుడు అది 'మిథ్య' అని తేలుతుంది. పూర్తిగా పరిశోధించిన పిదప తేలిందేమంటే, ఆలోచనాశక్తితోపాటు బుద్ధి చతురత కూడా ఆ జంతువులలో చాలా ఎక్కువేనని, ఇంకా చెప్పాలంటే మనిషిలోని కొన్ని విశిష్ట గుణాలు వాటిలో ఉన్నట్లు గ్రహించుట జరిగింది. భాష ద్వారా తమ మనోభావాలను వ్యక్తపరచేక్రమం కేవలం మానవులకు మాత్రమే పరిమితం కాదని, ఇతర జంతువులు కూడా కొన్ని రకాల సంకేతాలద్వారా తమ భావాలను వ్యక్తపరచగలవని తెలిసింది. కొన్ని విషయాలలో అవి మానవుల కన్నా ముందున్నాయి. వీటికి అతీంద్రియ క్షమతలు కూడా నిండుగా ఉండి, ప్రకృతిలో జరగబోయే పరివర్తనలను, సంఘటలను చాలా ముందుగానే తెలుసుకో గలవు.

డా॥ ఫిదర్ ఒక ప్రఖ్యాత కీటకాల శాస్త్రవేత్త పురుగుల మీద విశేష అధ్యయనంతోపాటు, పరిశోధన జరిపిన మీదట ఆయన చెప్పిన విషయం - చీమలు తమలో తాము వార్తల (సందేశాల)ను పంపుకోవటానికి ఒక విశేష ప్రక్రియను అనుసరిస్తాయి. వాటికి ఆహార పదార్థాలను గుర్తించిన విషయం ఇతర చీమలకు ఈ వార్తనందించుట కొరకు, తమ కడుపు క్రింద నుండి ఒక విశేష రసాయనిక ద్రవాన్ని విడుదల చేస్తాయి. దాని వాసన తెలుసుకొన్న ఇతర చీమలు ఏదో ఒక ప్రత్యేక స్థానంలో తమకు అవసరమైన ఆహారముందని గ్రహించి, కొన్ని క్షణాలలోనే ఆ స్థానానికి చేరిపోతాయి. అవి తమలో ఎటువంటి భేదభావం లేకుండా అన్నీ కలిసిమెలసి దొరికిన ఆహారాన్ని కలిసి పంచుకొని తింటాయి. సంపాదించుకొన్న దానిపై ఎటువంటి స్వార్థబుద్ధిచూపని వీటిని, ఉదాహరణ గా గ్రహించి, మానవులు కూడా అనుకరించుట మేలు.

ఉడుతలు వార్తలను ఎలా చేరవేసుకొంటాయనే విషయం వాటి మధ్య నడచు సంకేతాల రహస్యం మీద బ్రిటన్ దేశపు మాజీ వ్యవసాయ మంత్రి జాన్ బైలర్ చాలాకాలం పాటు అధ్యయనం చేసాడు. ఆయన వ్రాసిన వివరం ప్రకారం రెండు మగ ఉడుతల మధ్య సంకేత సంచారంలో ఒకటి ముందుగా తన తోకను ఎత్తుతుంది. ఈవిధంగా ఆ రెండింటి మధ్య పరిచయం ఏర్పడుతుంది. ఇందులో మొదటిది ప్రస్తావించిన దానిని, రెండవది అంగీకరించినట్లు సంకేతమిస్తుంది. మొదటి ఉడుత తన తోకను త్రిప్పుతూ, కళ్ళను కోపంతో ఉన్నట్లు చూపుతుంది. రెండవది తన తోకను క్రిందకు విస్తరింపచేసి, చెవులను క్రిందకు వంచుతుంది. దానితో మొదటి ఉడుత తన కన్నా బలశాలి అని సంకేతం ద్వారా ఒప్పుకొంటుంది. మొదటి ఉడుత తన శక్తిని ప్రదర్శించేందుకు ఒక ఉడుతతో కలిసి వేగంగా పరుగుతీస్తూ తన సంబంధాన్ని గట్టిపరచు కొంటుంది. పరివారమంతటికి ముఖ్యునిగా (నాయకునిగా) తన సమాహంలోని మిగిలిన అన్ని ఉడుతలకు సాంకేతిక భాషలో వాటి క్షేమ సమాచారాలను అడిగి తెలుసుకొంటుంది.

డా॥ బేల్ ఇంకా ఇలా వివరిస్తున్నాడు. విభిన్న ఋతువులలో అవే సాంకేతాలను భిన్న అర్థంలో ప్రకటిస్తాయి. వసంత ఋతువులో చెవులను పైకెత్తి, తోక పైకెత్తి ఉండుటలో అభిప్రాయం ఏమనగా ఆ ఉడతకు అధిక ఫలాలను తీసుకోవ టానికి అధికారముందని అది తనకు నచ్చిన ఆడ ఉడుతను సహచరిగా ఎన్నుకోవచ్చు. ఇటువంటి ఆలోచనా సరళి వీటిలో కూడా ఉందనేదానికి ఇదొక ప్రామాణికము. ఆలోచించుకోగల పరిధి ఉండటం వలన తమ ఆవశ్యకతలను ఒక పరిధి వరకే ఉంచుకొంటాయి. అయినప్పటికి ఇటువంటి సీమిత క్షేత్రంలో కూడా అవి తమ బుద్ధికుశలతను ప్రదర్శించగలవు. సీమిత శక్తి, సీమిత బుద్ధి, సీమిత సాధనలలో కూడా వీటి జీవనం చాలా తేలికగా, సరళంగా, ఉల్లాసభరితంగా నిండి ఆనందంగా ఉంటాయి. నిమ్నజీవులుగా ఉన్న ఇవి ఇంత సుఖమయంగా, ప్రసన్నంగా జీవనం చేయగలుగుతున్నప్పుడు మానవులు

కోరుకున్నది దొరకనంత మాత్రాన అసంతృప్తితో జీవితాన్ని వృథా చేసుకోకూడదు

ఎందువల్ల సుఖంగా, సంతోషంగా జీవించలేకపోతున్నారు. వికసిత బుద్ధి విషయంలో ఈ నిమ్మజీవులకన్నా మానవులు ఎంతో ముందున్నారు. కానీ ఎందుకనో అలా ఉండలేక పోతున్నారు. అందువల్ల వీటి ద్వారా కూడా మానవులు ప్రేరణ పొందవచ్చు. ఆనందంగా ఎలా జీవించవచ్చో చూసి నేర్చుకోవచ్చు.

ప్రామాణికమైన ఆలోచనల మనోభావాలను వ్యక్త పరచుటకు మాధ్యమంగా 'వికసితభాష' ఉండాలనే అవసరమేమీ లేదు. మానవేతర జీవులు కూడా తమకు తెలిసిన సాంకేతిక భాష ద్వారా తమ కోర్కెలను, ఇష్టాఇష్టాలను చాలా చక్కగా రెండవ వాటికి తెలియపర్చగలవు. డా॥సి.కె. కార్పెంటర్ అనే ఆయన 'పెన్సిల్ వానియా' స్టేట్ విశ్వవిద్యాలయంలో సైకాలజిస్ట్ గా పనిచేసేవాడు. ఈయన కోతుల అలవాట్లను, వాటి సంకేతాల భాష మీద అధ్యయనం చేసి, ఎన్నో ఆశ్చర్యకర సంఘటనలను తెలియజేశాడు. కొన్ని కోతులు కలిసి చెట్ల కొమ్మలను బలంగా ఊపుతూ ఉంటే, దానర్థం ఇతర కోతులకు సూచనలిస్తున్నట్లు 'తమకు మాత్రమే ఆ చెట్టుమీద అధికారముందని' ఇతర వాటికి ఆ చెట్టు పండ్లు తినుటకు అధికారం లేదనే సూచన అది. ఈ సంకేతాలను గ్రహించిన ఇతర కోతులు మరొకచోటికి వెళ్ళిపోతాయి.

ఏ వస్తువు తినదగినది, ఏది తినకూడనిది అనే జ్ఞానశక్తి కూడా జీవులలో సంపూర్ణంగా వికసించి ఉంటుంది. తమ ప్రకృతి, ఆవశ్యకత అనురూపంగానే అవి తినే పదార్థాలను ఎన్నుకుంటాయి. అంతేగాక అవి తమకు ఉపయోగకరంగా ఉన్నది, లేనిది కూడా గ్రహిస్తాయి. బ్రిటన్ లోని జంతు ప్రదర్శనశాల అధికారియైన శ్రీమతి క్లేమాన్ అనే ఆమె జంతు శాస్త్రంలో మంచి అనుభవశాలి. ఆమె 14 రకాల కుక్కజాతుల మీద అధ్యయనం జరిపింది. కుక్కలు తమ ప్రూణశక్తితో తినగలవాటిని, తినకూడని వాటి తేడాలను వెంటనే తెలుసుకోగలవని చెబుతుంది. కుక్కలకు వస్తువుల గురించి ఎంత మాత్రం తెలుసుకోగల జ్ఞానముండదు. కానీ వాటిలో తినదగినదేదో, తినరానిదేదో అనే వివరణాత్మక ప్రక్రియ జ్ఞానం మాత్రం విశిష్టంగా ఉన్నది. అటువంటి పదార్థాలను లేక వస్తువులను వాటి ముందుంచగా, అవి మొట్టమొదట ముక్కుతో

వాసన చూస్తాయి. దాని తరువాత ఆ వస్తువు తినే యోగ్యమైనది లేనిది అనేది నిర్ణయించుకొంటుంది. కుక్కలు ఈ ఎన్నిక ప్రక్రియలో ఎప్పుడూ పొరపాటు చేయవని శ్రీమతి క్లేమాన్ తన పరిశోధన ద్వారా తెలియపరచింది.

శరీరానికి ఉపయోగపడే ఒక క్రొత్త పదార్థం గురించి నిర్ధారించుటలో వైజ్ఞానికులు వివిధ రకాల ప్రయోగ ప్రక్రియలను నిశితంగా పరీక్షించవలసి ఉంటుంది. ఆ తరువాత ఎప్పుడో ఆ పదార్థపు అసలైన గుణధర్మం గురించి తెలుసుకొని ఒక నిర్ణయానికొస్తారు. కానీ కుక్కలు మాత్రం వెంటనే తమ ప్రూణశక్తితో పసిగట్టి నిర్ణయానికొస్తాయి. పరమాత్మ జీవులకు ఇంతటి ఇంద్రియ జ్ఞానశక్తిని ఇంత సమర్థంగా ప్రసాదించుట చేత, అవి ఎటువంటి బాహ్యసాధనల సహాయం లేకుండానే, తమకు ఉపయోగపడే వాటిని ఎన్నిక చేసుకోగలుగుచున్నాయి. వాటికున్న ఈ క్షమతను గమనించినప్పుడు, మనిషిలోని గర్వం అణిగిపోయి, విస్మయంతో తలదించుకొని సిగ్గుతో ఉండిపోగలడు.

అయితే అత్యంత సంవేదనాశీలిగా, ఇతరుల దుఃఖాలలో, కష్టాలలో, బాధలలో పాలుపంచుకొనే కారణంగానే, మనిషిని సర్వశ్రేష్ఠప్రాణిగా గుర్తించుట జరుగుతుంది. ఇతర క్షమతల విషయంగా చూసినప్పుడు, అన్యజీవులు మానవుల కంటే ఎంతో ముందున్నాయి. సంవేదనాశీలత, హృదయ క్షేత్రంలో ఆర్ద్రతతో పాటు దయాప్రేమలు కూడా ఉన్న ఉదాహరణలు అప్పుడప్పుడు చూడటం జరుగుతుంది. అటువంటి ఉదాహరణలు గమనించాక, మన హృదయం ఈ జీవుల మీద శ్రద్ధతో నిండిపోతుంది. ఇంత చిన్న ప్రాణులు మానవుల కన్నా తక్కువకాదని తేలుతుంది.

ఇస్లామాబాద్ (పాకిస్తాన్) దగ్గరలో ఒక సంఘటన జరిగింది. ఒక బ్రక్క రోడ్డు మీద చాలా వేగంగా ప్రయాణిస్తుంది. దారిలో ఒక కుక్క తన పిల్లకు పాలిస్తుంది. బ్రక్క క్రిందపడి తల్లి కుక్క చనిపోయింది. కుక్కపిల్ల మరణించిన తల్లి వద్ద కూర్చుని బేలగా దిక్కులు చూస్తూ ఉన్నది. ఆ దారి ప్రక్కనున్న చెట్టు మీద ఒక ఆడ కోతి, కుక్క పిల్ల భయంతో అరవటం చూడగానే దాని మనస్సు ద్రవించి, చటుక్కున క్రిందకు దూకి కుక్కపిల్లను తన గుండెకు అదుముకొని, ప్రేమతో పాలు ఇవ్వసాగింది. ఇవి రెండూ ఒకదానికొకటి వదలి ఉండలేనంత గాఢస్నేహంతో జీవించుట, చాలామంది

చేస్తున్న పనికి న్యాయం చేయండి

గమనించారు. ఒక కన్న తల్లికన్నా మిన్నగా ఆ కోతి కుక్కపిల్లకు పాలిచ్చి సంరక్షణ చేయసాగింది. కొంతకాలం తరువాత ఎందుచేతనో ఆ కుక్కపిల్ల చనిపోయింది. దీనితో కోతి హృదయానికి గట్టి దెబ్బతగిలి, దుఃఖంతో, తిండి-తిప్పలు మాని చాలాకాలం వరకు దుఃఖించి చివరకు అది కూడా చనిపోయింది. తమ పిల్లల వరకే ఆత్మీయతను ఉంచుకొనే మానవులకు పైన జరిగిన సంఘటన ప్రేరణ కలిగించగలదు. సామాన్యజీవిగా పుట్టి, అల్పమైన సామర్థ్యం కలిగి కూడా ఈ కోతి ఎంతో సంవేదనా శీలిగా మారగలిగినప్పుడు, ఎంతో సామర్థ్యమున్న మానవుడు, తన సామర్థ్యాన్ని ఉపయోగించుకోకుండా, తన గొప్పదనాన్ని తనలోనే దాచుకొంటూ, ఎందుకు ఉపయోగపడని విధంగా జీవిస్తున్నాడు.

ఇటువంటి మరొక సంఘటన ఆఫ్రికాలోని వనానికి వార్డెన్ గా నియమించబడిన 'డెస్మాండ్ బారాడే' అనే వ్యక్తి తనకు ఎదురైన ఒక అనుభవం గురించి ఇలా వ్రాశాడు - "నాకు అరణ్యంలో షికారు చేయడం ఎంతో ఇష్టం. ఒకరోజు జరిగిన ఒక మార్మిక సంఘటనతో నా జీవన గమనం పూర్తిగా మారిపోయింది. ఇక సెలయేటిలో నీరు త్రాగుతున్న చిరుతపులిని తుపాకితో గురిచూసి కాల్చివేసాను. దగ్గరకు వెళ్ళి చూడగా అదొక ఆడచిరుత, దాని రొమ్ముల నుండి పాలు కారుతున్నాయి. దానిని అక్కడే వదిలి, దాని పిల్లల కొరకు వెదకసాగాను. కొద్దిదూరంలోని దట్టమైన పొదలలో రెండు చిరుత కూనలు ఆడుకుంటూ కనిపించాయి. ఆ రెండింటిని తీసుకొని ఇంటికి తెచ్చాను. నా పెంపుడు ఆడ కుక్క కొన్ని రోజుల క్రితమే రెండు పిల్లలను ఈనింది. నేను వెళ్ళినప్పుడు అది తన పిల్లలకు పాలు ఇస్తున్నది. నేను తెచ్చిన రెండు చిరుతకూనలు రెప్పవాలకుండా కుక్కపాలివ్వడం చూడసాగాయి. ఇంతలో మాకుక్క చూపు ఈ కూనల మీద పడింది. అప్పుడు ఒక అనుకోని విచిత్ర సంఘటన జరిగింది. అది పాలు త్రాగుతున్న తన పిల్లలను వదిలి, చిరుతకూనల వద్దకు పరుగున వచ్చి పాలు ఇవ్వటం ప్రారంభించింది. ఈ కూనలు కూడా ఏ భయం లేకుండా దానిపాలు త్రాగసాగాయి. ఈ విధంగా కొన్ని రోజుల వరకు అది నాలుగు పిల్లలకు సమానంగా పాలు ఇస్తూ ఉన్న కారణంగా చాలా బలహీన

పడింది. ఇది గమనించి నేను ఈ కూనలకు చాలినన్ని పాలు కొరకు వేరే ఏర్పాటు చేసాను. నా పెంపుడు కుక్క చూపిన ఈ సంవేదనా శీలతను గమనించిన నాకు ఒక పాఠం నేర్చుకొన్నట్లైంది. ఈ సంఘటనతో నాకు జ్ఞానోదయం కలిగి, ఇంకెప్పుడూ జీవితంలో నేను ఏ ప్రాణిని చంపకూడదనే శపథం తీసుకొన్నాను."

మరొక సంఘటనలో ఒక కోతి ఎంతగా సంవేదనా శీలిగాను, ఎంతగా సహాయకారిగా మారిందనే దానికి మరొక చక్కటి ఉదాహరణ. మధ్యప్రదేశ్ లోని 'దుర్గి' అనే ప్రాంతంలో కొద్ది రోజుల క్రితం జరిగిన సంఘటన. ఒక బాటసారి అలసిపోయి ఒక చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నాడు. అతని వద్ద రెండువేల రూపాయల సంచి ఉంది. బడలిక తీరి తిరిగి ప్రయాణం సాగించే సమయంలో ఈ డబ్బు ఉన్న సంచి క్రింద ఉండిపోవటం గమనించుకోకుండానే తన దారిన తాను సాగిపోయాడు. ఆ చెట్టుమీదున్న ఒక కోతి దృష్టి ఆ సంచిమీద పడింది. అది క్రిందకు దిగి ఆ సంచితో చెట్టెక్కి కూర్చోంది. కొంత సమయానికి బాటసారికి సంచి విషయం గుర్తుకొచ్చింది. ఎక్కడ పడిందో తెలియక, రోజంతా వెదుకుతూ, సాయంకాలానికి అదే దారి గుండా తిరిగి వాపసు వస్తూ, తాను విశ్రమించిన చెట్టువద్దకు వచ్చాడు. చెట్టుమీదున్న కోతి అతని కొరకే ఎదురుచూస్తున్నట్లు, చటుక్కున చెట్టు దిగి ఆ సంచినీ అతని ముందు విసిరి, తిరిగి చెట్టు ఎక్కి కూర్చుంది. ఎదురుచూడని ఈ సంఘటనతో అతడు అవాక్కయ్యాడు. కృతజ్ఞత నిండిన చూపులతో అతడు కోతికి ధన్యవాదాలు చెప్పుకొన్నాడు. అన్ని ప్రాణుల కన్నా మనిషి సమర్థుడే, ఇంకా ఆలోచనాపరుడు కూడా. కానీ ఈ ఆధారాల మీదనే అతడు తన శ్రేష్టతను నిరూపించుకోజాలడు. బుద్ధి అనేది ఇతర ప్రాణులలో కూడా ఉంటుందనేది తెలుసుకోవాలి. సాంకేతిక భాషా పద్ధతిలో ఇతర జీవులు తమ మనోభావాలను వ్యక్తపరచుకొని, ఇంకా తమకు అనుకూలపడగల పనులను పూర్తిచేసుకోగల సమర్థతను కలిగి ఉంటాయనేది మానవుడు మరువకూడదు. అందుచేత మానవుడొక్కడే తెలివిగలవాడని ఎన్నడూ అనుకోకూడదు.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1985
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

పరాజయాలు మన ఓపికను పరీక్షిస్తాయి

వాక్కుపైన సంయమనాన్ని సాధించాలి

ఈ ప్రపంచములో ఎక్కువభాగం తగాదాలు, కోట్లాటలకు మనిషి మాట్లాడే మాటలే కారణం. మనం మన ఆలోచనలు, భావాలు, స్వభావం మొదలైన అంశాలను వ్యక్తం చెయ్యగలిగేది ఎక్కువగా వాక్కుద్వారా మాత్రమే. అంతేకాదు, మాటల ద్వారా మనిషి వ్యక్తిత్వమును కూడా గుర్తించవచ్చు. మనిషి లోపల ఎటువంటి భావాలు, ఆలోచనలు ఉంటాయో, అతడి మాట కూడా ఆవిధంగానే అభివ్యక్తమౌతుంది. క్రోధంగా ఉన్నప్పుడు వాక్కు యొక్క స్వరం తీవ్రంగా ఆక్రోశముతో నిండి ఉంటుంది. అలాగే సంతోష సమయములో మనం మాట్లాడే మాట ఇతరుల హృదయములలో ప్రేమరసమును నింపివేస్తుంది.

ఒక మనిషి యొక్క మాట ద్వారా అతని వ్యక్తిత్వమును అంచనావేయవచ్చు. అలాగే వాక్కు ఒకశక్తిని ప్రకటికరిస్తుంది. మాట్లాడటం ద్వారా మన శారీరిక శక్తి వ్యయమౌతుంటుంది. అందుచేతనే ఎక్కువగా మాట్లాడినప్పుడు శారీరికశక్తి క్షీణించి మనం అలసటకు గురవుతాము. కాబట్టి ఋషులు మనలను వాక్కుమీద నియంత్రణను సాధించుకొని మితభాషి, మృదుభాషి, హితభాషులుగా ఉండమని చెప్పారు.

మితభాషి అంటే సాధ్యమైనంత తక్కువగా మాట్లాడ గలగటం. తన ఆలోచనలను వీలైనంత తక్కువ మాటలలో వ్యక్తం చెయ్యటం. పతంజలి యోగసూత్రములు దీనికి మంచి ఉదాహరణ. అయితే అవి లిఖితరూపంలో ఉన్నాయి. అయినప్పటికీ ఆ యోగసూత్రాలను చదివినవారికి 'ఎంతో గూఢమైన, విస్తృతమైన జ్ఞానమును వారు తమ యోగ సూత్రములలో ఇమిడ్చి మనకు అందించారు' అనే విషయము స్పష్టముగా బోధపడుతుంది.

మృదుభాషి అంటే సరళముగా, ప్రియముగా మాట్లాడటం, మనం మాట్లాడే మాటలు ఇతరులకు తేలికగా అర్థమయ్యేలా వినసొంపుగా ఉండాలి.

ఇక 'హితభాషి' అనగా 'మనం మాట్లాడే మాటల వల్ల ఏ వ్యక్తికి అపకారం జరగకుండా ఉండాలి' అని అర్థం. బుద్ధ

భగవానుడు ఎప్పుడు, ఎవరిపట్ల అప్రియమైన శబ్దాలను ఉపయోగించలేదు. వారి వాక్కు సర్వకాలముల యందు కరుణతో నిండి ఉండేది. మానవుల మేలుకొరకు సమాజమునకు వారు అందించిన ఉపదేశములు ఈనాటికీ చెక్కు చెదరకుండా ఉన్నాయి.

మనిషి మాట్లాడేటప్పుడు అతడి స్వరం మృదువుగాను, కర్కశముగాను, తీక్షణముగాను (పదునుగా, గుచ్చుకునే విధంగా) కూడా ఉండవచ్చు. అయితే ఏ స్వరమునైనా హితకారిగా మార్చుకోవాలంటే అందుకు 'మౌనసాధన' ఒక్కటే సరియైన పరిష్కారము. మౌనంగా ఉండటము అంటే వాక్కును నియంత్రించడమే. సంయమనమును పాటించడము వల్ల శక్తి కూడగట్టబడుతుంది. అదేవిధంగా వాక్కుమీద సంయమనమును సాధించటానికి శాంతముగా ఉండమని చెప్పబడినది. మనం మాట్లాడిన మాటలను గురించి ఆలోచించాలి. మాట్లాడుతున్న దానిని గురించి కూడా బాగా ఆలోచించి అర్థము చేసుకొని మరీ మాట్లాడాలి. ఒకసారి మాట్లాడిన మాటను వెనక్కు తీసుకొనటం సాధ్యంకాని పని. మనం మాట్లాడిన మాటకు ప్రభావం తప్పనిసరిగా ఉండి తీరుతుంది.

ప్రపంచములో చాలామందికి వాక్కుమీద నియంత్రణ అనేదే ఉండదు. వాళ్ళ మనస్సులోకి ఏ ఆలోచన వస్తే దానినే మాట్లాడేస్తుంటారు. ఇలాంటి వ్యక్తులకు ప్రామాణికత తక్కువగా ఉంటుంది. వాళ్ళ ఆలోచనలను జనంలోనికి పంపించలేరు, ఇతరులపై ప్రభావమును చూపలేరు సరికదా కనీసం తమ శక్తిని సంరక్షించుకొనలేరు కూడా. కోపంగా ఉన్న వ్యక్తి తన వాక్కుమీద నియంత్రణను కోల్పోయి, ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రేలాపనలు చేస్తాడు.

గోస్వామి తులసీదాసు వాక్కుపైన నియంత్రణను కలిగి ఉండటము చాలా అవసరమని చెప్తూ ఈ క్రింది పద్యం ద్వారా ఒక సందేశం ఇస్తున్నాడు.

ఏదైనా తాము ఆచరించిన తరువాతే ఇతరులకు చెప్పాలి

తులసీ మీరే వచన తే సుఖ ఉపజత చహుఁజోర్ ।
వశీకరణ ఏక్ మంత్రహై తజదే వచన కరోర్ ॥

ఇతరులను మనవాళ్ళుగా చేసుకోవాలంటే మోసం, వంచన లేని తియ్యనిమాటలు మాట్లాడటము ఒక్కటే అన్నింటి కన్నా ఉత్తమమైన మార్గమని నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చు. తద్వారా ఇతరులను మనవారిగా చేసుకొనడమేకాక, మన యొక్క పరిధిని విస్తరించుకొనవచ్చు. కరోరమైన మాట కఠినమైన రాయితో సమానం. అది ఇతరుల హృదయాలలో స్థానమును పొందలేకపోవటమేకాదు, రాయి దెబ్బతాకిడితో పరుల అంతరంగమును గాయాలపాలు కూడా చెయ్యగలదు. ఆ గాయమును నయం చెయ్యటం సాధ్యం కాని పని.

మన ఆలోచనలను, భావాలను మాటలద్వారా వ్యక్తం చేస్తుంటాము. మనం మాట్లాడిన మాటలలో ఆలోచించటానికి తగిన భావమేమీ లేనప్పుడు ఆ మాటల ప్రభావం కేవలం బౌద్ధికస్థాయి వరకు మాత్రమే ఉంటుంది. పాఠ్యాంశాలు చదువు కునేటప్పుడు మనం బౌద్ధికస్థాయిలో మాత్రమే ఆలోచిస్తాము. అదే ఆలోచనలతోపాటు ఏదైనా భావం కూడా జోడించబడి నట్లయితే అప్పుడది హృదయపు లోతులలోపలికి చేరుకుంటుంది. బంధుత్వాలు బౌద్ధికస్థాయిలో తక్కువగాను, భావనాత్మక పరిధిలో ఎక్కువగాను ఆధారపడి ఉండటానికి కారణము ఇదే!

మన మాటలు ఎంత భావనాత్మకంగా ఉంటే సంబంధముల పునాది కూడా అంతే దృఢముగా ఉంటుంది. ఈ సంబంధముల మాధ్యమముగా 'మనది, మన' అనే అనుభూతి కలుగుతుంది. మనస్సుకు కొంత ఊరట, హాయి చేకూరుతుంది. కానీ ఈ భావనలు సకారాత్మకముగా లేకుండా, నకారాత్మకముగా ఉన్నట్లయితే వానిలో మోసం, వంచన, ఈర్ష్య, ద్వేషం, అహంకారం నిండి ఉంటే కనుక అనుబంధాలు విచ్చిన్న మవుతాయి, ఎక్కువ కాలం వాటిని కాపాడుకొనటం సాధ్యం కాదు.

'భావములు సకారాత్మకమైనవిగావచ్చు, నకారాత్మకమైనవి గావచ్చు ఏవైనా అవి మనలోనుండే వస్తున్నాయి' అన్న విషయమును అర్థం చేసుకొని, మన వాక్కును సంస్కరించుకొన గలిగితే సంబంధములు పాడుచేసుకోకుండా కాపాడుకొన

వచ్చును. వాక్కు అనేది మనలను మనం అభివ్యక్తిచేసుకొనగలిగే ఒక మాధ్యమం. ఈ వ్యక్తీకరణతో ఇతరులను మనవారిగా చేసుకొనవచ్చు లేదా పరుల హృదయాలపై భయాందోళనలను కూడా కలిగించవచ్చు. 'ఏమి చెయ్యాలి' అనేదానిని మనమే నిర్ణయించుకోవాలి. మంచి మార్గమును ఎంచుకోవాలా లేక అంధకారం తప్ప మరేమీ పొందలేని మార్గమును అనుసరించాలా?

మీరాబాయి తన భక్తిగీతాల ద్వారా లెక్కలేనంతమంది జీవితాలకు మార్గనిర్దేశము చేసింది. యుద్ధం చెయ్యటమే జీవితముగా ఒకవిధమైన ఉన్మాదములో బ్రతుకుతున్న ప్రజల హృదయములలో మృదుత్వమును వ్యాపింపజేసింది. ఒక స్త్రీ అయ్యుండికూడా ఆనాటికాలములోనే సమాజములో ఒకవిధమైన విప్లవమును తీసుకొచ్చింది. వాటి ఛాయలను ఈనాటికీ మనం గమనించవచ్చు. ఆలోచనలు, భావాలు రెండూ ఏకకాలములో ప్రతిబింబించేటటువంటి కవితలు, గీతాలు మొదలైనవి మన వాక్కు యొక్క వ్యక్తీకరణలే, కానీ వీటిని అన్నిచోట్లా ప్రయోగించడము ఉచితము కాదు, సాధ్యము కాదు, అంతేకాదు, అది అందరికీ చేతనయ్యే పని కూడా కాదు. కానీ ఇతరుల పట్ల గౌరవమును చూపగలిగే, 'మన' అనే అనుభూతి కలిగించేటటువంటి భావాలను వ్యక్తం చెయ్యగలిగే పదాలను మామూలు వాడుకభాషలో కూడా ఉపయోగించవచ్చు.

వాక్కుతో భావాలను వ్యక్తం చెయ్యటముతోపాటు మన ప్రవర్తన పట్ల తగినంత దృష్టిసారించడము కూడా చాలా అవసరము. చెప్పిన మాటలకు అనుగుణముగా పనిచెయ్యక పోవటం చేతను, అలాగే వాటికి అనురూపమైన ప్రవర్తన ఉండకపోతే మనమీద అనుమానం వస్తుంది. మన సంఘములో మాటకు, ప్రతిజ్ఞకు, సంకల్పమునకు ఎంతో ప్రాముఖ్యత ఉన్నది.

'మాట ఇవ్వటం' అంటే మనం ఏదైతే చెప్పామో దానిని చేసినీరవలసిందే. ఇది మనం అమలుచేసి తీరవలసిన బంధనము. అందుచేత అతి ముఖ్యమైన కార్యములయందు, ఆచార వ్యవహారముల యందు ముందుగా మాట ఇచ్చే పద్ధతి ఉంటుంది. తద్వారా మనిషి దానిని గుర్తుంచుకొని ఆచరణబద్ధుడవుతాడు. అలాంటిదే ప్రతిజ్ఞకూడా! మనిషి ప్రతిజ్ఞాబద్ధుడై

ఇతరులతో శత్రుత్వం పెంచుకోవడం వలన ఏ పనిని సాధించలేము

దానిని ఆచరించితిరుతాడు. ఇక సంకల్పము విషయమునకు వస్తే మానవుడు తాను ఇష్టపూర్వకముగా సంకల్పమును నిర్వహించుటానికి కటిబద్ధుడౌతాడు. సాధారణముగా మానవుడు మాట ఇవ్వడమనేది ఇతరులకోసము చేస్తాడు, ప్రతిజ్ఞ తన కోసం తాను స్వయంగా చేస్తాడు. సంకల్పమనేది ఏదో ఒక కార్యమును నెరవేర్చడము కోసం చేస్తాడు. ఉదాహరణకు దశరథ మహారాజు కైకేయి మహారాణికి రెండు వాగ్దానములు చేశాడు. వాటిని నెరవేర్చడము కోసం భగవంతుడైన శ్రీరాముడు 14 సంవత్సరములు అడవిలో ఉండవలసి వచ్చింది. శ్రీరామ చంద్రుడు భూమిపై ఉన్న రాక్షసులందరిని సంహరిస్తామననే ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. 'నిశిచర హీన కరణః మహి, భుజ ఉతాతాపన కీన్హ' అని చెప్పిన మాటను చేసి చూపించాడు. గంగాపుత్రుడైన భీష్ముడు జీవితాంతము వివాహం చేసుకోనని ప్రతిజ్ఞ చేసి, సింహాసనమును రక్షించే బాధ్యతను స్వీకరించాడు. మహా తపస్వియైన భగీరథుడు గంగను భూమిమీదకు తీసుకురావాలని సంకల్పించి, తన ప్రాణాలను పణముగా పెట్టి ఆ సంకల్పమును నెరవేర్చి చూపించాడు.

పైన చెప్పబడిన పదములను ప్రయోగించడము ద్వారా మన వాక్కుకు ప్రామాణికత (ఋజుత్వము) ఏర్పడుతుంది. కానీ ఇంకా మన మాటలను చక్కదిద్దుకొనటము, సంస్కరించు కొనటం చాలా అవసరము. లేకుంటే మాటను తప్పుగా ఉపయోగించడము ద్వారా మనిషి మనస్సుకు ఏర్పడే గాయాలను నయం చెయ్యటము, చక్కదిద్దటము చాలా కష్టసాధ్యమైన పని.

వాక్కుకు నియంత్రణ లేకపోయినట్లయితే మనిషి అవమానమునకు, తిరస్కారమునకు గురవుతాడు. అందుచేత మనం మన మాటలపై సంయమనాన్ని కాపాడుకుంటూ ఏదైనా పొరపాటు జరిగినప్పుడు క్షమించమని అడగడము మంచిది. సరళముగా, మృదువుగా మాట్లాడేటందుకు ప్రయత్నించండి. ప్రతికూల పరిస్థితులలో మౌనంగా ఉండండి! ఓర్పు వహించండి.

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబర్ 2013
అనువాదం: శ్రీమతికృష్ణకుమారి

ఆత్మ నియంత్రణ

కౌత్యకుడు ఆ దినాలలో కణ్వాశ్రమంలో తపమాచరించేవాడు. ఒకరోజు గురు-శిష్యులు కలిసి అరణ్యంలో చాలా సేపటివరకు పనిచేశారు. సాయంకాలం కాగానే మహర్షి కౌత్యకుడిని ముందుగా ఆశ్రమానికి పంపి, తాను కొంత వెనుకగా బయలుదేరాడు.

కౌత్యకుడు ఆశ్రమానికి వచ్చి దారిలో ఒక అందమైన స్త్రీ పడి ఉండుట గమనించాడు. ఆమె ఏదో ప్రమాదంలో గట్టి దెబ్బతగలుగుతూ బాధతో మూలుగుతూ ఉన్నది. కౌత్యకుడు ఒక్కక్షణం ఆగి, చూసి, తిరిగి తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు. వెనుక వచ్చిన కణ్వుడు దారిలో పడి ఉన్న యువతిని చూసి, తన శిష్యుని మీద ఆయనకు గొప్ప క్రోధ కలిగింది. ఆ యువతిని ఎత్తుకుని ఆశ్రమానికి తెచ్చి ఆమెకు చికిత్స, ఉపచారాలు చేసాడు.

పిదప కౌత్యకుని పిలచి ఆయన 'ఈ స్త్రీ మార్గంలో బాధతో పడిఉన్న విషయం నీకు తెలిసి కూడా ఎందుకని ఆమెను ఇక్కడకు తీసుకురాలేదని, అవసరమైన సహాయం ఎందువల్ల చేయలేదని' అడిగాడు. అందుకు కౌత్యకుడు తలవంచి అన్నాడు. "గురుదేవా! ఆ స్త్రీ సౌందర్యం నన్ను ఎక్కడ ప్రలోభపరుస్తుందనే సందేహం వచ్చినందున ఆ కారణంతోనే ఆశ్రమానికొచ్చానని" చెప్పాడు.

మహర్షి గంభీరస్వరంతో ఇలా అన్నాడు. "వత్సా! ఇందులో సౌందర్యాన్ని గురించి ఎందుకు విరక్తి, దాగి ఉన్న భావం ఎప్పటికైన బయట పడుతుంది. అందుచేత వాసనల ఆకర్షణ నుండి రక్షింపబడటానికి కావలసింది అటువంటి వాతావరణంలో ఉండి కూడా ఆత్మనియంత్రణను అభ్యసించగలగాలి. ప్రవర్తనా సూత్రాలలో దీన్ని నేర్చుకోలేదా? అని అడిగాడు.

- అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

ఈర్ష్య ద్వేషాలకు దూరంగా ఉండాలి

మనం - మన ఆరోగ్యం

సైకిక్ హీలింగ్

'అధ్యాత్మికంగా ఉపచారాలు (వైద్యం) చేస్తున్నప్పుడు రోగి యొక్క విశ్వాసం మరియు చికిత్సకుని మనోవృత్తి ముఖ్య భూమికలను నిర్వర్తిస్తాయి' అని డా. మైకేల్ మర్సీ (ప్రఖ్యాత చికిత్సా వైజ్ఞానికుడు) తమ పుస్తకం 'ద సైకిక్ సైడ్ ఆఫ్ స్పోర్ట్' లో రాసారు. శక్తి సంతృప్త స్థిరపడి, రోగికి ఆరోగ్యం కుదుట పడటానికి ఇద్దరి విధేయాత్మక (positive) దృష్టికోణం చాలా అవసరం. సైకిక్ హీలింగ్ లో సాధారణంగా మానసిక మరియు ఆత్మిక ప్రాణశక్తులను ఉపయోగిస్తుంటారు. ఎంతటి ప్రచండ సంకల్పబలం ఉంటే, అంతగా ఉపశమనం కలుగుతుంది. నమ్మకం లేని వాళ్ళు, అనుమానం ఉన్న వాళ్ళు మాత్రం ఇలాంటి ప్రసంగాలు విని ఆ వ్యక్తికి సైకోసోమాటిక్ (psychosomatic) రోగమే ఉండేది, అది భ్రాంతి మాత్రమే, నిజానికి అతనికి ఏ రోగం లేనే లేదు అని వాదిస్తుంటారు. పరిశోధకులు మాత్రం ఈ అనుమానాలను నివృత్తిపరచే ఋజువులను వెతికి పట్టుకున్నారు.

పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో శ్రీమతి ఓల్గా వోరల్ అనే వృద్ధ మహిళ తన అధ్యాత్మిక ఉపచారానికి ఎంతో పేరుగాంచింది. ఆవిడ చేసే ఉపచార ప్రక్రియలను పరిశోధించారు. ఆమె చేతుల నుండి ఒకరకమైన విలక్షణ శక్తి ప్రసరించేది, దానితో ఆవిడ క్లౌడ్ ఛాంబర్ (cloud chamber)లో పెట్టిన నీళ్ళను ప్రత్యేకమైన శక్తితో నింపేది. నీటి మీద ఇన్ఫ్రారెడ్ (infrared) కిరణాల కారణంగా వాటి గుణధర్మాలలో ఎటువంటి మార్పులు వస్తాయి అన్నది డా॥ ఎడ్వర్డ్ బ్రేయిన్ అధ్యయనం చేసారు. ఈ సీసాలలోని నీటి మీద శ్రీమతి వోరల్ తన ధ్యానను కేంద్రీకరించింది. ఈ నీటిని మొక్కలకి, గాయపడ్డ వారి ఉపచారానికి వాడారు. సామాన్య నీటితో సేద్యం చేసిన మొక్కల కన్నా ఈ మొక్కలు 8 రెట్లు అధిక దిగుబడిని అందించాయి. గాయపడ్డవారు కూడా చాలా త్వరగా కోలుకున్నారు. క్లౌడ్ ఛాంబర్ (cloud chamber) మీద ఎదురుగా చేయి పెడితే చిచ్చుబుడ్డి నుండి మెరుపులు ఎగసి పడుతున్నాయా అన్నట్లు అనిపించే high voltage photography technique ద్వారా ఫోటోలు కూడా తీసారు. నీటిలోని

రసాయనిక తత్వాలైన హైడ్రోజన్, ఆక్సిజన్ కణాల మధ్య బంధాలలో కూడా మార్పు కనిపించింది. psychic healing కోసం దీన్ని విస్తృతంగా వాడవచ్చని నిర్ధారించారు.

ఈ విషయాలను నిర్ధారించడం కోసం డా. రాబర్ట్ మిల్లర్ కూడా కొన్ని పరీక్షలు చేసారు. ఈ పరిశోధన ముగ్గురు అధ్యాత్మిక ఉపచారకుల (వైద్యుల) మీద చేసారు. శ్రీమతి ఓల్గాతో పాటు ప్రఖ్యాతి గాంచిన ఇస్లోవాన్, మరో సుప్రసిద్ధ ఉపచారకుని విధానాలను పరీక్షించడం జరిగింది. ఈ చేతి ద్వారా (laying of hand) నీటి మీద పడే ప్రభావాన్ని గమనించారు. ప్రత్యేకించి నీటి యొక్క తలతంత్రత (surface tension) లో వచ్చే మార్పులపైన పరీక్షలు జరిపించారు. ఓల్గా ముందు పెట్టిన నీటి తంత్రత 7.2, ఇంగోస్వాన్ ముందున్న నీరు 7.6, మరో వ్యక్తిది 3.5 గా నమోదయ్యాయి. జడ పదార్థమైన స్ఫటికంపై కూడా ఈ విధమైన శక్తి ప్రభావాన్ని గమనించారు. ఈ ముగ్గురి చేతి స్పర్శ వల్ల ఆకుపచ్చ రంగులోనిది నీలంలోకి మారిపోయింది. ఈ పరీక్షల ఫలితాల తరువాత ఇక ఎలాంటి అనుమానాలకు తావు ఉండదు. హీలింగ్ పవర్ ఉన్న ప్రత్యేక శక్తి ఈ ముగ్గురి చేతుల నుండి వెలువడుతోందని పరీక్షించిన వారు స్పష్టంగా ఒప్పుకున్నారు. ఈ విధమైన విలక్షణ సామర్థ్యం ప్రకృతి ప్రతి మనిషికి ఇచ్చింది. దాన్ని వికసించుకుని మనిషి అందరికీ హితాన్ని చేకూర్చగలడు, అంటారు ప్రఖ్యాత వైజ్ఞానికులు డా. స్టాన్లీ డీన్.

- అఖండజ్యోతి, మే 2010
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

యుగేశక్తి గాయత్రి
మాస పత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

నిరంతరం సంతోషంగా జీవించాలి

అదృశ్య సహాయకులు

ఈ ప్రపంచములో మానవుడు ఒంటరివాడు కాదు. అతని సత్యయత్నములు, మనోభావనలు మరియు సదుద్దేశ్యములకు అనుగుణముగా ప్రత్యక్షముగా లేక అప్రత్యక్షముగా ఎక్కడి నుంచో అక్కడినుండి సహాయం తప్పక లభిస్తుంది. **‘స్వయంగా తనకు తాను సహాయం చేసుకునేవారికే భగవంతుని సహాయం లభిస్తుంది’** అన్నది ఈ సృష్టిలో గల శాశ్వత-నియమము! జీవితములో ఎదురయ్యే కఠినాతికఠినమైన పరిస్థితులలో సైతం ఎవరైతే తమ లక్ష్యము నుండి విముఖు లవ్వరో అటువంటి సంకల్పబలులకు సహాయం చెయ్యటానికి అదృశ్యశక్తులు సదాసర్వదా సిద్ధంగా ఉంటాయి. ఈ దైవీ శక్తులతోపాటు తమ జీవితమును ఒక మహోన్నత లక్ష్యం కొరకు సమర్పించిన మహాపురుషుల సహాయం కూడా ఒనగూడు తుంది. ఆ మహాపురుషులు మరణానంతరము కూడా తమ సంకల్పము నుండి మరలిపోకుండా, యోగ్యుడైన వ్యక్తికి సహాయమందించి వారిలో తమ శక్తిని నెలకొల్పి తమ లక్ష్యమును సిద్ధింప జేసుకుంటారు.

శ్రీమాత ‘మాతృవాణి’ అనే పుస్తకములోని 4వ ఖండములో ‘నోలోనియమ్, రేడియమ్ వంటి ధాతువులను ఆవిష్కరించిన మేడమ్ క్యూరీ విషయములో ఇలాంటి సంఘటనే జరిగినది. పియరీక్యూరీ మరియు మేడమ్ క్యూరీ ఈ ఇద్దరు కలిసి ప్రయోగాలు చెయ్యటం ఆరంభించారు. పియరీక్యూరీ ఈ మధ్యలోనే మరణించాడు. అయితే అతను తన క్రియాశక్తిని మేరీక్యూరీకి బదలాయించాడు. అవసరపడినచోటల్లా అతను మేరీక్యూరీకి సహాయం చేశాడు. చివరికి వారిద్దరు కలిసి ఆరంభించిన గొప్ప ప్రయోగము సఫలమైనది. మేరీక్యూరీ గొప్ప ఆవిష్కరణలు చేసి వైజ్ఞానికరంగములో ఒక మహోన్నత పాత్రను పోషించింది’ అని వ్రాశారు.

బ్రిటన్ కు చెందిన ప్రఖ్యాత జీవవిజ్ఞానవేత్త ఆర్థర్ థాంప్సన్ అభిప్రాయము ఏమిటంటే ‘ఒకానొక అదృశ్యచేతనత్వము ఈ ప్రపంచములోని సమస్త ప్రాణుల యొక్క గతివిధులను సంచాలితము కావిస్తున్నది. దాని పేరు ‘ఇన్ ఫైనట్ విజ్ డమ్’ (infinite wisdom) ఒకవేళ ఈ మహాశక్తి యొక్క అస్తిత్వమే లేకున్నచో ఈ విశ్వములో కనపడే సువ్యవస్థ ఎలా గోచరించేది? సమర్థవంతమైన ఈ శక్తి యొక్క అనంతత్వము, అఖండత్వముల

కారణముగానే మానవ జీవితము యొక్క అఖండత్వపు వెలుగు అతనిలో సహజముగానే వెల్లివిరుస్తూ ఉంటుంది. తత్ఫలితముగా సత్కర్మలనాచరించాలనే ప్రేరణ ఉదయిస్తున్నది. అతి మహోన్నతమైన జీవితపు గరిమ మనస్సులో సుస్థిరముగా నిలిచిపోతుంది. సత్రేరణలు కూడా సదుద్దేశ్యములతో జోడింప బడతాయి. ఈ మహోన్నత ఉద్దేశ్యములను పూర్తి చెయ్యటానికే అదృశ్యశక్తుల సహాయం లభిస్తుంది.’ ప్రసిద్ధ రచయిత మైథ్యూ ఆస్రోల్డ్ తన రచన ‘ఐసే ఆన్ శైలీ’లో ఇలా అన్నాడు. ‘బ్రిటన్ లో ప్రఖ్యాతి చెందిన కవి పి.బి.శైలీకి ఎవరో అదృశ్య సహాయకుని ప్రేరణతోనే కవిత్వము వ్రాయగలిగింది. ఈ కారణముగానే ఈనాడు కూడా శైలీని ‘ది ఏంజెల్ పోయెట్’ అని చెప్పు ఉంటారు.

డా. సీబర్ అను ప్రఖ్యాత రచయిత ‘ఆర్ట్ ఆఫ్ సెల్ఫ్ షిప్ నెస్’ అను పుస్తకములో ‘మనిషికి తనలో గల అతి మహోన్నతమైన స్వార్థసిద్ధి అనే కళ అవగతమై తీరాలి’ అని అన్నాడు. ఈ ప్రపంచము ఎటువైపు, ఎలా సాగిపోతున్నది? అన్న విషయము ఆలోచించకుండా, మనిషి స్వయంగా తన లక్ష్యమును, దిశను నిర్ధారించుకోవాలి. ఈ విశ్వమును మార్చే శక్తి మానవుడికి ఎక్కడున్నది? దైవీశక్తులు, అదృశ్యసహాయకులే ఈ కార్యమును నెరవేర్చగలరు. అయితే వారి సహాయం అందిపుచ్చుకునేందుకు తగిన పాత్రతను సిద్ధింపజేసుకునేందుకుగాను మనిషి స్వయముగా తనను తాను మార్చుకొని, సంస్కరించుకొనుట తప్పనిసరి. అంతేకాక తన ఆలోచనాశైలి, భావనలు మరియు చింతన, నడవడికలను సృజనాత్మక, విధేయాత్మక దిశలో సైతం జోడింపజేస్తే కనుక అడుగడుగునా దైవీశక్తులు, అదృశ్య సహాయకుల సహాయోగము, అనుదానము మరియు వరదానము సులభంగానే హస్తగతమౌతుంది. ఈ రాజ మార్గమును అనుసరిస్తూ స్వార్థ-పరమార్థములనే రెండు ప్రయోజనములను సిద్ధింపజేసుకుంటే మనిషి తన జీవితమును ధన్యము గావించుకొనగలడు.

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబరు 2011
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

నవ్వుకు ఔషధగుణం ఉన్నది

పక్షులకు పురుషార్థం లేనిదే శాంతి లేదు

మనిషికి విశ్రాంతిగా గడపటము, వినోదముగా, విలాస భరితముగా జీవితమును వెళ్ళబుచ్చడమే లక్ష్యముగా తయారయింది. శరీరముతో తక్కువ శ్రమ చెయ్యటమే గొప్ప విషయము అని ప్రబోధించబడుతున్నది. శ్రమించకుండా, కష్టములేకుండా సౌకర్యవంతమైన జీవితమును గడపటమే గొప్పతనమునకు సంకేతముగా నిలుస్తున్నది. జనులు అధికాధికమైన వ్యసనములకు లోనై ఆనందభరితముగా జీవితమును గడపాలనుకుంటున్నారు. అంతేకాక విలాసములలో మునిగితేలటానికి తగిన సాధనములను అన్వేషిస్తున్నారు. ఈ ప్రయోజనమును పూర్తిచేయుట కొరకు వారు అపరిమితమైన ధనమును, సౌకర్య సాధనములను కూడగట్టుకుంటున్నారు. ఈనాడు ధనవంతులు, గొప్పవారని చెప్పబడుతున్నవారి ప్రవృత్తి ఇలానే ఉన్నది. సామాన్యజనులు సైతము వీరినే తమకు ఆదర్శప్రాయులుగా అంగీకరిస్తూ అతి ఎక్కువ నిష్క్రియమైన జీవితమును జీవించటానికి ఉప్పొళ్ళుతున్నారు.

ఈ నిష్క్రియత్వము పేదలను మరింత పేదవారిగా, ధనవంతులను మరింత విలాసవంతులుగా చేస్తున్నది. జీవన స్ఫూర్తి చిహ్నములు సమాజము నుండి కనుమరుగై పోతున్నాయి. కొంతవరకు చిన్నవారు, దరిద్రులు అని చెప్పబడే వర్గము సామాజిక వ్యవస్థలో పొడచూపిన అసంబద్ధత కారణముగా తామున్న స్థితినుండి పైకి ఎదగలేకపోతున్నారు. ఉత్సాహం, ఉల్లాసములు కొరవడిన కారణముగా రోజురోజుకు క్రిందికి దిగజారిపోతున్నారు. వీటిలోకూడా సోమరితనము, మానసిక బలహీనత అనేవి ప్రముఖ కారణములు. అవి మనిషిని అకర్మణ్యునిగా, నిష్క్రియునిగా రూపొందిస్తాయి. పైన చెప్పిన కారణముల చేత మనిషి అధికముగా సంపాదించటానికి శ్రమించడము లేదు, మరింతగా పొందటానికి పురుషార్థమును చూపించడము లేదు. ఆకలి వివశుడిని చేసినప్పుడు, తప్పనిసరి పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు మాత్రమే అతను పని చెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అంతేకాక కేవలము కడుపు నిండేంతవరకే సంపాదిస్తాడు. ఆ తరువాత సోమరితనము, మానసిక బలహీనత, వ్యసనములు మొదలగునవి... వారిని చుట్టు

ముడతాయి. కబుర్లు చెప్పటము, విలాసిత్వము, దేశదిమ్మరి తనము వంటివాటిలో ముగినితేలుతారు.

జనులు తుచ్చమైన జీవితమును గడపటమును చూసినప్పుడు వారిమీద జాలి కలుగుతుంది. ప్రస్తుతము ఇలా వెళ్ళదీస్తున్న ఆ సమయమును వారు ఉపయోగకరమైన పనిలో వెచ్చించి నట్లయితే, తమ జీవితమును మెరుగుపరచుకోవటానికి కొంత సహాయము లభిస్తుంది. వెనుకబాటు తనమునకు ముఖ్య కారణము ధనలేమి, విద్యారాహిత్యములు అయితే అన్నింటి కన్నా ముఖ్యమైన కారణము మనోవైకల్యము. దీని కారణముగా మనిషి ఏ పనిని చేయటానికి ఉత్సాహము చూపించడు. ఇలా వ్యాపించిన ఈ అంటురోగము కారణముగా మన దేశము వెనుకబాటుతనము అనే దట్టమైన గాఢాంధకారములో మునిగి పోయింది అని వేరుగా చెప్పవలసిన పనిలేదు.

ప్రకృతి కేవలము మనిషినేకాదు, సమస్త ప్రాణులను అనవరతము సక్రియముగా ఉండమనే ప్రేరణనిస్తూ సృజించింది. సోమరితనము, పని ఎగవేయుట అనే రెండు ప్రవృత్తులు చైతన్యవంతమైన ప్రాణుల మూల ప్రకృతికి విరుద్ధమైనవి! ఒకవేళ దుర్బుద్ధిని బయటకు నెట్టివేయగలిగితే, పురుషార్థమును చూపించే, సాహసమును చూపించే శౌర్యప్రవృత్తి పెల్లబికుతూ ఉంటుంది. పరాక్రమము పురుషార్థములతోనే నిజమైన ఆనందము, సంతోషము లభిస్తాయి. పక్షులకు ఈ విషయము బాగా తెలుసు. తెలిసిన విషయమును తమ జీవనక్రమములోకి దింపుకుని దానికి అనుగుణముగా ఆచరిస్తూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకు కొన్ని రకాలైన పక్షులు మారుతున్న ఋతువుల ద్వారా వచ్చే ఆనందమును సొంతము చేసుకునేందుకు సుదీర్ఘమైన యాత్రలు చేస్తూ ఉంటాయి. దీనికొరకు అవి ఎంతో శ్రమను చెయ్యవలసి ఉంటుంది. ఆపదల తాలూకు భయమును సహించవలసి ఉంటుంది. దీనికోసము ఎంతో మనోబలమును సైతము కూడగట్టుకోవలసి ఉంటుంది. ఈ అనవసరపు కష్టములలో ఎందుకు ఇరుక్కోవాలి? ప్రశాంత జీవితమును ఎందుకు గడుప కూడదు? పక్షులు ఇలా ఆలోచిస్తే ఏమౌతుంది? అప్పుడవి ఈరకమైన సాహసమును చూపించుట

జీవితంలో కష్టసుఖాలు కలిసే ఉంటాయి

వలన లభించబోయే ఆనందమును, అతిశయించిన ప్రసన్నతను ఎలా అనుభూతి చెందగలవు?

ఈరకమైన ఆనందమును అందిపుచ్చుకోవటానికి వాటి మనస్సులనుండి ఒకరకమైన ఉల్లాసము ఎగసిపడుతుంది. అవి ఆ ఉల్లాసమును అనుభూతి చెందకుండా ఉండలేవు. ఎక్కడైనా కడుపు నింపుకోవచ్చును. ఎలాగైనా రోజును వెళ్ళదీయ వచ్చును. అయితే అలాంటి జీవితము మృతప్రాయము. అది మరణించిన జీవితము. మనిషి అయితే దానిని ఇష్టపడ వచ్చునేమోకానీ, ప్రకృతి ప్రేరణలకు అనుగుణముగా జీవితమును సాగించే పశుపక్ష్యాదులు మొదలుకొని క్రిమి కీటకాలవరకు అన్నీ ఎన్నటికీ అటువంటి జీవితమును ఇష్టపడవు.

తమ సాహసవంతమైన సుదీర్ఘయాత్రలతో మనిషిని సైతము ఓడించగలిగే కొన్ని రకాలైన పక్షులున్నాయి. బహుశః అవి ఈరకమైన యాత్రల ద్వారా మనిషినికూడా ఉత్సాహవంతునిగా, శ్రమించేవానిగా, సాహసవంతునిగా మరియు మహత్వాకాంక్షాపరునిగా ఉండమనే ప్రేరణలను ఇస్తాయి. ఉదాహరణకు నెప్టెంబరు మొదటి వారములో భారత దేశములో రంగురంగుల అనేకానేక పక్షులు కనువిందుచేస్తూ ఉంటాయి. అయితే వేసవి మరియు వర్షాకాలములలో అవి ఇక్కడ కనిపించవు. ఆ పక్షులు జర్మనీ, సైబీరియా, చైనా, మధ్యఆసియా దేశములనుండి వేలాది మైళ్ళ దూరమునుండి ఇక్కడకు వస్తాయి. హంస, దాసరిపిట్ట, ఒకరకమైన కోడిపెట్టలు. ఇవి కొన్ని పక్షుల పేర్లు. ఈవిధముగా సుమారు 2000 రకాల పక్షులు బహుదూరము యాత్ర చేస్తాయి. 2000 రకాల పక్షులలో మనిషి కాలి బొటనవ్రేలికి సమాన పరిమాణం గల 'స్వెటపెనికల్ పక్షులు' కూడా ఉంటాయి. 25 పౌండ్ల బరువుతో మనిషి ఎత్తున్న బెగ్గురుపక్షులు (హంస వంటివి) కూడా ఉంటాయి. వీటిలో కొన్ని ఉత్తరధ్రువ పరిసర ప్రాంతాలలో నివసించేవి. ఇవి వారాలు మరియు నెలల తరబడి ప్రయాణిస్తాయి. ఆహారప్రాప్తి, ఋతువులనుండి సంరక్షింప బడుటకు మరియు విహారయాత్రల ద్వారా ఆనందమును పొందే ఉద్దేశ్యముతో ఈ పక్షులు యాత్రలు చేస్తాయి. ఆశ్చర్యము కలిగించే విషయము ఏమిటంటే ఆ పక్షులు తమ యాత్రా కాలము ముగియగానే తిరిగి తమ స్వస్థలములకు వెళ్ళిపోతాయి. ఏ చెట్లమీద గూళ్ళను నిర్మించుకుని ఆవాసం ఉంటున్నాయో

తిరిగి ఆ గూటికే చేరుకుంటాయి. భారత దేశములో కూడా అవి అక్కడ-ఇక్కడ ఉత్తిపుణ్యమునకు తిరుగాడవు, అయితే ఇక్కడకూడా అవి తమ నియమిత స్థానములకు వచ్చి ఆవాసమేర్పరచుకొని, నివసిస్తాయి. జీవించినంతకాలము ఆ ప్రదేశాలలోనే నివసిస్తాయి.

ఈ పక్షులు అంబరాన్నంటుతు చేసే సుదీర్ఘ ప్రయాణములను గురించి అధ్యయనము సాగింది. ఆ అధ్యయన ఫలితములు ఆశ్చర్యము గొలుపుతున్నాయి. బాగ్టైల్ పక్షులు 200 మైళ్ళు ప్రయాణించి బొంబాయికి సమీపములో గల ఒక మైదానము మీద దిగుతాయి. అక్కడినుండి విభిన్న ప్రదేశములకు ఎగిరి పోతాయి. 'గోల్డెన్ ప్లేవర్' అను పేరుగల పక్షి నిజమైన ఆవాస స్థానము అమెరికా. శిశిరఋతువు అడుగుపెట్టగానే అవి భారతదేశము వైపు యాత్ర సాగిస్తాయి. ఇక్కడ విశ్రాంతి తీసుకుంటాయి. శిశిరము వెళ్ళిపోగానే అవి తిరిగి తమ స్వదేశమునకు ఎగిరిపోతాయి. అయితే అవి ఇక్కడకు సముద్ర మార్గము గుండా వస్తాయి. తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు భూమార్గము గుండా ప్రయాణిస్తాయి. వాటి గూళ్ళు బహుశః అలాస్కాలో ఉండి ఉండవచ్చును! అవి అక్కడే గ్రుడ్లు పెడతాయి. ఈ రీతిగా అవి ఒక సంవత్సరములో సుమారు రెండున్నర వేల మైళ్ళు యాత్రను సాగిస్తాయి. భూపరిక్రమ దూరము 3,000 మైళ్ళు. అవి ఇంత సుదీర్ఘయాత్ర చేసి రమారమి పుణ్య ప్రదక్షిణ చేస్తాయి.

అర్కిటిక్ తీతువుపిట్టలు ఈ తిరిగే పక్షులలో ముందు ఉంటాయి. అవి ఉత్తరధ్రువ పరిసరప్రాంతాలలో నివసిస్తూ ఉంటాయి. శిశిరఋతువులో దక్షిణధ్రువమునకు చేరుకుంటాయి. వసంతఋతువు వస్తూనే అవి తిరిగి ఉత్తర ధ్రువమునకు చేరుకుంటాయి. జర్మనీకి చెందిన కొంగలు 4 నెలల వ్యవధిలో 4,000 మైళ్ళు యాత్రను పూర్తిచేస్తాయి. ఈజిప్టుకు చెందిన బాతువంటివికూడా సుమారు 5,000 మైళ్ళు సుదీర్ఘయాత్రను పూర్తిచేస్తాయి. ఈ పక్షులు సాధారణముగా నిత్యం 200 మైళ్ళు ఎగురుతాయి. ఎక్కువ దూరము ఎగురగలిగే హైటర్నస్టార్ పక్షులు నిత్యము రమారమి 500 మైళ్ళు ప్రయాణిస్తాయి. అదికూడా 17వేల అడుగుల ఎత్తులో ఎగురుతాయి. అవి కేవలము సముద్రము మీదమాత్రము అంత ఎత్తులో ప్రయాణించవు. కానీ సముద్రముమీద కూడా 3,000 అడుగుల ఎత్తుకు తగ్గకుండా ఎగురుతాయి.

నిద్రపోవడమంటే కాలాన్ని వృథా చేయడమని అనుకుంటే అది పొరపాటే

ఇంత ప్రమాకరమైన ఆపదలు ఎదురయ్యే, కష్టసాధ్యమైన యాత్రలు చెయ్యడము వెనుక గల కారణమేమిటి? పక్షులు ఈ సుదీర్ఘయాత్రలు చేయుట తప్పనిసరా? నిజముగా ఈ యాత్రలు చెయ్యకుండా పక్షులు మనుగడ సాగించలేవా? ఇత్యాది ప్రశ్నలకు జవాబును పొందటానికి విశేషజ్ఞులు పలురకాల అధ్యయనాలు సాగించారు. ఇదొక ఆలోచించ వలసిన కోణము అయినప్పటికీ, అసలు ఏ కారణముచేత ఈ పక్షులు తమ ప్రాణాలను పణముగాపెట్టి ఈ సుదీర్ఘ యాత్రలు చెయ్యటానికి ఉద్యుక్తమౌతున్నాయి? ఈ విషయము మీద అధ్యయనము సాగిస్తున్న నిపుణులు ఒక విషయమును గమనించారు. ప్రాణాలను పణముగా పెట్టి పక్షులు ఇంత సుదీర్ఘమైన యాత్రలు చెయ్యటానికి బాహ్యదృష్టిలో వాటి ఎదుట అధిక కష్టతరమైన అంశము ఏమీ లేదు. ఆహారము, ఋతు ప్రభావాలలో హెచ్చుతగ్గులు ఉంటూనే ఉంటాయి. కానీ ఇతరతర పక్షులు కూడా ఇటువంటి పరిస్థితులలో ఎలా జీవితమును గడుపుతున్నాయి? మరయితే ఈ దేశదిమ్మరి పక్షులకు యాత్రకు కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసుకుని ఎగిరి పోయేందుకు వాటికి ఎటువంటి ఆపద ఎదురౌతున్నది?

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తూ విశేషజ్ఞులు ఇలా అంటారు. 'పక్షులు యాత్రలు చెయ్యవలసిన సమయము వచ్చినప్పుడు వాటి లోలోపల కొన్ని ప్రత్యేకమైన రసములు స్రవిస్తాయి. యాత్ర ఆరంభించబోయే ముందు ఈ పక్షుల వృక్క-గ్రంథులలో కొన్ని రసాయనిక పరివర్తనలు పొడ సూపుతాయి. ఏవిధంగా యుక్తావస్థలో హార్మోన్స్లో మార్పు చెంది అవి కామవాసనలను పెచ్చరిల్లించజేసి అలజడిని రేకెత్తిసాయో, అదేవిధముగా అలజడిని రేకెత్తించే కొన్ని రసములు పక్షులలో స్రవిస్తాయి. ఈ రసములు వృద్ధిచెందిన కారణముగా పక్షులు సుదీర్ఘయాత్రలు చెయ్యటానికి వివశత్వము నొందుతాయి. కొన్ని పక్షులను పంజరములో బంధించి పరీక్షించినమీదట శాస్త్రవేత్తలు ఒక నిర్ధారణకు వచ్చారు. యాత్రాకాలము ఆసన్నమౌతూనే పంజరములో ఉంటున్నప్పటికీనీ ఆ పక్షులు ఎగిరిపోవాలని ఆందోళన చెందాయి. యాత్ర చెయ్యటానికి కావలసిన ఉత్సాహమును రేకెత్తించే హార్మోన్స్ కేవలము యాత్ర చేయటానికి తగిన ప్రేరణను మాత్రమే ఉత్పన్నము చెయ్యవు, మీదుమిక్కిలి ఆ

యాత్రకొరకు శరీరములో ఆవశ్యకమైన సాధనముల వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేస్తాయి. రెక్కలకు అధికశక్తిని పొందటానికి, ఆహారమునకు తగిన వసతులు, సాధనములు ఎక్కువగా సమీకరించుకోవలసిన లోటును పూరించటానికిగాను వాటిలో క్రొవ్వు శాతము పెరుగుతుంది, దానితోపాటు కలిసి ఎగిరే ప్రవృత్తి అలవడుతుంది. అంతేకాక సమయం మరియు దిశా జ్ఞానం కలుగుతుంది. నియమిత స్థానములను గుర్తించడము వంటి అనేక అద్భుత విశేషతలు ఈ పక్షులలో ఉదయిస్తాయి.

వైల్డ్ లైఫ్ రీసెర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్ నిర్దేశకుడు డా॥ జియాఫ్రే అభిప్రాయము ప్రకారము 'ఈ పక్షులలో ఒక విశేషమైన జైవిక గడియారము (biological clock) ఉంటుంది. యాత్ర చెయ్యవలసిన సమయము రాగానే అది తన అలారమును మ్రోగిస్తుంది.' కెనడాకు చెందిన అల్బర్ట్ విశ్వవిద్యాలయములో చేసిన ప్రయోగాలు కూడా ఈ జైవిక గడియారము ఉంటుందన్న విషయమును బలపరచినాయి. పక్షులలో కాల సంబంధమైన భ్రాంతిని రేకెత్తించేందుకుగాను కొన్ని పక్షులను పంజరములో బంధించారు. ఆ పంజరము ఎదురుగా క్రొవ్వుత్తులను వెలిగించి రోజు నిడివి పెరిగిందన్న భ్రాంతిని రేకెత్తించారు. పక్షులు ఆరంభక్షణాలలో కొద్దిసేపు భ్రమకు గురయ్యాయి. అయితే కొద్ది క్షణములలోనే వాస్తవస్థితిని తెలుసుకుని శాంతించాయి.

మనిషి లోలోపల కూడా ప్రకృతి అటువంటి ఒకానొక జైవిక గడియారమును ఏర్పాటుచేసింది. ఈ గడియారము వలన జీవచేతనత్వము తనకు తానే సమయజ్ఞానమును పొందుతూ ఉంటుంది. నియమిత సమయములో నిద్రించ టానికి, మేల్కొనటానికి, భోజనము చెయ్యడానికి, నిత్యకర్మలను అభ్యసించడానికి మరియు ఆలోచించి అవగాహన చేసుకునేందుకు తగిన ప్రేరణనిస్తుంది ఈ జైవిక గడియారము. పక్షుల శరీరములో ప్రకృతి ద్వారా ఏర్పరచబడిన వ్యవస్థ యొక్క పరిణామ స్వరూపముగానే వాటి శరీరము, మనస్సు, అంతర్ మనస్సులు ఈరకమైన సమస్త సాధనములను సమకూర్చు కుంటాయి. వాటిద్వారా పక్షుల యాత్రా ప్రవృత్తి మరియు ప్రక్రియ పూర్తవుతుంది. అవి వేలాది మైళ్ళు ప్రయాణించి తిరిగి తమ స్వస్థలములకు చేరుకుంటాయి. దిశాజ్ఞానమునకు సంబంధించిన అధ్యయనమును సాగించేందుకు ఒక కృత్రిమ

ప్రతిరోజు 6-8 గంటలు మంచి నిద్రపోవలసిందే

అంతరిక్షగ్రహము ద్వారా ఈ పక్షులను పరిశీలించారు. నక్షత్రాలు స్థానమార్పిడి చెందినప్పుడు మాత్రమే పక్షులు తాము ఎగురవలసిన దిశలో ఎగరటము మొదలుపెడతాయి అని వారికి తెలిసినది. పక్షులు తమ ఆత్మశక్తిని ఆలంబనగా చేసుకుని సుదీర్ఘయాత్రలు పూర్తిచేస్తాయి, అవసరమైన జ్ఞానమును పొందుతాయి మరియు దానిని ఉపయోగించు కుంటాయి. అందుచేత పక్షులు పైవాటికొరకు ఇతరమైన వాటిమీద ఆధారపడవలసిన అవసరము లేదు అని నిరూపించబడినది.

మొత్తముమీద ప్రకృతి ఈ పక్షులు సుదీర్ఘయాత్రలు చెయ్యటానికి, సక్రియమైన జీవితమును గడపటానికి కావలసిన సంపూర్ణ సౌకర్యములను మరియు వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసి ఉంచుతుంది. ఏ ప్రాణియైనా సోమరిగా మరియు విలాసిగా

మారి తన ప్రతిభను నష్టపరచుకోవటము అనేది ఎన్నడు జరుగదు. ప్రకృతి ఈ యాత్రాప్రేమిక పక్షులకు ఒక ప్రేరణ నిస్తుంది. అదేమిటంటే విభిన్న ప్రాంతాలలోని సుందర దృశ్యములను వీక్షించాలి. అక్కడి ఋతుప్రభావము, ఆహార విహారములు, హార్వోల్లాసముల ఆనందమును హస్తగతము చేసుకుంటూ తమ సామర్థ్యమును, యోగ్యతను పరిపుష్టము చేసుకోవాలి. ప్రకృతి మనిషికిచ్చే సందేశము కూడా ఇదే. అయితే మనిషి తాను శ్రేష్ఠుడు అనే అహంకారమును పోషించు కుంటూ, విశ్రాంతిమయ జీవనమనే ప్రమాదకరమైన ప్రవృత్తిని పెంచుకున్నాడు. అది అన్నివిధాలా అతనికి హానినే కలిగిస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, జులై 1981

అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల

చావు-పుట్టుకలు రెండూ అవసరమే

మరణం మరియు జీవనము మధ్య ఏది మహత్వ పూర్ణమైనది అనే వివాదము ప్రారంభమైంది. జీవనం అన్నది “నా యొక్క మహత్తు గొప్పది, నీ వలన ఇతరులకు నష్టము కలుగుతుందే కానీ మరే లాభం చేకూరదు కదా!” అన్నది మరణంతో. దీనికి జవాబుగా మరణం “సరే! ఒక ప్రయోగం చేసి చూద్దాం!” అన్నది. ప్రయోగరూపంగా, మరణం జీవితాలను హరించుట నిలిపివేసింది. దీనితో ప్రజలు మృత్యురహితులై చిరంజీవులు కాసాగారు. ప్రజల దృష్టిలో మృత్యువు విలువ తగ్గిపోగా, భయంపోయి, వారి జీవితాలను దురుప్యోగం చేయనారంభించారు. ఇప్పుడు జీవనానికి తన స్థితి ఏమిటో తెలిసి జ్ఞానోదయం అయింది. అప్పుడు జీవనము మరియు మరణం రెండూ వాని వాని విలువలను తెలిసికొని, ఒకదానికొకటి పూరకాలు మరియు సహాయకారకాలు అని గుర్తించాయి. చావు పుట్టుకలు రెండు ఒక దాని వెంట మరియుకటి కలసి నడవాలి కానీ విరోధించరాదు అనే సత్యాన్ని తెలుసుకున్నాయి.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2014

అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

శ్రేష్ఠమైన పూజ

ఒకసారి లోకమాన్య బాలగంగాధర్ తిలక్ కాంగ్రెస్ సమావేశంలో పాల్గొనటానికి లక్నో వెళ్ళారు. ఆ రోజులలో లక్నో కాంగ్రెస్ పరిస్థితి అస్తవ్యస్తంగా ఉన్నది. అక్కడున్న సభ్యులలో ఐక్యత లోపించింది. ఏటికొకరు కోటకొకరు లాగుతూ ఉన్నారు. వారందరినీ సమాధానపరచి ఒక్క త్రాటి మీదకు తీసికొని రావటానికి తిలక్కు తలకుమించిన పని అయింది. భోజన సమయం దాటిపోయి చాలాసేపు అయింది. అయినా పార్టీ వ్యవహారాల్లో మునిగిపోయాడు. చివరకు ప్రకృతే ఉన్న ఒక స్వయం సేవకుడు అతిబలవంతం మీద భోజనానికి పిలుచుకుపోయాడు. భోజనం చేస్తుండగా అతడిలా అన్నాడు - “అయ్యా! ఈరోజు మీకు స్నానం పూజ లేకుండానే భోజనం చెయ్యవలసి వచ్చింది.” లోకమాన్యతిలక్ ఇలా సమాధానం చెప్పారు - “అలా ఎందుకనుకుంటావు? ఇప్పటివరకు నేను చేసింది పూజ కాదనుకున్నావా? గంట మ్రోగించటం, శంఖం ఊదటం, గంధం అరగదీయటం మాత్రమే పూజ కాదు. అన్నింటి కన్నా శ్రేష్ఠమైన పూజ సమాజసేవయే”.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

దీర్ఘకాలంగా నిద్రలేమి బాధిస్తున్నవారికి అనేక రోగాలు వచ్చే అవకాశం ఉన్నది

గాయత్రీ పరివార్ ఉద్దేశ్యం - పీఠ, పతనముల నివారణ-2

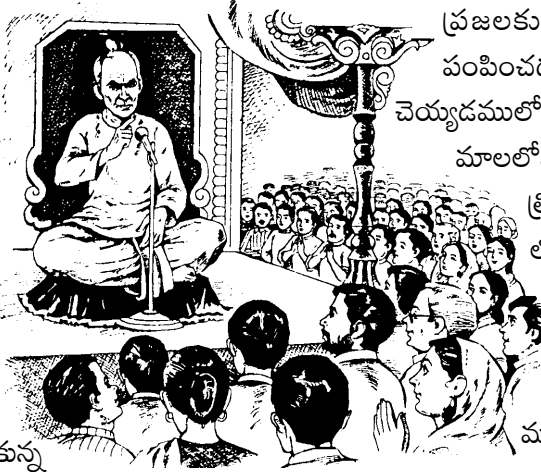
పరమపూజ్య గురుదేవులు తమ యొక్క ఈ విశిష్ట ప్రబోధములో గాయత్రీ పరివార్ లోని ప్రతిఒక్క సభ్యుడిని సంబోధిస్తూ “ప్రజలకు బాధలు, పతనము మొదలగునవి కలుగకుండా నివారించడమే గాయత్రీ పరివార్ యొక్క ఏకమాత్ర లక్ష్యముగా” వివరించినట్లు గత సంచికలో చదివి ఉన్నారు. ఉన్నతమైన లక్ష్యములను సాధించటమే మన కర్తవ్యముగా నిరంతరము సాగిపోతుండాలి. ‘సాగిపో-సాగిపో’ అనేదే పరివ్రాజక ధర్మమునకు చెందిన ఉద్బోధనలోని మూలమంత్రము. ‘శక్తి, ప్రాణము, ప్రకాశము, ప్రేరణలను కలిగి ఉన్న వ్యక్తులు క్షేత్రస్థాయిలో పనిచేయుటకు వెళ్ళవలసి ఉన్నది. సాధకులకు ప్రేరణనందించటమే శాంతికుంజ్ యొక్క లక్ష్యమైతే, తాను స్వీకరించిన ప్రేరణను, ప్రకాశమును అందరికి పంచిపెట్టడమే సాధకుల లక్ష్యముగా ఉండాలి. పరమపూజ్యగురుదేవుల ఈ వాక్కులు ప్రస్తుత నేపథ్యములో సమయానుకూలమైనవి, ఎంతో విలువైనవి. వాటిని అనుసరించడములోనే గాయత్రీ పరివార్ యొక్క భవిష్యత్తును నిర్ధారించవలసి ఉంటుంది. రండి! గురుదేవుల అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమము చేసుకుందాము!

మాల త్రిపుడము వెనుక గల రహస్యము

ప్రస్తుతకాలములో మానవులు ఆర్థికపరమైన, సామాజికపరమైన, కుటుంబపరమైన ఎన్నోరకాల సమస్యలతో బాధపడుతూ, దుఃఖిస్తూ తద్వారా ఉద్విగ్నతకు లోనవుతున్నారు. మానవుని యొక్క ఈ నమస్తవైన సమస్యలకు పరిష్కారమును సాధించాలంటే మనకున్న ఏకైకమార్గము ‘ఆలోచనలను ఉన్నతంగా, శ్రేష్ఠంగా మలచుకొనగలగటము!’ ‘ఆలోచనల శృంఖలను ఏవిధంగా ఔన్నత్య పరచుకొనగలము’ అన్న అంశంపైనే మనం ఎక్కువగా దృష్టిని కేంద్రీకరించాలి. వర్తమాన పరిస్థితులలో బాధలు, అశాంతి, అవ్యవస్థ వంటి అనేక సమస్యలు మానవుడిని నలుదిక్కుల నుండి చుట్టుముట్టి వేధిస్తున్నాయి.

వీటిని పరిష్కరించటానికి, అడ్డుకొనటానికి స్థిరమైన, శాశ్వతమైన మార్గమును కనుగొనవలసి ఉన్నది. ఆధ్యాత్మికతకు చెందిన అసలైన శిక్షణనివ్వటానికిగాను మేము మిమ్మల్ని కార్యక్షేత్రములోనికి పంపుతున్నాము.

మాలను త్రిపుటూ రామనామమును జపించమని

ప్రజలకు సలహా ఇవ్వటానికి మిమ్మల్ని పంపించడము లేదు. మాల త్రిపుటూ జపం చెయ్యడములోని ప్రారంభ శిక్షణ రహస్యమైనది.

మాలలోని 108 పూసలను వృత్తాకారముగా త్రిప్పినవిధముగానే మన జీవితము లోని ప్రతిఒక్క ప్రవాహమును, ప్రకృతిని ఆధ్యాత్మికత ఆధారము గానే మనము త్రిప్పుకుంటూ ఉంటాము’ అనేది అందులోని ముఖ్యమైన ఉద్దేశ్యము. మాలలోపల గారడీయో, అద్భుతమో లేదు.

మాలలోపల శిక్షణ, ప్రేరణలు ఉన్నాయి. మాలలోని మొదటి పూస మధురముగా మాట్లాడమని, రెండవపూస కష్టపడి పనిచెయ్యమని, మూడవ పూస సత్యమునే పలుకమని, నాలుగవపూస స్వచ్ఛముగా, శుభ్రముగా ఉండమని - ఈవిధముగా 108 పూసలు మానవుల స్వభావమును సంస్కరించటానికి, సత్రప్రవృత్తులను ఒక క్రమపద్ధతిలో వ్యవస్థీకరించబడటానికి సంకేతాలుగా అమర్చబడినాయి.

ఆధ్యాత్మికము అనగా జీవితమును సమర్థవంతం గావించుకొనగలిగే కళ!

జీవితమును సమర్థవంతం చేసుకోగలిగే ఉపాయమేది? అన్న విషయములను మనకు తెలియజేసేదే ఆధ్యాత్మికత!

నిద్రని తగ్గించుకోవడం ఎంత మాత్రం మంచిది కాదు

ప్రస్తుతకాలములో అటువంటి ఆధ్యాత్మికత లుప్తమై పోయి, దానిస్థానే 'అద్భుతాలు' చోటుచేసుకున్నాయి. ఆధ్యాత్మికత యొక్క సహాయముతో మానవుడు స్వావలంబనను సాధించి తనను తాను సంస్కరించుకొని తద్వారా శ్రేష్ఠత్వమును పొందవలసి ఉంటుంది. కానీ ఈనాడు ఆ ప్రక్రియ ఎక్కడ మాయమైపోయిందో తెలియదు.

ఓ మానవుడా! భగవంతుడు నీలోనే ఉన్నాడు. నీలోని భగవంతుడిని పెంచి పోషించుకొనటానికి తగినంత ఎరువు, నీరు పోసి, విత్తు నాటాలి. మేము ప్రతి ఒక్కరిని ఆస్తికునిగా తీర్చిదిద్దతాము. ప్రస్తుతకాలములో ఉన్నవారందరు నాస్తికులే. వారిని ఆస్తికులుగా చెయ్యాలి. నేను ఇప్పటివరకు చెప్పినదంతా సందేశరూపములో వారికి తెలియజెప్పాలి. ఇప్పటివరకు నేను చెప్పినది అదే!

మానవులలో ఔన్నత్యమును వృద్ధిచెయ్యటానికిగాను మీరు ప్రజల వద్దకు వెళ్ళవలసి ఉన్నది. ఔన్నత్యమును పెంపు చేయటానికి, జీవితము యొక్క కల్పవృక్షమును నాటాలి. దానికి 'ఆస్తికత' అనే ఎరువు వెయ్యాలి. మీమీద మీకు నమ్మకము ఉండాలి. దానినే 'ఆస్తికత' అంటారు. మనిషికి సుఖశాంతులు లభించాలంటే జీవితమును కల్పవృక్షముగా తయారు చేసుకోవాలంటే 'ధార్మికత' అవసరము. ఒక వృక్షమును పెంచాలంటే మొట్టమొదటి పని విత్తు నాటటం, రెండవది నీరు పొయ్యడం, మూడు ఎరువు వెయ్యటం. ఈ మూడు పనులను మీరు చెయ్యగలిగినట్లయితే మీరు నాటిన మొక్క వటవృక్షమువలె విస్తరిస్తూ పెద్ద వ్రూనవుతుంది.

మీరు జపించే పూసలకు సంఖ్యకాదు, వాసి ముఖ్యం

మానవుడు తాను ఆలోచించవలసిన విధానమును మరచి పోయాడు. ఆచార వ్యవహారములను, ఆలోచనా విధానమును సరిచెయ్యటానికి, గుణకర్మస్వభావములలో ఔన్నత్యమును, మర్యాదను జోడించటానికి మిమ్మల్ని కార్యక్షేత్రంలోకి పంపు తున్నాము. మంటలు చెలరేగినప్పుడు అగ్నిమాపకదళమును పంపించిన రీతిగా, సమాజములో నలుదిక్కులా వ్యాపించి ఉన్న అగ్నిని చల్లార్చటానికి మిమ్మల్ని పంపిస్తున్నాము. అందుచేత మీరు మీ బాధ్యతను తెలుసుకొని అక్కడ కార్యాన్వితలు కావాలి.

భౌతికంగా అక్కడ మీకు ఎన్నో పనులు అప్పగించబడు తున్నాయి. వాటిలో ఎంతమేరకు మీకు విజయం లభించింది, ఎంత అపజయం కలిగింది అన్న విషయం మీద మీరు దృష్టి సారించవద్దు. అక్కడ ఏర్పాటు చేయబడ్డ సభలు, సమావేశాల రూపురేఖలు, కార్యక్రమానికి ఎంతమంది జనం వచ్చారు అన్న అంశమును విస్మరించండి. సమావేశానికి హాజరైన జనసంఖ్య ఆధారంగా 'సఫలత-అసఫలత' అనే దానిని మనం నిర్ణయించ కూడదు. దానినే మనం ప్రమాణంగా తీసుకుంటే గంగాతీరంలో ప్రతినిత్యం స్నానం చేసే కోటానుకోట్లమంది అందరు 'ఆధ్యాత్మిక వాదులే' అని ఒప్పుకొని తీరాలి.

మేము ఆస్తికత గురించి, ఆధ్యాత్మవాదమును గురించి ధర్మసంప్రదాయములను గురించి చెప్తున్న విషయము లన్నింటిని, వాటిలోని సందేశములను, ఈ మిషన్ యొక్క అభిప్రాయములను, ఆలోచనలను వినగలిగినవారికి వీలైనంత ఎక్కువమందికి చెప్పవలసి ఉన్నది. అందుకోసమై ఏర్పాటుచేసే సమావేశమునకు జనం ఎక్కువమంది హాజరుకాకపోతే మీరు అపజయం పాలైనట్లు భావించవద్దు. సంఖ్యను దృష్టిలో పెట్టుకుని క్రియాకలాపాలకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకూడదు. ఎక్కడకు, ఏ పనిమీద మనం పంపించబడ్డామో, అక్కడకు వెళ్ళి అక్కడి ప్రజల అంతరంగములలో మేము చెప్పిన భావనలు ఉత్పన్నము చెయ్యగలిగామా లేదా అన్న విషయమును బట్టి మనం సఫలీకృతమయ్యామా లేదా అనేది నిర్ణయించబడుతుంది. ప్రజల మనోభావాలను జాగ్రతమొనర్చి ఉన్నతస్థాయికి చేర్చటంలో మీరు ఎప్పుడైనా సఫలీకృతులైతే కనుక 'మీకు అప్పగించబడిన పనిని సమర్థవంతంగా నిర్వహించగలిగారు' అని నేను అర్థము చేసుకొనగలను.

మీరు కలిసిన వ్యక్తులతో చక్కగా మాట్లాడటము, సలహాల నివ్వటం, వారితో కలిసి ఉండటం, వీలైనప్పుడు కార్యకర్తలను కూడా కలుస్తుండటం మొదలగు పనులు చెయ్యవలసి ఉంటుంది. ప్రజలు కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నా లేక పాల్గొనక పోయినా ఇబ్బందేమీ లేదు. కానీ జీవితకాలమంతా శ్రమించి, ఎన్నో కష్టనష్టములను అనుభవించి మా జీవితములోకి, మా సంపర్కములోకి తెచ్చుకున్న లక్షలాదిమంది వ్యక్తులు కూడా మా ఉద్దేశ్యములను, లక్ష్యములను సరిగ్గా అర్థము చేసుకోక పోతే ఇంక మేము చేసిన శ్రమంతా వృథా అయిపోతుంది.

సుఖనిద్ర అలసటను దూరం చేస్తుంది, రోగనిరోధక శక్తిని పెంచుతుంది

బృందములోని సభ్యులకు, ఎంతో అలవాటైన వ్యక్తులకు మా లక్ష్యం సరిగ్గా అవగతం కాలేదంటే ఇంక బయటివారికేమి చెప్పగలము?

గురువు అంటే కోరికలను నెరవేర్చే యంత్రం కాదు

ప్రజలు ఇప్పటిదాకా మమ్మల్ని తాము కోరుకున్న కోర్కెలను తీర్చే యంత్రంగా భావిస్తున్నారు. గురువుగారి మెడలో దండ వేసి, వారి నోటివెంట ఆశీర్వాదం వస్తే చాలు సమస్తం లభిస్తుంది అని వారి ఆలోచన. కానీ ఇది చాలా తప్పు. మనుష్యులు శ్రీరాముడిని, శ్రీకృష్ణుడిని కూడా అప్రతిష్ఠపాలు చేశారు. గాంధీని, రాణాప్రతాప్ అదేవిధంగా చేసి వారి పేరుమీద వ్యవహారాలు నడిపారు. మీరు మమ్మల్ని కూడా అప్రతిష్ఠపాలు గావించవద్దు.

మేము ఎంతో కష్టపడి శ్రమించి మా పరిజనులుగా తీర్చిదిద్దుకున్న లక్షలాదిమంది జనం వద్దకు వెళ్ళి మా సందేశమును వినిపించండి. మానవుడిలో భగవంతుడిని సృష్టించటానికి మా మిషన్ కంకణం కట్టుకున్నది. మనిషిని భగవంతునిగా తీర్చిదిద్దే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. భగవంతుడిని సంతోషపెట్టి కోరికలను తీర్చుకునే కార్యక్రమమును మేము ప్రోత్సహించము. అటువంటి హామీని, ఆశ్వాసనను మేము ఇవ్వము.

అందుకోసం మీరు వీలైనంత ఎక్కువ సమయం వారి సంపర్కంలో ఉండాలి. మేము తయారుచేసిన వ్యక్తుల కూటమి ఒక కుటుంబానికి సంబంధించిన ప్రణాళిక వంటిది. కుటుంబంలో సోదరీ సోదరులు, తల్లిదండ్రులు, కొడుకులు - కోడళ్ళు కలిసి ఉన్న రీతిలోనే మా పరివార్ సభ్యులందరు సంఘటితముగా ఉండాలి. మీరు కూడా ఆ ప్రణాళికలో ఒకరుగా మిమ్మల్ని మీరు స్థిరపరచుకునే ప్రయత్నం చెయ్యాలి. మీరు ఎక్కడకు వెళ్ళినా గాయత్రీపరివార్ కు చెందిన సభ్యులను గాని, యుగనిర్మాణయోజన సభ్యులనుగాని కలిస్తే వారిలో ఆత్మీయతను విస్తరించుకోండి. ముఖస్తుతి చెయ్యడం ద్వారా ఆత్మీయతను పెంచుకొనలేము. చెయ్యిచెయ్యి కలిపి, అడుగులో అడుగు వేసి కలసి మెలసి పనిచెయ్యడం ప్రారంభించినప్పుడే ఆత్మీయత కలుగుతుంది. మీరు ఒక స్వయంసేవకునిలాగా, కార్యకర్తలాగా ప్రజల ముందుకు వెళ్ళండి. కానీ ఒక నాయకుడి

గానో, గురువుగానో వెళ్ళవద్దు. అలా వెళ్ళటం వలన మీకు వారికి మధ్య ఒక అగాధం ఏర్పడుతుంది. అందువలన ఆశించిన ఫలితములు అందవు.

గాయత్రీపరివార్ యొక్క అసలైన సందేశమేమిటి?

మన మిషన్ యొక్క యుగనిర్మాణ యోజన యొక్క గాయత్రీపరివార్ యొక్క సందేశమిదే! ఇదే మన ఆధ్యాత్మికత యొక్క గురుపరంపర యొక్క సందేశం కూడా! మీరు చక్కగా తెలుసుకొని మన కార్యకర్తలందరికీ తెలియచెయ్యండి. కార్యక్షేత్రములోనికి వెళ్ళి ప్రజలకు, కార్యకర్తలకు మా యొక్క ఈ సందేశమును అందించండి. ఎవ్వరినీ బలవంతం చెయ్యవద్దు. మీరు ఏర్పాటు చేసిన రథయాత్రకు ఎంతమంది వచ్చారు అనే దానిమీద దృష్టిని ఉంచవద్దు. మేము కష్టపడి, శ్రమించి ఏర్పాటుచేసిన ఈ సంస్థ ఆశించినంతగా అభివృద్ధిచెందటం లేదు. అందుచేత మేము మిమ్మల్ని ఎక్కడకు పంపించినాసరే, ఆ ప్రత్యేక ప్రదేశములో కర్తవ్యనిరతులైన కార్యకర్తలతో ఏవిధముగానైనా సరే మనకు సంబంధించినవారిలో మన సంస్థయొక్క ప్రేరణను నింపటంలోను, సందేశాన్నందించటం లోను మీరు సమర్థులు కావలసి ఉన్నది.

చాలామంది ప్రతిదానికి ఇతరులమీద ఆధారపడు తుంటారు. ఎవరో ఒక సిద్ధుడో, సన్యాసియో వస్తాడు; మనకు సుఖశాంతులు లభించే మార్గమును, ముక్తిని అందిస్తాడు అన్న అంశముపైననే మనకు దృఢవిశ్వాసమున్నది.

ప్రస్తుతకాలములో ఆధ్యాత్మికత నశించి, ధర్మము మాయమైపోయింది. సమాజము చక్కగా వ్యవస్థీకరింపబడటానికిగాను పాటించవలసిన సత్సంప్రదాయాలకు, కర్తవ్యాలకు సాంఘికపరమైన బాధ్యతలకు మానవుడు కొన్ని లక్షలమైళ్ళ దూరంలో ఉన్నాడు. అందుచేత భూకంపములు, వరదలు వస్తున్నాయి. భగవంతుడిని స్తుతించడమువల్ల, ప్రార్థించడం వల్ల కలిగే సత్ఫలితములు మానవునికి లభించుట లేదు. ఏదో ఒకటి భగవంతునికి సమర్పించి, బదులుగా తమకు కావలసిన దానిని ప్రసాదించమని, ఏదో ఒక మంత్రమును జపించి సిద్ధులను పొందాలనే స్థితికి దిగజారిపోయింది నేటి మానవ జాతి.

తప్పనిసరిగా కంటి నిండా నిద్రపోవాలి

సమస్త మానవజాతి ఈ అజ్ఞానములో చిక్కుకుపోవడము చేత మానవుడి సుఖశాంతులకోసం ఏర్పరచబడిన వ్యవస్థలన్నీ నశించిపోయినాయి. నలువైపులా అంధకారం, పతనమే గోచరిస్తున్నాయి.

సంఘటితం కండి!

నమ్మకాన్ని దృఢంగా నిలుపుకోండి!

మిషన్‌ను సంఘటితపరచటం, నమ్మకాన్ని చలించనీయ కుండా ఉంచడం అనేది రెండవ ముఖ్యమైన పని. మీ నమ్మకాన్ని అస్తవ్యస్తం కానీయవద్దు. మీ నమ్మకం, క్రియాకలాపాలు అసంఖ్యాకమైన ప్రజలను మీతో సమానంగా తయారు చెయ్యగలవు.

లక్ష్యము, మార్గము సరిగ్గా ఉన్నట్లయితే గురువు ఒక్కొక్క మనిషిని వ్యక్తిత్వం కలవానిగా తయారుచెయ్యటంలోను, తద్వారా జీవితంలోను సమర్థులు కాగలరు. వందమంది వ్యక్తులు మా దగ్గర ఉంటే కనుక ఈ ప్రపంచమునకు కష్టముల నుండి, బాధలనుండి ఉపశమనమును ఇవ్వగలము. మా వద్ద వందమంది వ్యక్తులు కనుక ఉంటే 'భారతదేశములో

సంస్కృతిపట్ల ఏర్పడిన అవిశ్వాసమును తొలగించి దృఢమైన నమ్మకమును ఏర్పరచి యావత్ ప్రపంచములో భారతీయ సంస్కృతిని వేళ్ళూనుకునేటట్లు చెయ్యగలము' అని వివేకా నందుడు ఘోషించి చెప్పాడు. కానీ వివేకానందుడు తన మనోరథమును నెరవేర్చుకొనలేకపోయాడు. కోరుకున్నవిధంగా యంత్రాలను చెయ్యటం తేలికే, కానీ మనుష్యులను తయారు చెయ్యటం చాలా కఠినమైన పని. మనిషి ఖచ్చితమైన రీతిలో మనిషిగా ఉంటే, అతని ప్రభావముతో సమానమైన ప్రభావమును చూపించగలవారెవ్వరు లేరు. మీరు స్వయముగా ఉండవలసిన రీతిలో ఖచ్చితముగా ఉంటే ఏమౌతుంది? మీరు తప్పుమార్గంలో ఉంటే ఏమౌతుంది? మనిషి తనకు తాను తప్పుమార్గంలో పయనిస్తున్నప్పుడు అతడి మాటలు ఎవరినీ ప్రభావితము చెయ్యలేవు. అలాంటివారు ఎలాంటి వ్యక్తులను తయారు చెయ్యగలడు? ఎవ్వరినీ తయారుచెయ్యలేడు. ఎందుకంటే వారి లోపల ఉండవలసిన అయస్కాంతశక్తి లేదు కాబట్టి ఈ విషయం మీద దృష్టిసారించవలసి ఉన్నది.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2014
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

పారపాటు

ఫ్రాన్స్ దేశంలో ప్రఖ్యాత రసాయనిక శాస్త్రవేత్త 'లెబోశియే'. ఈయన ఆక్సిజన్ వాయువు జలనశీలి అని, ఈ వాయువు హైడ్రోజన్ వాయువుతో కలిస్తే జలంగా మారుతుందని తెలిపిన మహామేధావి. అంతేగాక ఆర్థిక శాస్త్రంలో కూడా నిష్ణాతుడిగా గౌరవం పొందాడు. ఆయన ప్రతిపాదించిన ఆర్థిక సంబంధ విషయాలు, ఆ దేశం ఆర్థికంగా పురోగమించటానికి గొప్పగా అనుకూలించాయి. ఫ్రాన్స్ దేశం విప్లవ జ్వాలల్లో మునిగిన సమయంలో ఎవరో ఆ మేధావిని హత్య చేసారు. ఆయన మరణించిన పిదప విద్యుత్ సభలో ఆయనకు శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తూ ఇలా వక్కాణించారు - ఆయనను చంపడానికి క్షణం కూడా పట్టలేదు. కానీ అటువంటి మేధావిని ఈ దేశం తిరిగి పొందాలంటే మాత్రం వేల సంవత్సరాలు వరకు ప్రతీక్షించవలసి ఉంటుంది.

- అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

సత్యయుగ రాకకై - సత్యవృత్తులను పెంపొందించుకోవాలి

ప్రతివారు ఉత్తమమైన జీవనాన్ని జీవించుటే సరియైన పద్ధతి. సాధారణ జీవితమైనా ఉన్నతాశయాలతో నిండినదై ఉండాలి. అప్పుడే గౌరవమర్యాదలు, ఆత్మగౌరవం ఇనుమడిస్తాయి. న్యాయోచితంగా చెమటోడ్చి పని చేయుట లోనే సంతోషం ఇమిడి ఉంటుంది. దొంగతనం మరియు మోసపూరిత పనులలో భాగస్వాములు కారాదు. ఖర్చును తగ్గించుకొన్నప్పుడే ఆదా అయిన సంపత్తిని ఆవశ్యకమైన పనికి ఖర్చు చేయడానికి వీలవుతుంది. సత్యవృత్తులను పెంపొందించుకొనలేకపోతే శ్రేష్ఠత మరియు ప్రగతిశీలతలు మొగ్గతొడిగి వికసింపజాలవు. పైపెచ్చు అవి ఉడిగి పోగలవు. దీనిని నివారించి, వికసింపజేయుటకై నీరుపోసి సాకాలి అనగా తగిన శ్రద్ధ వహించాలి. ఇదే సత్యయుగ పరంపర. దీనిని ప్రతివారు కొనసాగించాలి.

- అనువాదం: ఎ.వేణుగోపాలరెడ్డి

విద్యార్థులు నిద్రపోకుండా చదివితే తెలిసినది కూడా మరచిపోయే ప్రమాదమున్నది.

దీపావళి వెలుగుల పండుగయే కాదు, పరిశుభ్రత నేర్పే పండుగ కూడా

23 అక్టోబరు, గురువారం దీపావళి జరుపుకుంటున్నాం. పాఠకులకు, పరిజనులందరికీ దీపావళి శుభాకాంక్షలు. లక్ష్మీదేవి కృపావృష్టి కలగాలని వేడుకుంటూ అందరికీ ఒక మాట చెప్పాలనుంది. దీపావళి రావడానికి కొన్ని రోజులు ఉండనగా అందరం ఖచ్చితంగా పండుగ ఏర్పాట్లలో మునిగి ఉంటాం. అన్ని పండుగలాగా దీపావళికి కూడా ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. లక్ష్మీదేవి పూజతో పాటు తప్పకుండా ఇంటిని సమగ్రంగా శుభ్రపరుచుకుంటాం.

విదేశాల నుండి వైభవం కాదు, శుభ్రత నేర్చుకోవాలి

చాలామంది విదేశాల్లోని ధన వైభవాలు గురించి మాట్లాడతారే కానీ పరిశుభ్రత గురించి చర్చించడం అవసరం అని అర్థం చేసుకోరు అని గురుదేవులు చాలా సందర్భాల్లో అనేవారు. అక్కడి వైభవానికి అతిపెద్ద ఆధ్యాత్మిక కారణం పరిశుభ్రత అని ఆయన స్పష్టంగా చెప్పేవారు. అందుకే లక్ష్మీదేవి వారిపై తన కృపను వర్షిస్తోంది. అమెరికా, యూరప్

శుభ్రంగా లేనిచోట లక్ష్మీదేవి కృప వర్షించదు అన్న విషయం భారతీయులందరికీ, ప్రపంచం నలుమూలలా నివసించే భారతీయ సంతతి వారందరికీ తెలుసు. ఎక్కడ ఎంత చెత్త పేరుకుంటే అంత దరిద్రం ఉంటుంది. ఎంత ఎక్కువ శుభ్రంగా ఉంటే అంత ఎక్కువగా లక్ష్మీదేవి కృప ఉంటుంది. ఈ విషయం ఇళ్ళకే కాదు, మనం ఉంటున్న ఊరికి, నగరానికి, దేశానికి కూడా వర్తిస్తుంది. ఆలోచించండి! ఇల్లు మనదైనట్టు ఈ ఊరు, ఈ నగరం, ఈ దేశం కూడా మనదే కదా! మన దేశం మనలో ప్రతి ఒక్కరిదీ కాదా!

మొదలైన వికసించిన ప్రదేశాల శుభ్రతా వ్యవస్థ చాలా సమర్థవంతంగా ఉంటుంది. 'బిన్స్ ఎండ్ వేస్ట్ కలెక్షన్' విభాగం నుండి ప్రతి కుటుంబానికీ మూడు పెద్ద చెత్తబుట్టలు అందివ్వబడతాయి. అవి ఇంటి బయట, ఖాళీ జాగాలో ఒక చోటకాని, ముఖ్య ద్వారానికి పక్కన కాని పెట్టడం చేస్తారు. ఇంట్లోని వారు తమ ఇంటి చెత్తను స్వయంగా మూడు రకాల చిన్న చెత్తబుట్టల్లో వేస్తుంటారు. కాబట్టి ఇంట్లో కూడా కనీసం మూడు రకాల చెత్తబుట్టలుంటాయి. ఒకటి ఆర్గానిక్, రెండు రీసైకిలబల్, మూడోది ఇవి రెండూ కానివి. వారంలో ఒక రోజు మూడు బళ్ళు వచ్చి ఆ పెద్ద చెత్త బుట్టల్లోని చెత్త తీసుకెళ్ళేంత వరకు ఇంట్లోని చెత్తను స్వయంగా ఆ పెద్ద బుట్టల్లో వేస్తుంటారు.

మనదైన దేశం శుభ్రంగా ఉండడం కోసం అందరం కలిసి మెలిసి ఆలోచించకర్దదా! భారతదేశ దారిద్ర్యం గురించి ఇంటా, బయటా విదేశాల్లో కూడా డప్పుకొడుతున్నారు; లక్ష్మీదేవికి ప్రజల మీద కోపంగా ఉంది, అందుకు కారణం దేశవ్యాప్తమైన అపరిశుభ్రత కాదా? దేశంలో శుభ్రత, స్వచ్ఛతలను పట్టించుకోకపోవడం వల్లనే లక్ష్మీదేవి అలిగిందేమో!

ఇవి కాకుండా పాత బట్టలు, కరెంటు సామాగ్రి, పాలథీన్ బ్యాగులు, బ్యాటరీలు, చెక్క సామాను, టి.విలు, ఎలక్ట్రానిక్ సామాన్లు, బూట్లు, గాజు వస్తువులు మొదలైనవి ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానానికి చేరవేసే బాధ్యత పౌరులదే. పెద్ద పెద్ద వస్తువులు చెత్తలో వేయాలంటే కొంత డబ్బు చెల్లించాలి. ఈ ప్రక్రియ వల్ల మనుషుల్లో చెత్తకు సంబంధించి చాలా సూక్ష్మమైన సంవేదన ఉంటుంది. యూరోప్ లాంటి ప్రదేశాలు చల్లగా ఉంటాయి. కాబట్టి అక్కడి వస్తువులు తొందరగా కుళ్ళిపోవు. కాబట్టి కంపు, రోగాల బెడద కూడా తక్కువ. అయినా వారు పరిశుభ్రత పట్ల అంత జాగరూకత వహించడం వల్ల ప్రజలకి, దేశానికి, ప్రకృతికి, పర్యావరణానికి తోడ్పాటుగా ఉంటుంది.

లక్ష్మీదేవి అలిగితే సుఖ సౌభాగ్యాల కోసం ఏం చేసినా లాభం ఉండదు అన్న విషయం శ్రద్ధాశువులైన భారతీయులందరికీ బాగా తెలుసు. పూజా పద్ధతులను చూసి కాదు, శుభ్రతను చూసి లక్ష్మీదేవి ప్రసన్నురాలవుతుందని శాస్త్రాలు, సాధువులు, జానపద కథలు, లోకోక్తులు అన్నీ చెప్తున్నాయి. దీపావళికి మన ఇల్లే కాదు, ఊరు, నగరం, దేశం అన్నింటి గురించి ఈ విషయమై ఆలోచించాలి.

అతిగా నిద్రపోయేవారు తెలివితేలి మూర్ఖులు

మన దేశంలో వేడి ఎక్కువ కాబట్టి వస్తువులు తొందరగా పాడై, కుళ్ళిపోతాయి. దానివలన కంపుతో పాటు రోగాల బెడద ఎక్కువ కాబట్టి ఇంట్లోనే కాదు, మన ఊళ్ళలో, నగరాలలో, దేశంలో కూడా పరిశుభ్రత పట్ల అవగాహన ఎక్కువగా కనబరచడం చాలా అవసరం. అన్నింటికన్నా సమర్థవంతమైన పద్ధతి చెత్తను తగ్గించడం. చెత్త చేరకుండా ఎలా చూసుకోవచ్చో అనే విషయాన్ని అమలుపరచడానికి ప్రతి పౌరునిలో పరిశుభ్రత పాటించాలనే సంస్కారం, చెత్త పట్ల హేయభావం కలగడం ముఖ్యం. సమ్మద్ది, సంపదలనిచ్చే మహాలక్ష్మీదేవి కృప పొందడానికి ఇదే సరళమైన సాధన.

పెద్ద దేశాల్లో చిన్న చిన్న పిల్లలు కూడా చెత్త చేరకుండా ఏమి చెయ్యాలో శిక్షణ పొందుతారు. గురువుగారు తమ పాత స్మృతులను గుర్తు చేసుకుంటూ ఒక సంఘటన గురించి చెప్పారు. ఒకసారి గాయత్రీ తపోభూమి, మధురలో వారిని కలవడానికి ఒక కుటుంబం వచ్చింది, వారితో పాటు ఒక విదేశీ కుటుంబం కూడా వచ్చింది. ఆ విదేశీయులలో ఒకటిన్నర సంవత్సరాల చిన్నపిల్లవాడు కూడా ఉన్నాడు. భారతీయ కుటుంబం అజాగ్రత్తగా అక్కడ తినగా మిగిలిన పదార్థాలను, పొట్లం కట్టిన కాగితాలను నేలమీద పడేశారు. ఆ విదేశీ పిల్లాడు చాలా జాగ్రత్తగా ఒక్కోదాన్ని ఎత్తి గది బయట దూరంగా ఉన్న చెత్తబుట్టలో వేసి చేయి కడుక్కుని వచ్చి గురుదేవులు దగ్గర కూర్చున్నాడట. ఈ సంఘటన గుర్తు చేసుకుంటూ గురువుగారు, “మన పరిసరాల పట్ల అంతటి జాగరూకత భారతీయుల్లో నామమాత్రమే. దానిని విస్తరింప జేయడం చాలా అవసరం.” అన్నారు.

మన కుటుంబాలలో, సమాజంలో ఎవరు పడితే వారు ఇష్టం వచ్చినట్టు చెత్తను ఎక్కడ పడితే అక్కడ పారేస్తుంటారు. కానీ దానిని శుభ్రం చేసే బాధ్యత సాధారణంగా ఇల్లాలిదో, పని మనుషులదో అవుతుంది. కాబట్టి మన దేశంలోని ప్రతి ఇంట్లో శుభ్రత పట్ల అవగాహన కల్పించాలి. **స్వచ్ఛత లేకుండా సుఖం, సమ్మద్ది, ఆరోగ్యం అనే ఆశలు వ్యర్థమైనవి.** ఇది లేకుండా లక్ష్మీదేవిని పూజించడం కూడా అనవసరం. శుభ్రపరుస్తూ ఉండడం వల్ల స్వచ్ఛత ఉంటుంది అని అందరు అర్థం తేసుకుని, అందరికీ అర్థమయ్యేట్టు చెప్పాలి. చిన్నప్పటి నుండే పిల్లలకి పరిశుభ్రత అనే సంస్కారాన్ని పంచాలి. శుభ్రపరుస్తూ ఉండడం, చెత్తవేయకపోవడం రెండూ పరస్పర

సూరకాలు.

పెద్ద దేశాలలో అలవర్చుకున్న వ్యవస్థ, శుభ్రత, పచ్చదనం, పర్యావరణం మొదలైనవాటి పట్ల భారతీయుల మనస్సులలో ఒక విధమైన ఆకర్షణ ఉంటుంది. విదేశాలలో ఉంటున్న కొందరు భారతీయులు చూసే చూడనట్టు ఉంటూ అక్కడి వ్యవస్థను చెడకొడుతుంటారు. మరి కొందరి వ్యవహారం వేరేగా ఉంటుంది. అక్కడ ఉన్నన్నాళ్ళు జాగ్రత్తగా ఉన్నా, మన దగ్గరకొచ్చాక మాత్రం అలవాటు ప్రకారం మళ్ళీ స్వేచ్ఛగా వ్యవహరిస్తుంటారు. అలాంటి వారి మీద లక్ష్మీదేవి ఎలా కృప వర్షిస్తుంది?

మానసికంగా మారడం అవసరం

పరిశుభ్రంగా ఉండే పద్ధతులను నేర్చుకోవాలి, అలవర్చు కోవాలి. దీనికి అన్నింటికన్నా పెద్ద అడ్డంకి మన మానసికత. మన బాధ్యత వదిలించుకోడానికి చెత్తని నదులలో పారేస్తాం. గంగ, యమున, నర్మద నదులన్నింటినీ ‘తల్లి’ అంటూనే వాటిలో చెత్త వేస్తాం. మరో అడ్డంకి ఉంది. పెద్ద దేశాలలో ప్రతి వస్తువు పాకెట్లు, కంటేనర్లు, కార్టన్లలో లభిస్తాయి. వాటి మీద అందులోని ప్రతి వస్తువు, ప్రతి భాగం, ఎక్కడ, ఎలాంటి చెత్తబుట్టలో వేయాలో స్పష్టంగా వ్రాసి ఉంటుంది.

మన దేశంలో, పరిశుభ్రత గురించి, చెత్త వేయకుండా ఉండడం గురించి, చెత్తను ఏమి చెయ్యాలి అనే దానిమీద (recycle) సరైన విధానాల గురించి కనీస శిక్షణ, వివరాలు, చైతన్యం కలిగించడం చాలా అవసరం. బెంగళూరు నగరంలో చాలా బాగా చెత్త నిర్వహణ చేయబడుతోంది. మన గాయత్రీ పరివార్లో అందరు తమ తమ ప్రదేశాలలో అవసరాన్ని బట్టి పనికొచ్చే పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టాలి. మన పరిసరాల గురించిన చైతన్యం ప్రతి ఒక్కరిలో ఉండి తీరాలి, లేకపోతే దీపావళికి సమ్మద్ది, సంపన్నతలను ఆశించడం అనవసరం.

సరైన నిర్వహణ చాలా ముఖ్యం

విదేశీయులు ఇప్పుడు భారతదేశపు దేవసంస్కృతిని గురించి చర్చించుకోకుండా ఇక్కడి చెత్త గురించి చర్చించు కోవడం సిగ్గుచేటు అనిపిస్తుంది. ఏ దేశానికైతే ప్రకృతి అన్నింటికన్నా ఎక్కువ వనరులను, సంపదలను కానుకగా ఇచ్చిందో, అంతటి ప్రీతికరమైన భారతదేశంలో ఎక్కడ పడితే అక్కడ చెత్త రాశుల్లా పేరుకుపోతూ, కుళ్ళిపోతూ ఉంటే దానికి దోషులం మనమే.

ఇతరుల తగాదాలలో తలదూర్చకండి

దేశంలోని పవిత్రమైన తీర్థాలు, పర్యాటక స్థలాలు కూడా ఈ చెత్త కుప్పల నుండి తప్పించుకోలేదు. హిమాలయ సౌందర్యాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపే కులు, మెక్లియోడ్ గంజ్ (McLeod Ganj) ధర్మశాల, ధౌలాధర పర్వతశ్రేణి చుట్టు పక్కల మరిన్ని క్షేత్రాలు కాలుష్యం, చెత్తతో నిండి ఉన్నాయి. ప్రకృతిపరంగా అద్భుతమైన స్థలాలు, నదులు ఉన్న గొప్ప క్షేత్రాలు కూడా కలుషితమవుతున్నాయి. అందుకే వరదలు మొదలైన విపత్తులన్నీ వస్తున్నాయి.

హిమాలయాల ఎత్తులో, అతి తక్కువ జనాభా ఉన్న చోట ఈ పరిస్థితే చాలా రద్దీగా ఉండే నగరాల పరిస్థితి ఏమిటో ఊహించవచ్చు. అతి శుభ్రంగా ఉన్న ప్రదేశం అని ఒక్క ప్రదేశాన్ని కూడా చూపించలేం. ఉత్తరభారతదేశ పరిస్థితి ఎంత భయంకరంగా ఉందో దక్షిణంలోను అంతే భయావహంగా ఉన్నది. దేశంలోనే అన్నింటికన్నా పరిశుభ్రంగా పేరొందిన మన హైదరాబాదు, సికింద్రాబాదులాంటి మహానగరాల్లోని ఆధునిక పరిసరాలలో కూడా కొండెత్తు చెత్తకుప్పలు పేరుకుంటున్నాయి. పబ్లిక్ టూయలెట్ల పరిస్థితి అందరికీ తెలిసిందే. ఎక్కడ పడితే అక్కడ ఉమ్ములు గురించి వర్ణించలేం. కంపుతో నిండి పొంగి పొర్లే చెత్త కుప్పల దగ్గర కుక్కలు చేసే స్వేదనాహారం తట్టుకోలేం.

పరిశుభ్ర భారతం కోసం ఉద్యమం చేయాలి

చెత్తకు సంబంధించిన ఈ అవ్యవస్థ, దుర్నిర్వహణ వల్ల చెత్త ఎత్తుకునే పిల్లల జీవితాలు నాశనమైపోతున్నాయి. నేర పరిశోధకుల ప్రకారం అన్ని నేరాలు ఏదో విధంగా ఈ చెత్తతో ముడిపడి ఉంటాయి. అందరం కలిసి సరైన విధానాల్లో చెత్త నిర్వహణ చేస్తే దేశంలోని వేల ఎకరాలకు అవసరమయ్యే చాలా విలువైన ఎరువులు లభిస్తాయి. రీసైకిలింగ్ వల్ల దేశ సంపద సప్లయ్ కోకుండా ఆపవచ్చు. ఇదే విధంగా ప్రాకృతిక సంపద, పర్యావరణం సురక్షితంగా ఉండే విధానాలు వెలుగు చూస్తాయి. ఆరోగ్యానికి, మందులకి పెట్టే ఖర్చు చాలా తగ్గుతుంది. అందరి శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యాలు మెరుగు పడతాయి. దేశం మీద మంచి అభిప్రాయం పెరుగుతుంది.

ఒక్కోవ్యక్తి అయినా బాధ్యతతో వ్యవహరిస్తే ఎంత లాభమో! లేకపోతే ప్రపంచంలోని పలు సాహిత్యాలు, చిత్ర పరిశ్రమలు, ఆస్కార్ విజేత 'స్లమ్ డాగ్ మిలీనియం' లాగా మీడియా అంతా

భారతదేశాన్ని సార్వజనిక మూత్రస్థలిగా చిత్రీకరిస్తాయి. రాబోయే తరాలకి ఊపిరి పీల్చుకునేంత వాతావరణం కూడా మిగలకపోవచ్చు. అందమైన ప్రదేశాలలో గడపలానికి ధనికులు విదేశాలను పర్యటిస్తుంటారు, మిగతా వాళ్ళు మాత్రం గతిలేకుండా పోవలసిందే.

ఈ గతి పట్టకుండా మనమే ముందడుగు వేయాలి. మొన్న జూన్ 9న రెండు సభలలో రాష్ట్రపతి ఇచ్చిన ప్రసంగంలో ప్రధానమంత్రి నరేంద్రమోడీ ఉద్దేశించిన పరిశుభ్ర భారతదేశం గురించి ప్రస్తావించారు. మహాత్మాగాంధీగారి 150వ జన్మదిన సంవత్సరం 2019 కల్లా పరిశుభ్ర భారతం అనే కలను సాకారం చేయాలన్నారు. ఈ ఆలోచన ప్రశంసించదగ్గది. కానీ ప్రజలు చైతన్యవంతులవడం, చైతన్యవంతులను చేయడం చాలా ముఖ్యం. కానీ ఇదేదో ప్రభుత్వ ప్రణాళిక అని భావిస్తే పని జరగదు. ఇది ప్రజలందరి ఉద్యమం. అందరం కలిసి కట్టుగా బృహత్ ప్రజాఉద్యమంగా ముందడుగు వేయాలి.

గురువుగారి నిర్దేశాన్ని మరచద్దు

గురుదేవుల జీవితంలో ఎన్నో సంఘటనలు మనలను పరిశుభ్రంగా ఉండేందుకు, ఉంచేందుకు ప్రేరేపిస్తుంటాయి, శిక్షణను ఇస్తుంటాయి. గాయత్రీ తపోభూమి వ్యవస్థాపకులలో ఒకరు స్వర్ణీయ లీలాపత్ శర్మ గారు తమ అనుభవాన్ని ఒకటి పంచుకున్నారు.

గురుదేవులతో కలిసి ఆయన ఒక కార్యక్రమం కోసం రూమ్స్ నగరానికి వెళ్ళారు. గురువుగారికి స్వాగతం పలకడానికి చాలామంది కార్యకర్తలు స్టేషను దగ్గర వేచి ఉన్నారు. రైలు ఆగగానే గురువుగారు స్టేషనులోని మరుగుదొడ్ల దగ్గరకెళ్ళారు. అక్కడ చెత్త రాజ్యమేలుతోంది. గురువుగారు ఎవరితోను ఏ ఫిర్యాదు చేయలేదు. లీలాపత్ శర్మగారికి చెప్పి చీపురు మొదలైన శుభ్రం చేసే సామాన్లు తెప్పించారు. సామాను వచ్చాక పంచె కట్టు బిగించి, లాల్చీ చేతులు పైకెత్తుకుని మూత్రాలయాలను శుభ్రం చేయడం మొదలుపెట్టారు.

లీలాపత్ శర్మగారికి ముందు ఏమీ అర్థం కాలేదు గానీ, గురువుగారు మరుగుదొడ్లు శుభ్రం చేయడం చూసి ఆయన కూడా మొదలుపెట్టారు. అది చూసి స్వాగతం పలకడానికి వచ్చిన కార్యకర్తలందరూ శుభ్రం చేయడం మొదలుపెట్టారు. చూస్తుండగానే రూమ్స్ రైల్వేస్టేషను అద్దంలా మెరిసిపోయింది.

ఇతరులలోని చెడుని ఆవగించి చూడగలగాలి

చాలాసేపటికి కానీ స్టేషను మేనేజరుకి ఈ విషయం తెలియలేదు. నాలుగు వేదాలకి, మొత్తం ఆర్ష సాహిత్యానికి భాష్యం రాసిన యుగబుషి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారు స్వహస్తాలతో స్టేషను శుభ్రపరచడం గురించి విని ఆశ్చర్యపోయారు. స్వయంగా వెళ్ళి చూసి నిర్ఘాతపోయారు.

సిగ్గుపడ్డ మేనేజరు, 'స్టేషను శుభ్రతా వ్యవస్థ సరిగ్గా లేకపోవడం వల్ల మీరు ఇబ్బంది పడవలసి వచ్చింది' అని గురువుగారిని క్షమించమని కోరాడు. అందుకు గురువుగారు, 'ఈ స్టేషను ఎంత మీదో, అంతే మాది కూడా. పరమాత్మ కృపవల్ల దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది, ఇప్పుడు దేశమంతా మనదే. శుభ్రంగా ఉంచుతే శుభ్రపడుతుంది లేదా చెత్తగానే ఉండిపోతుంది.' అన్నారు.

'ఇక నుండి నేనున్నంత కాలం స్టేషను శుభ్రంగా ఉంచుతానని మాటిస్తున్నాను' అని వాగ్దానం చేసాడు. 'మీరు

మాట ఇవ్వడంమీద మీరున్నంత కాలం ఎక్కడుంటే అక్కడ శుభ్రంగా ఉంచుతానని ఇవ్వండి, స్టేషనే కానీ, ఇల్లే కానీ, మీ ఊరే కానీ' అన్నారు గురువుగారు. అందుకు అయన ఒప్పుకున్నారు.

"మన ఇల్లు, వాకిలి, ఊరు, నగరం అన్నీ శుభ్రంగా ఉంచుకోవడం తప్పనిసరి. దానితో పాటు మనవాళ్ళు, బంధువులు, నగరవాసులు అందరూ కొత్తరానికి శుభ్రత అనే సంస్కారాన్ని ఇవ్వాలి." అని గురువుగారిచ్చిన ఈ నిర్దేశాన్ని ఈ క్షణం నుంచి మనందరం పాటించాలి. పరిశుభ్రత ఉన్న చోటనే సంపదలొస్తాయి. అప్పుడే మన మహాలక్ష్మి పూజ సార్థకమవుతుంది. ఈ దీపావళికి ఒకరికొకరం శుభాకాంక్షలు అందివ్వడంతో పాటు 'పరిశుభ్ర భారత ఉద్యమాన్ని కూడా ముందుకు తీసుకెళ్ళాలి.

- అఖండజ్యోతి, అక్టోబరు 2014
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్

నిజమైన తీర్థం

నిజమైన తీర్థాలు ఏవి? తీర్థసేవనంలోని ఆశయం ఏమిటి? స్కంధ పురాణంలో ఇలా చెప్పబడింది - నిజమైన తీర్థం క్షమ. ఇంద్రియ నియంత్రణ కూడా తీర్థమే. సరళత్వంతో నిండిన స్వభావం, జీవుల మీద దయ కూడా తీర్థమే. జ్ఞానం, ధైర్యం, తపస్సు కూడా తీర్థాలుగానే చెప్పుట జరిగింది. తీర్థాలన్నింటిలో శ్రేష్ఠ తీర్థం - అంతఃకరణపు పవిత్రత. స్కంధ పురాణంలో ఇలా ఉన్నది - జలంలో శరీరాన్ని ముంచినంత మాత్రాన స్నానమనిపించుకోదు. ఎవరు దయారూపపు తీర్థంలో స్నానం చేసి మనో మాలిన్యాన్ని శుభ్రపరచుకుంటాడో అతడే శుద్ధమైన వ్యక్తి మరియు నిజమైన తీర్థం సేవించినవాడు. "చార్-ధామ్" యాత్ర ఈ కాలంలో లక్ష్యరహితంగా జనం గుంపులు గుంపులుగా స్నానం, దర్శనం కొరకు యాత్రలకు వెళ్తుంటారు. వీరంతా ఈ రహస్యాన్ని తెలుసుకోవాలి.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2011
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

నారాయణ రూపా

తల్లిదండ్రులను కోల్పోయిన 15 సం॥ల నారాయణ రూపా వైర్యాగంతో భగవంతుడిని పొందాలని తపించ సాగాడు. కానీ ఆ రోజులలో ఆయన చుట్టూ అస్పృశ్యత పేరుతో జరుగుచున్న హృదయవిదారక పరిస్థితులను ఉద్ధరించటానికి సర్వసమర్పణ చేశాడు. హరిజనులను సేవించిన కారణంగా ఈయనను మిగతా కులాలవారు వెలివేశారు. ఆదర్శవంతమైన ఈయన ప్రయత్నాలలో నెమ్మదిగా నెమ్మదిగా ప్రజా సహకారం లభించసాగింది. దైవానుగ్రహం వల్ల అసంభవం అనుకున్న అన్ని కార్యాలు ఈయన సరళంగా పూర్తి చేయగలిగేవారు. హరిజనుల శిక్షణ కోసం తీవ్రమైన కృషి చేయుటమే గాక వీరికై ప్రత్యేక మందిరాలను కూడా నిర్మించారు. వీరి అచంచలమైన దీక్ష, కృషి ప్రభావితుడై గాంధీజీ స్వయంగా వచ్చి వీరిని కలుసుకోవటం జరిగింది. సతతము పారమార్థిక మార్గాన్ని స్వీకరించి నారాయణ రూపా లౌకికంగాను, అంతరంగ పరంగాను ఉత్సృష్టుడైనాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

ఇతరులలోని మంచిని మేరు పర్యతంగా చూడగలగాలి

స్మార్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 7

పెద్దాపురం ప్రతాప్ రెడ్డి, హైదరాబాద్

పెద్దాపురం తిరుమల రెడ్డి-సంజమ్మ దంపతులకు ఆగస్టు 1946లో మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలోని వేపూరు గ్రామంలో వ్యవసాయ కుటుంబంలో జన్మించారు. ప్రాథమిక విద్యను వేపూరు గ్రామంలో పూర్తిచేసి, 10 వరకు కోయిలకొండ గ్రామంలోని ఉన్నత పాఠశాలలో చదివారు. ఆ తరువాత 1968లో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థలో చేరి, డిపో క్లర్కుగా 2004లో పదవీ విరమణ చేశారు.

పదవీ విరమణకు ముందు 2000 సంవత్సరంలో గాయత్రీ పరివార్ తో పరిచయం కలిగింది. యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక పఠనం ద్వారా శ్రీ రెడ్డిగారు ప్రభావితమై క్రమక్రమంగా గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాల పట్ల ఆసక్తిని పెంపొందించుకొన్నారు. గాయత్రీ పరివార్ విశిష్ట కార్యకర్త అయిన శ్రీ హనుమంత రెడ్డి, సంజీవ రెడ్డి నగర్ వారి మార్గదర్శనంలో భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్షలు వ్రాయించుటలో గణనీయమైన కృషి చేశారు. దిల్ సుఖ్ నగర్ చుట్టుప్రక్కలనున్న ప్రాంతములోని దాదాపు 10 నుండి 15 పాఠశాలలలో విద్యార్థుల చేత జ్ఞాన సంస్కృతి పరీక్షలు మూడువేల మంది చేత వ్రాయించారు. దీనిని ఇప్పటికీ కొనసాగిస్తున్నారు. శరీరం సహకరించనప్పటికీ నిరుత్సాహం చెందకుండా, ఉత్సాహాన్ని నింపుకొని ఇప్పటికీ తన కృషిని కొనసాగించుట అత్యంత ముదావహం మరియు ప్రేరణాత్మకం.

అదే ఉత్సాహంతో సైదాబాద్ పూర్వోదయ కాలనీలో, బీరంగ్ పేట, రామంతాపూర్ ప్రాంతాల్లో 2008 నుండి క్రమం తప్పక ప్రతి సంవత్సరం గాయత్రీ యజ్ఞాలు, దీపయజ్ఞాలు చేయిస్తున్నారు. ఈ యజ్ఞాలతోపాటు పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని మరియు “యుగశక్తి గాయత్రీ” మాసపత్రికను అధిక సంఖ్యలో, పాఠకులకు అందజేయుట ముదావహం.

హరిద్వార్ లోని శాంతికుంజ్ ను పలుమార్లు దర్శించి, 9 రోజుల శిబిరాన్ని, అనుష్ఠానాలను పూర్తిచేశారు. పూజ్య గురుదేవుల మరియు వందనీయ మాతాజీల మార్గంలో అనునిత్యం నడుస్తూ “తనను తాను సంస్కరించుకొనుటే అత్యుత్తమ సమాజసేవ” అనే గురుదేవుల సూక్తిపై పరిపూర్ణ

విశ్వాసముంచి, సమయదానం, అంశదానములనిస్తూ ప్రేరణాత్మకంగా తన శేషజీవితాన్ని చక్కగా ఆదర్శప్రాయంగా తీర్చిదిద్దుకొంటున్నారు. వీరిని యుగశక్తి గాయత్రీ మనసారా అభినందించున్నది.

పులిపాటి శ్రీనివాసరావు, పొన్నూరు

గుంటూరు జిల్లా పొన్నూరు మండలం, మునిపల్లె గ్రామంలో, ఆగస్టు 1962లో శ్రీమతి రాజలక్ష్మి, శ్రీ సత్యనారాయణ దంపతులకు శ్రీనివాసరావుగారు జన్మించారు. ఊహ తెలియక పూర్వమే తండ్రిగారి అకాల మరణంతో విద్యాభ్యాసానికి ఆటంకం ఏర్పడింది. కుటుంబ పోషణ, సంరక్షణ తన తల్లిగారైన రాజ్యలక్ష్మిగారి భుజస్కంధాలపై పడింది. దీనితో శ్రీనివాసరావు గారు బాల్యం నుండి కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితికే తన తల్లిగారికి అండగా నిలువవలసిన స్థితి ఏర్పడింది. తత్ఫలితంగా 5వ తరగతితో విద్యకు స్వస్తి పలికి సమీపంలోని పొన్నూరు పట్టణంలో కిరాణాషాపులో నెలకు రూ. 10/-ల వేతనంతో జీవితాన్ని ప్రారంభించారు. తనతోటి బాలబాలికలు ఆటపాటలతో ఆనందాన్ని పొందుతూ ఉంటే, తాను పనిపాటల ద్వారా ఆనందాన్ని పొందే గుణాన్ని అలవర్చుకున్న గుణశీలుడు. తన శ్రమతో, విశ్వసనీయతతో, యజమానుల హృదయాల చూరగొని అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ నెలకు రూ. 300/-ల వేతనాన్ని పొందే స్థితికి ఎదిగారు. వ్యాపార మెళకువల నేర్చుకుంటూ, ఎదుగుతున్న కుటుంబ ఆర్థికస్థితి, పెంచుటకై తల్లిపడే శ్రమను చూసి, ఆమెకు చేయూతగా నిలవాలనే సంకల్పం రోజురోజుకు దృఢతరం కాసాగింది.

దీనితో ఆయనలో స్వావలంబన దిశగా ఎదగాలనే కోరిక అంకురించింది. వెనువెంటనే చిన్న వయస్సులోనే కలిగిన తన ఆలోచనలను ఆచరణలో పెట్టేదిశగా టోకుగా సరుకుల ఖరీదు చేసి, గ్రామాలలో సైకిలుపై తిరుగుతూ విక్రయించుటకు శ్రీకారం చుట్టారు. ఈవిధంగా ఒక దశాబ్దంపాటు శ్రమించి, వ్యాపారంలోని మెళకువలను మరింతగా ఆపొసన పట్టిన శ్రీనివాసరావుగారు, పెరిగిన వినియోగదారుల పరిచయాలను తనకు లాభసాటిగా మార్చుకొనే దిశగా అడుగులు వేసి, 1980 పొన్నూరులో స్వంతంగా దుకాణాన్ని తెరచారు.

ఈ ప్రపంచంలో ఏది శాశ్వతం కాదు, చివరకు మన సమస్యలు కూడా

దీనితో శ్రీనివాసరావుగారికి వ్యాపారవర్గంలో ఒక గుర్తింపుతోపాటు, మన్ననలను అందుకొనుట జరిగింది. ఈవిధంగా తన శరీరాన్ని కుటుంబాన్ని పరిపుష్టిగావించుకొన్న శ్రీనివాసరావుగారిలో ఆత్మను కూడా పరిపుష్టిగావించుకొన వలసిననే కోరిక చిగురించింది. 1981లో వివాహం చెంచు లక్ష్మిగారితో జరిగింది. దీనితో అలనాటి నారసింహునికి చెంచులక్ష్మి లభించి భక్త ప్రహ్లాదుని తరింపజేసినట్లుగా మన శ్రీనివాస చెంచులక్ష్మి దంపతులు వారిలో నిక్షిప్తమై ఉన్న భక్తిని (భక్త ప్రహ్లాదుని) మేల్కొల్పేదీశగా, సమీపంలోన్న గాయత్రీ శక్తిపీఠము చేయూతనిచ్చింది. నారాకోడూరులో 1999లో ఏర్పాటుచేసిన 108 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం రూపంలో ఒక చక్కని అవకాశం, వారి జీవితాలను మలుపు త్రిప్పింది. డా॥ తుమ్మూరిగారి ప్రేరణతో, శ్రీనివాసదంపతులు ఇరువురు గాయత్రీ పరివార్ కు సమయం మరియు అంశ దానాలను ఇచ్చి క్రియాశీల పాత్రను పోషించారు. తదుపరి చీరాలలోని శ్రీ సవాయిసింగ్, డి.వి.ఆర్. మూర్తిగార్ల నేతృత్వంలో అనేకానేక యజ్ఞాలను, పొన్నూరు చుట్టుప్రక్కల నిర్వహించారు.

వీరికి తోడుగా శ్రీ దమ్మాల వెంకటేశ్వర్లుగారు గాయత్రీ పరివార్ క్రియాశీలక కార్యకర్తగా ఎదిగి, ఒకరికొకరు సహకరించుకొంటూ గాయత్రీ పరివార్ కుటుంబాన్ని విస్తృత పరచుటలో ప్రముఖంగా కృషి చేస్తున్నారు.

ప్రతినెలా 100 యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికలను పంచుతూ యుగనిర్మాణ కార్యక్రమంలో తమ వంతు పాత్రను చక్కగా నిర్వర్తించుచున్న శ్రీనివాసరావు, చెంచులక్ష్మి దంపతులను వారి కుటుంబాన్ని, వారి పరివారాన్ని ఆశీర్వదిస్తూ, కాచి సంరక్షించవలసిందిగా “యుగశక్తి గాయత్రీ” పూజ్య గురుదేవులు వందనీయ మాతాజీలను ప్రార్థిస్తున్నది.

దమ్మాల వెంకటేశ్వర్లు, పొన్నూరు

1950 జనవరిలో ప్రకాశం జిల్లా, కొండెపి (మం॥) పెదకండ్లగంటు గ్రామంలో శ్రీ బసవయ్య, కోటమ్మ దంపతులకు దమ్మాల వెంకటేశ్వర్లు జన్మించారు. వీరిది వ్యవసాయ కుటుంబం. అందువలన తన చిన్ననాట, వారి పినతండ్రిగారి ఇంటికి విద్యాభ్యాస నిమిత్తం వెళ్ళి, తమిళనాడు లోనే ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. వరకు చదివి పరీక్ష పాసయ్యారు. దీని తరువాత వెంకటేశ్వర్లు గారి దృష్టి వ్యాపారంపై మరలింది. వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించాలనే కోరికతో, గుంటూరు జిల్లా

పొన్నూరులో, తన పిన్న తండ్రిగారితోడ్పాడుతో 1973లో బెల్లం టోకు వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించారు. పొన్నూరు చుట్టుప్రక్కల ఉన్న గ్రామాలలో బెల్లం విరివిగా తయారుచేయుటను ఆసరాగా చేసికొని, బెల్లం వ్యాపారంలో ప్రవేశించారు. 1973లో కమల కుమారిని వివాహమాడారు.

పరివార్ సభ్యుడు, శ్రీనివాసరావుగారితో కలసి ఒకేసారి గాయత్రీ పరివార్ లో ప్రవేశించారు. గాయత్రీశక్తిపీఠం నారాకోడూరులో ఏర్పాటు చేసిన 108 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం ద్వారా గాయత్రీ పరివార్ తో పరిచయం అయింది. శ్రీ తుమ్మూరిగారి సారధ్యంలో మరియు సవాయిసింగ్ చీరాల వారి ద్వారా గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాల్లో చురుకైన పాత్రను పోషించుట ప్రారంభించారు. క్రమక్రమంగా గాయత్రీ యజ్ఞము మరియు షోడశ సంస్కారాల స్వయంగా నిర్వహించుటలో ప్రావీణ్యాన్ని సంపాదించారు.

పై అనుభవాలతో పొన్నూరు, చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలో యజ్ఞాలు, సంస్కారాలతోపాటు గృహప్రవేశ కార్యక్రమాలు చేయుటలో కూడా అనుభవాన్ని పొంది, గాయత్రీ పరివార్ వ్యాప్తికి అవరళ కృషి చేయుచున్నారు.

పులిపాటి శ్రీనివాసరావుగారిని చేదోడుగా కొని రామ లక్ష్మణుల్లా పరస్పర స్నేహ సహకారాల అందించుకుంటూ గాయత్రీ పరివార్ పొన్నూరు శాఖ అభివృద్ధికై ఇతోధికంగా కృషి చేస్తున్న అపూర్వ సహోదరులు, గత 14 సంవత్సరాల నుండి ఏకధాటిగా 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించుచున్న దృఢ దీక్షాసంపన్నులు.

క్రమం తప్పక గాయత్రీ శక్తిపీఠములోని గోశాలకు గోసేవ రూపంలో 25-30 కిలోల బెల్లాన్ని ఉచితంగా అందిస్తున్న దానశీలి. పులిపాటి శ్రీనివాసరావుగారితో కలిసి పొన్నూరు పట్టణంలో ప్రభుత్వపాఠశాలలో విద్యను అభ్యసిస్తున్న పేద విద్యార్థులకు కావలసిన పాఠ్య పుస్తకాలతోపాటు, నోటు పుస్తకాలు, పెన్నులు, పెన్సిళ్ళు మున్నగు సామాగ్రిని అందించి వారి విద్యాభ్యాసానికై తగిన తోడ్పాటును వీరిరువురు అందించుచున్న వితరణశీలురు.

శ్రీ వెంకటేశ్వర్లు గారి కుటుంబానికి, పరివారానికి పరమ పూజ్య గురుదేవులు, వందనీయ మాతాజీల ఆశీస్సులు లభించాలని “యుగశక్తి గాయత్రీ” ప్రార్థిస్తూ ఉన్నది.

మన అంతరంగం పరిణితి చెందితేనే నిజమైన సంక్షేమం వస్తుంది

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

విశాఖపట్నంలో

2014 సెప్టెంబర్, 17వ తేదిన విశాఖపట్నం గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయంలో విశ్వకర్మపూజను శ్రీ అరుణ్ కుమార్ నిర్వహించారు. ఈ పూజలో దాదాపు 100 మంది వరకు ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు మున్నగు వివిధ వృత్తుల నిపుణులు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. తదుపరి గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీమతి శాంతారాజేశ్వరమ్మ మరియు శ్రీ అవతారంరాజుగార్ల ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడింది.

2014 సెప్టెంబర్, 23వతేదిన సర్వ పితృపక్షాల అమావాస్య సందర్భంగా విశాఖపట్నం గాయత్రీ పరివార్ శాఖ, పితృ తర్పణల కార్యక్రమాన్ని శ్రీ అవతారంరాజుగారు నిర్వహించారు, ఈ కార్యక్రమం యొక్క ఉద్దేశ్యము, దాని వెనుకగల అర్థాన్ని సవివరంగా వివరించారు. ఈ పితృతర్పణ కార్యక్రమంలో 34మంది పాల్గొన్నారు. ఈ కార్యక్రమానికి జ్ఞానదా ఆశ్రమం శ్రీ పూర్ణానందస్వామి తోడ్పాటు అందించారు. ఈ కార్యక్రమంలో గాయత్రీపరివార్ సభ్యులైన అరుణ్ కుమార్, విజయేంద్రరెడ్డి తదితరులు తగు సహాయసహకారాలను అందించి కార్యక్రమం విజయానికి తోడ్పడ్డారు.

గాయత్రీ జ్ఞానమందిరం, సికింద్రాబాద్ - ప్రథమ వార్షికోత్సవ వేడుకలు

గాయత్రీ జ్ఞానమందిరం, స్వర్ణధామనగర్ ప్రారంభించి సంవత్సరం పూర్తి అయిన సందర్భంగా మరియు కాలనీలో జ్ఞానమందిర కార్యకలాపాలను, ఆ బాట వెంట ప్రయాణించే వారికి తెలిపే ఉద్దేశ్యంతో కాలని ప్రవేశస్థలలో నిర్మించిన స్వాగతద్వార ప్రారంభోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించుట జరిగింది.

కార్యక్రమ వివరాలు: 20 సెప్టెంబరు, 2014 శనివారం ఉదయం 6 నుండి 4 గం|| వరకు అఖండజపం, సాయంత్రం 4 గం||లకు 108 కలశాలతో, మంగళవాయిద్యాలతో 1008 దీపాలతో దీపయజ్ఞం మందిరంలో నిర్వహించారు. గాయత్రీటీర్ట్,

శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ వరిష్ట కార్యకర్త శ్రీ బ్రిజ్మోహన్ గౌడ్జీ ప్రవచిస్తూ పరమపూజ్య గురుదేవులు మరియు వందనీయ మాతాజీల దివ్య పావన సందేశాన్ని గాయత్రీ పరిజనులకు అందించారు. సూర్యధ్యాన విశిష్టతను తెలుపుతూ విచ్చేసిన వారందరి చేత మూడు శరీరాల ధ్యానాన్ని చేయించారు. పరివార్ యావన్నుంది ఈ ధ్యాన విశిష్ట అనుభవాన్ని పొంది చాలా సంతోషులైనారు. తదనంతరం జ్ఞానంతో కూడిన భక్తిపూజల విశిష్టతను తెలిపారు. మన బాధలన్నింటికి మూలం మన అజ్ఞానమని వివరించారు. ఈ బాధల నుండి విముక్తులు అగుటకై ప్రతివారు పూజ్యగురుదేవుల విరచిత సాహిత్యాన్ని చదివి, ఆకళింపు చేసికొని బాధానివృత్తులు కమ్మని ఉద్ధోదించారు. తదుపరి ప్రసాద వితరణతో ఆనాటి కార్యక్రమం జయప్రదంగా ముగిసింది.

21 సెప్టెంబరు ఆదివారం ఉదయం 9.30 గం||లకు దక్షిణ భారత గాయత్రీ పరివార్ ప్రధాన సంచాలకులు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారు మరియు శ్రీ గౌడ్జీగారితో కలిసి గాయత్రీ జ్ఞానమందిర్ స్వర్ణధామనగర్ కాలని ప్రవేశద్వారాన్ని ప్రారంభించారు. తొలుత ప్రవేశద్వారం పైభాగాన స్థాపించిన గాయత్రీమాత, గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మరియు మాతాభగవతీదేవిశర్మల పాలరాతి విగ్రహాలకు పూలమాలలు వేసి, ప్రవేశద్వార ప్రారంభోత్సవాన్ని, సామూహిక గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛారణ నడుమ నిర్వహించారు. అత్యంత సుందరంగా, కన్నులకింపుగా నిర్మించిన ప్రవేశద్వార ప్రారంభోత్సవానికి పరివార్ మరియు కాలనీవాసులు విశేష సంఖ్యలో హాజరైనారు.

తదుపరి 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం ప్రవేశ ద్వారం చెంతనే శ్రీగౌడ్జీగారి సారథ్యంలో శ్రీయుతులు విక్రమ్, పూల్సింగ్, శ్రీ హీర్సింగ్, శ్రీ విజయకుమార్ నిర్వహించారు. శాంతికుంజ్ కార్యకర్తలు, బెంగుళూరు కార్యకర్తలు యుగ సంగీతం ఆలపించారు.

శ్రీ అశ్వినీసుబ్బారావుగారు గాయత్రీ పరివార్ పరిజనుల ఉద్దేశించి ప్రవచిస్తూ, పూజులు దా|| ప్రణవ్పంద్యా, అఖిల

నాయకుడు అనేవాడు నీతి నిజాయితీలకు ప్రతీకగా ఉండాలి

విశ్వగాయత్రీ పరివార్ సంచాలకుల అనుభవాన్ని ఉటంకిస్తూ “పరమపూజ్య గురుదేవులు సాక్షాత్తు గాయత్రీమాతకు ప్రతిరూపమే”నని తెలిపారు. గురుదేవుల సాహిత్య పఠనాన్ని చేస్తూ సర్వులు జ్ఞానాన్ని పొంది, తద్వారా యుగనిర్మాణ కార్యక్రమంలో తమ వంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించవలసిందిగా ఉద్ఘోషించారు.

ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీ రాఘవేంద్రరావు, శ్రీ కృష్ణారెడ్డి, శ్రీరంగారావు, శ్రీమతి వాణిరంగారావు, శ్రీ సుబ్బారావు తదితరులు కార్యక్రమ విజయానికి విశేషసేవలను అందించారు. భోజనప్రసాద వితరణతో ఆనాటి సభ ముగిసింది.

అనంతపురం మరియు కడప జిల్లాలలో

13.09.2014 - అనంతపురం టౌన్ లో గీతా మందిరము ఫంక్షన్ హాలులో, కేరళ ఆనందాశ్రమము పీఠాధిపతులు శ్రీ ముక్తానంద స్వామివారి కార్యక్రమములో 600 మంది పాల్గొనడము జరిగింది. అచ్చట గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమముల గురించి అందిరికీ సందేశము చేరవేయడము జరిగింది.

15.09.2014 - తాడిపత్రి శ్రీ సత్యనారాయణస్వామి దేవస్థానములో ఉదయము గాయత్రీ యజ్ఞము మరియు సాయంకాలము దీపయజ్ఞ కార్యక్రమములు నిర్వహించడము జరిగినది. 100 మంది ఇందులో పాల్గొన్నారు.

16.09.2014 - కడప జిల్లా చవ్వనాగయ్యపల్లి గ్రామములోని రామాలయములో గాయత్రీ యజ్ఞము నిర్వహించగా 50 మంది పాల్గొన్నారు.

అచ్చట ఇంచుమించుగా అన్ని ప్రదేశములలో నీరు లేక, వర్షాలు పడక బాధ పడుతున్నవారికి, గాయత్రీ యజ్ఞము చేస్తున్నంతనే వర్షాలు పడటము జరిగినది. ప్రతి ఒక్క ప్రాంతములో యజ్ఞము చేసిన వెంటనే వర్షము పడినది.

తాడిపత్రి సమీపములో అల్లాటెక్ సింమెంట్ కంపెనీ ప్రాంగణములో లేడీస్ క్లబ్ లో సాయంకాలము దీపయజ్ఞములో 250 మంది పాల్గొన్నారు.

17.09.2014 - ఆదిత్య బిర్లా వారి అల్లాటెక్ సింమెంట్ కంపెనీ ‘ఎఫ్’ టైప్ క్వార్టర్స్ లో శ్రీ వెంకటేశ్వర్లుగారి ఇంట్లో దీపయజ్ఞ కార్యక్రమము జరిగినది. 50 మంది సభ్యులు పాల్గొన్నారు.

18.09.2014 - ఆదిత్య బిర్లా వారి అల్లాటెక్ సింమెంట్ కంపెనీ ‘ఇ’ టైప్ క్వార్టర్స్ లో శ్రీ బాలరాజు గారి ఇంట్లో సాయంకాలము దీపయజ్ఞములో 60మంది పాల్గొన్నారు.

తాడిపత్రి టౌన్, కడప రోడ్డు వెళ్లే దారిలో ఉన్నటువంటి శ్రీ వేమన ఆశ్రమము మరియు యోగదా సత్సంగము నిర్వహిస్తున్న పీఠాధిపతులు శ్రీ విష్ణుస్వామిగారిని కలవడము, వారి ఆశ్రమవాసులకు గాయత్రీ పరివార్ గురించి వివరించగా, వారు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారి స్పీచులను నిత్యము వింటూ, వారి భక్తులందరికీ సి.డి. ప్లేయర్ లో పెట్టి రోజూ వినిపిస్తున్నారని, చుట్టూ ఉన్న గ్రామాల నుంచి ఆయనకు 1500 మంది భక్తజనం వచ్చి ఎంతో శ్రద్ధతో ఆ ప్రవచనములను వినడము జరుగుతున్నది.

తాడిపత్రి టౌన్ లో పంచముఖీ గాయత్రీ దేవస్థానము నిర్మాణము జరుగుచున్నది. దానిని ఆ నియోజకవర్గ ఎమ్.ఎల్.ఎ. ఆధ్వర్యము వహిస్తున్నారు. ఆ దేవస్థానము కమిటీ సభ్యులతో కలవటము, వారికి గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలను వివరించి చెప్పటము జరిగింది.

పై కార్యక్రమములు అన్నీ గాయత్రీ పరివార్ స్టేట్ కమిటీ మెంబర్, రాయలసీమ రీజనల్ కో-ఆర్డినేటర్ శ్రీ వేంకటేశులు గారు మరియు వారి ధర్మపత్ని శ్రీమతి రమామణిగార్లు నిర్వహించారు.

★★★

నవ్యాళి - నవ్వింఛాలి

విద్యార్థి మహాసభ నడుస్తున్నది. ప్రసిద్ధ నవలా రచయిత ముంశీ ప్రేమ్చంద్ విద్యార్థులను నవ్విస్తూ, నవ్వుతూ ఉపన్యాసం చెప్తున్నారు. ఉపన్యాసం పూర్తికాగానే ఒక విద్యార్థి ప్రేమ్చంద్ ని ఇలా ప్రశ్నించాడు “అన్నింటి కన్నా మీకు ఎక్కువ ఇష్టమైనది ఏది?” “నవ్వుతూ, త్రుళ్ళుతూ ఉండే వాతావరణం”. మహా ఉత్సాహంగా జవాబిచ్చారు ముంశీ ప్రేమ్చంద్. కొంపలన్నీ మునిగిపోయినట్లే ముఖం వేలాడదీసుకొని కూర్చునే వారిమధ్య ప్రేమ్చంద్ కొన్ని నిమిషాలు కూడా గడపలేకపోయేవారు.

- అనువాదం: పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

కార్యదీక్ష అనేది గొప్ప లక్షణం